

Afsluttende hovedopgave

Optimering af beskatning af selvstændig erhvervsvirksomhed

Forfattere:

Afleveringsdato: 9. december 2009

Christina Knudsen

Vejleder: Henrik Nielsen

Christian Thulesen

Indholdsfortegnelse

Ansvarsliste:	9
Satsenheder:	15
Figuroversigt.....	16
1. Indledning.....	18
1.1. Problemformulering.....	19
1.2 Afgrænsning.....	21
1.3 Model- og metodevalg	22
1.4 Anvendte kilder.....	23
1.5 Målgruppe	23
1.6 Disposition	25
1.7 Delkonklusion	26
2. Personskatteloven	26
2.1 Indkomstyper.....	27
2.2 Sammenhæng til statskatteloven.....	27
2.2.1 Æbletræet	28
2.3 Personlig indkomst.....	29
2.4 Kapitalindkomst	30
2.5 Skatteberegningen.....	30
2.5.1 Bundskat	30
2.5.2 Mellemskat/topskat	30
2.5.3 Kommuneskat	31
2.5.4 Kirkeskat	31
2.5.5 Sundhedsbidrag	31
2.5.6 Personfradrag.....	31

2.5.7 Beskæftigelsesfradrag	32
2.5.8 Skatteloftet	32
2.6 Eksempel på skatteberegning.....	32
2.7 Delkonklusion	33
3. Virksomhedsordningen	34
3.1 Formålet med virksomhedsordningen.....	34
3.2 Hovedregler i virksomhedsordningen.....	35
3.3 Aktiver og passiver	37
3.3.1 Aktiver	37
3.3.2 Passiver.....	39
3.4 Begreber i virksomhedsordningen.....	39
3.5 Indskudskonto	40
3.5.1 Opgørelsestidspunkt	40
3.5.2 Indskud	40
3.5.3 Værdiansættelse	41
3.5.4 Negativ indskudskonto	42
3.5.5 Årlige reguleringer af indskudskontoen	42
3.6 Kapitalafkastgrundlag.....	43
3.6.1 Opgørelsesprincip	43
3.6.2 Værdiansættelse	43
3.6.3 Sammenligning.....	44
3.6.3 Kapitalafkast.....	44
3.6.4 Kapitalafkastsats	45
3.6.5 Opsparing af kapitalafkast	45
3.6.6 Opsparing til kapitalpension	45
3.6.7 Tvangshævning af en del af kapitalafkastet.....	45

3.7 Hæverækkefølge.....	46
3.7.1 Overførsler i hæverækkefølgen	46
3.7.2 Den udvidede hæverækkefølge	47
3.8 Konto for opsparet overskud.....	48
3.8.1 Opsparing af overskud.....	48
3.8.2 Hævning af opsparet overskud	48
3.9 Hensættelse til senere hævning	48
3.10 Mellemløbskonto	49
3.11 Rentekorrektion.....	49
3.11.1 Beregning af rentekorrektion.....	49
3.12 Overskudsdisponering.....	51
3.12.1 Indkomstopgørelse.....	51
3.12.2 Overskudsdisponering	52
3.13 Underskud	55
3.14 Ægtefæller	56
3.14.1 Lønftale	56
3.14.2 Medarbejdende ægtefælle	56
3.14.3 Fordeling af driftsresultat mellem ægtefæller.....	56
3.15 Afståelse af virksomhed/udtrædelse af virksomhedsordningen.....	57
3.15.1 Udtrædelse af virksomhedsordningen	57
3.15.2 Afståelse af virksomhed i virksomhedsordningen	57
3.16 Delkonklusion	58
4. Kapitalafkastordningen	59
4.1 Anvendelse	59
4.2 Regnskabskrav	59
4.3 Kapitalafkastgrundlaget	59

4.4 Kapitalafkastet	62
4.4.1 Kapitalafkast ved ægtefæller	64
4.5 Konjunkturudligningskonto	64
4.6 Delkonklusion	65
5. Sammenligning af PSL, VSO og KAO	66
5.1 Beskatning af virksomhedens nettoerter	66
5.2 Kapitalafkast	66
5.3 Mulighed for opsparing	67
5.4 Regnskabs- og oplysningskrav	68
5.5 Delkonklusion	68
6. Præsentation af virksomhed	68
7. CC Chokolade ved brug af personskatteloven	70
7.2 Delkonklusion	72
8. CC Chokolade ved brug af virksomhedsordningen	72
8.1 Aktiver	72
8.1.1 Grunde og bygninger	72
8.1.2 Inventar og driftsmidler	72
8.1.3 Varebeholdninger	73
8.1.4 Tilgodehavender	73
8.1.5 Værdipapirer	73
8.1.6 Likvider	73
8.2 Passiver	73
8.2.1 Egenkapital	73
8.2.2 Prioritetsgæld	73
8.2.3 Kortfristet gæld	74
8.3 Opgørelse af indskudskonto	74

8.4 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag	75
8.5 Fordeling af årets overskud	76
8.6 Beregning af sluskat.....	77
8.6.1 Behandling af prioritetsgæld	79
8.7 Delkonklusion	79
9. CC Chokolade ved brug af kapitalafkastordningen.....	80
9.1 Aktiver	80
9.1.1 Grunde og bygninger.....	80
9.1.2 Inventar og driftsmidler.....	80
9.1.3 Varebeholdninger.....	80
9.1.4 Tilgodehavender fra salg	80
9.1.5 Periodeafgrænsningsposter.....	80
9.1.6 Deposita.....	81
9.1.7 Værdipapirer.....	81
9.1.8 Likvider	81
9.2 Passiver.....	81
9.2.1 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag og kapitalafkast	82
9.2.2 Fordeling af årets overskud og beregning af sluskat	82
9.3 Delkonklusion	84
10. Analyse og sammenligning af resultater	84
10.1 Skattepligtig indkomst.....	84
10.2 Kapitalindkomst	85
10.3 Arbejdsmarkedsbidrag	85
10.4 Skat.....	85
10.5 Øvrige forhold.....	86
10.6 Delkonklusion	86

11. Optimering af skatten for indkomståret 2009.....	87
11.1 Optimering ved brug af virksomhedsordningen.....	87
11.1.1 Fastlæggelse af den optimale personlige indkomst.....	87
11.1.2 Overskudsdisponering og beregning af hensættelse til senere hævning.....	88
11.1.3 Beregning af slutskat	90
11.1.4 Estimering af endelig skat ved hævning af opsparet overskud	92
11.2 Optimering ved brug af kapitalafkastordningen.....	93
11.2.1 Fastlæggelse af den optimale personlige indkomst.....	93
11.2.2 Beregning af hensættelse til konjunkturudligningskonto.....	93
11.2.3 Beregning af slutskat	93
11.2.4 Estimering af endelig skat ved hævning fra konjunkturudligningskonto	95
11.3 Analyse af optimeringsresultater.....	96
11.4 Delkonklusion	98
12. Diskussion af resultater.....	99
12.1 Følsomhed af nettorenter i CC Chokolade	99
12.2 Mini-case: Udlejningsejendommen	102
12.2.1 Beregning af slutskat	102
12.2.2 Analyse af resultater.....	104
12.3 Delkonklusion	104
13. Perspektivering.....	105
13.1 Lavere indkomstskat	105
13.1.1 Tidligere opsparet overskud	106
13.2 Fradragsværdi for renteudgifter	108
13.3 Bundfradrag for positiv nettokapitalindkomst	108
13.4 Ratepension	109
13.5 Afgifter.....	109

13.6 Restskat og dag-til-dag rente	109
13.7 Fuld skatteværdi af genvundne afskrivninger og ejendomsavance.....	110
13.8 Delkonklusion	110
14. Konklusion	111
Litteraturliste.....	116
Bilag	117
Bilag 1:.....	117

Ansvarsliste:

1. Indledning.....	Fælles
1.1. Problemformulering.....	Fælles
1.2 Afgrænsning.....	Fælles
1.3 Model- og metodevalg.....	Fælles
1.4 Anvendte kilder.....	Fælles
1.5 Målgruppe	Fælles
1.6 Disposition	Fælles
1.7 Delkonklusion	Fælles
2. Personskatteloven	Christian
2.1 Indkomstyper.....	Christian
2.2 Sammenhæng til statskatteloven.....	Christian
2.2.1 Æbletræet.....	Christian
2.3 Personlig indkomst.....	Christian
2.4 Kapitalindkomst.....	Christian
2.5 Skatteberegningen.....	Christian
2.5.1 Bundskat	Christian
2.5.2 Mellemskat/topskat	Christian
2.5.3 Kommuneskat	Christian
2.5.4 Kirkeskat	Christian
2.5.5 Sundhedsbidrag	Christian
2.5.6 Personfradrag.....	Christian
2.5.7 Beskæftigelsesfradrag	Christian
2.5.8 Skatteloftet	Christian
2.6 Eksempel på skatteberegning.....	Christian

2.7 Delkonklusion	Christian
3. Virksomhedsordningen	Christina
3.1 Formålet med virksomhedsordningen	Christina
3.2 Hovedregler i virksomhedsordningen	Christina
3.3 Aktiver og passiver	Christina
3.3.1 Aktiver	Christina
3.3.2 Passiver	Christina
3.4 Begreber i virksomhedsordningen	Christina
3.5 Indskudskonto	Christina
3.5.1 Opgørelsestidspunkt	Christina
3.5.2 Indskud	Christina
3.5.3 Værdiansættelse	Christina
3.5.4 Negativ indskudskonto	Christina
3.5.5 Årlige reguleringer af indskudskontoen	Christina
3.6 Kapitalafkastgrundlag	Christina
3.6.1 Opgørelsesprincip	Christina
3.6.2 Værdiansættelse	Christina
3.6.3 Sammenligning	Christina
3.6.3 Kapitalafkast	Christina
3.6.4 Kapitalafkastsats	Christina
3.6.5 Opsparing af kapitalafkast	Christina
3.6.6 Opsparing til kapitalpension	Christina
3.6.7 Tvangshævning af en del af kapitalafkastet	Christina
3.7 Hæverækkefølge	Christina
3.7.1 Overførsler i hæverækkefølgen	Christina
3.7.2 Den udvidede hæverækkefølge	Christina

3.8 Konto for opsparret overskud	Christina
3.8.1 Opsparing af overskud	Christina
3.8.2 Hævning af opsparret overskud	Christina
3.9 Hensættelse til senere hævning	Christina
3.10 Mellemregningskonto	Christina
3.11 Rentekorrektion	Christina
3.11.1 Beregning af rentekorrektion.....	Christina
3.12 Overskudsdisponering.....	Christina
3.12.1 Indkomstopgørelse.....	Christina
3.12.2 Overskudsdisponering	Christina
3.13 Underskud	Christina
3.14 Ægtefæller	Christina
3.14.1 Lønftale	Christina
3.14.2 Medarbejdende ægtefælle	Christina
3.14.3 Fordeling af driftsresultat mellem ægtefæller.....	Christina
3.15 Afståelse af virksomhed/udtrædelse af virksomhedsordningen.....	Christina
3.15.1 Udtrædelse af virksomhedsordningen	Christina
3.15.2 Afståelse af virksomhed i virksomhedsordningen	Christina
3.16 Delkonklusion	Christina
4. Kapitalafkastordningen	Christian
4.1 Anvendelse	Christian
4.2 Regnskabskrav	Christian
4.3 Kapitalafkastgrundlaget	Christian
4.4 Kapitalafkastet.....	Christian
4.4.1 Kapitalafkast ved ægtefæller	Christian
4.5 Konjunkturudligningskonto	Christian

4.6 Delkonklusion	Christian
5. Sammenligning af PSL, VSO og KAO.....	Christina
5.1 Beskatning af virksomhedens nettoerter.....	Christina
5.2 Kapitalafkast	Christina
5.3 Mulighed for opsparing.....	Christina
5.4 Regnskabs- og oplysningskrav	Christina
5.5 Delkonklusion	Christina
6. Præsentation af virksomhed	Fælles
7. CC Chokolade ved brug af personskatteloven.....	Christina
7.2 Delkonklusion	Christina
8. CC Chokolade ved brug af virksomhedsordningen.....	Christian
8.1 Aktiver	Christian
8.1.1 Grunde og bygninger.....	Christian
8.1.2 Inventar og driftsmidler.....	Christian
8.1.3 Varebeholdninger.....	Christian
8.1.4 Tilgodehavender	Christian
8.1.5 Værdipapirer.....	Christian
8.1.6 Likvider	Christian
8.2 Passiver.....	Christian
8.2.1 Egenkapital.....	Christian
8.2.2 Prioritetsgæld.....	Christian
8.2.3 Kortfristet gæld	Christian
8.3 Opgørelse af indskudskonto	Christian
8.4 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag	Christian
8.5 Fordeling af årets overskud	Christian
8.6 Beregning af slutskat.....	Christian

8.6.1 Behandling af prioritetsgæld	Christian
8.7 Delkonklusion	Christian
9. CC Chokolade ved brug af kapitalafkastordningen.....	Christina
9.1 Aktiver	Christina
9.1.1 Grunde og bygninger	Christina
9.1.2 Inventar og driftsmidler.....	Christina
9.1.3 Varebeholdninger.....	Christina
9.1.4 Tilgodehavender fra salg	Christina
9.1.5 Periodeafgrænsningsposter.....	Christina
9.1.6 Deposita.....	Christina
9.1.7 Værdipapirer.....	Christina
9.1.8 Likvider	Christina
9.2 Passiver.....	Christina
9.2.1 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag og kapitalafkast	Christina
9.2.2 Fordeling af årets overskud og beregning af sluskat	Christina
9.3 Delkonklusion	Christina
10. Analyse og sammenligning af resultater	Fælles
10.1 Skattepligtig indkomst.....	Fælles
10.2 Kapitalindkomst	Fælles
10.3 Arbejdsmarkedsbidrag	Fælles
10.4 Skat.....	Fælles
10.5 Øvrige forhold.....	Fælles
10.6 Delkonklusion	Fælles
11. Optimering af skatten for indkomståret 2009.....	Fælles
11.1 Optimering ved brug af virksomhedsordningen.....	Fælles
11.1.1 Fastlæggelse af den optimale personlige indkomst.....	Fælles

11.1.2 Overskudsdisponering og beregning af hensættelse til senere hævning.....	Fælles
11.1.3 Beregning af sluskskat	Fælles
11.1.4 Estimering af endelig skat ved hævning af opsparet overskud	Fælles
11.2 Optimering ved brug af kapitalafkastordningen.....	Fælles
11.2.1 Fastlæggelse af den optimale personlige indkomst.....	Fælles
11.1.2 Beregning af hensættelse til konjunkturudligningskonto.....	Fælles
11.2.3 Beregning af sluskskat	Fælles
11.2.4 Estimering af endelig skat ved hævning fra konjunkturudligningskonto	Fælles
11.3 Analyse af optimeringsresultater.....	Fælles
11.4 Delkonklusion	Fælles
12. Diskussion af resultater.....	Fælles
12.1 Følsomhed af nettoerter i CC Chokolade	Fælles
12.2 Mini-case: Udlejningsejendommen	Fælles
12.2.1 Beregning af sluskskat	Fælles
12.2.2 Analyse af resultater.....	Fælles
12.3 Delkonklusion	Fælles
13. Perspektivering.....	Christian
13.1 Lavere indkomstskat	Christian
13.1.1 Tidligere opsparet overskud	Christian
13.2 Fradragsværdi for renteudgifter	Christian
13.3 Bundfradrag for positiv nettokapitalindkomst	Christian
13.4 Ratepension.....	Christian
13.5 Afgifter.....	Christian
13.6 Restskat og dag-til-dag rente.....	Christina
13.7 Fuld skatteværdi af genvundne afskrivninger og ejendomsavance.....	Christina
13.8 Delkonklusion	Christina

14. Konklusion Fælles

Satsenheder:

I alt 153.000 (afrundet) satsenheder for afsnit 1 til 14. Svarende til 67 sider á 2.275 satsenheder pr. side, jf. hovedopgavevejledning 2009.

Figuroversigt

- Figur 1.1 Personer med virksomhedsindkomst fordelt efter erhverv og anvendelse af virksomhedsordning, kapitalafkastordning eller personskatteoven
- Figur 1.2 Disposition
- Figur 2.1 Opgørelse af skattepligtig indkomst
- Figur 2.2 Opgørelse af skatter
- Figur 3.1 Værdiansættelse af udvalgte aktiver og passiver
- Figur 3.2 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag
- Figur 3.3 Sammenligning af opgørelse af indskudskonto og kapitalafkastgrundlag
- Figur 3.4 Den udvidede hæverækkefølge
- Figur 3.5 Eksempel på beregning af rentekorrektion
- Figur 3.6 Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen
- Figur 3.7 Kassesystemet
- Figur 4.1 Kapitalafkastgrundlag og kapitalafkast
- Figur 4.2 Maksimeringsreglen
- Figur 5.1 Sammenligning af endelig beskatning ved PSL, VSO og KAO
- Figur 6.1 Indkomstforhold Claus Christensen
- Figur 7.1 Beskatning efter PSL
- Figur 8.1 Opgørelse af indskudskonto pr. 1. januar 2009
- Figur 8.2 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag pr. 1. januar 2009
- Figur 8.3 Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen
- Figur 8.4 Skatteberegning efter virksomhedsordningen
- Figur 8.5 VSO med og uden privat del af prioritetsgæld
- Figur 9.1 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag pr. 1. januar 2009
- Figur 9.2 Beskatning efter kapitalafkastordningen
- Figur 10.1 Sammenligning af beskatning efter PSL, VSO og KAO
- Figur 11.1 Beregning af den optimale personlige indkomst
- Figur 11.2 Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen
- Figur 11.3 Hensættelse til senere hævning ultimo
- Figur 11.4 Overskudsdisponering i kassesystemet
- Figur 11.5 Beskatning efter virksomhedsordning efter hensættelse til senere hævning

- Figur 11.6 Estimat på endelig skat ved hævning af opsparret overskud
- Figur 11.7 Optimering under kapitalafkastordning
- Figur 11.8 Estimat på endelig skat ved hævning fra konjunkturudligningskonto
- Figur 11.9 Effektiv beskatning af marginalindkomst
- Figur 11.10 Skattebesparelse
- Figur 12.1 Følsomhedsanalyse ved investering
- Figur 12.2 Privat forbrugslån (VSO: indskudt lån i virksomheden)
- Figur 12.3 Private forhold
- Figur 12.4 Virksomhedsoplysninger
- Figur 12.5 Beregning af direktørens sluskat
- Figur 13.1 Sammenligning af marginalskat
- Figur 13.2 Besparelse ved sænkning af grænsen for topskat
- Figur 13.3 Skattebesparelse ved hævning af opsparret overskud

1. Indledning

Fundamentalt er Danmarks skattesystem indrettet således, at beskatning skal ske efter evne. Dette betyder, at skattesubjekter med en højere indkomst skal bidrage forholdsvist mere til velfærdssamfundet end skattesubjekter med en lavere indkomst. I mange henseender er der dog en ønske hos den enkelte om at optimere og spare på skatten i videst muligt omfang.

Søgen efter skattebesparelser og skatteoptimering for personligt drevet virksomheder, skal således være det primære fokusområde i denne hovedopgave.

Gennem praktisk erfaring er det vores opfattelse, at problemstillingen omkring valg af beskatningsform er relevant for alle personligt drevet virksomheder, samt at der er en generel konsensus om, at vurderingen af konsekvenser og muligheder ved beskatningsformerne er svært håndterbare for iværksættere uden yderligere rådgivning.

Gennem en case med inddragelse af reelt oplevede problemstillinger, vil vi forsøge at simplificere personskatteloven contra kapitalafkastordningen contra virksomhedsskatteordningen.

Casen beskriver en mand, der ejer og driver en virksomhed i personligt regi. Manden er blevet beskattet efter personskatteloven i en årrække, men nu ønsker specifik og konkret rådgivning før udløbet af 2009 for at sikre sig, at han fremadrettet beskattes under de mest gunstige forhold også i forhold til den nye skattereforums forudsætninger.

Personen har selvstuderet virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen, men uden at kunne klarlægge, hvorledes disse ville påvirke lige hans virksomhed og hans ønskede profil.

I øvrigt går hans problemstillinger på, at han i den senere periode er begyndt at tjene godt med penge, og ønsker større fleksibilitet i forhold til at blive beskattet af hele overskuddet hvert år. Han vil gerne have fleksibiliteten til i visse år kunne trække store summer ud til forbrug, hvorimod andre år ønskes en mere optimal skattehåndtering af overskuddet.

Casepersonen søger herudover en afklaring af, hvordan han bedst muligt stiller sig selv i forhold til den nye skattereform.

På baggrund af ovenstående spørgsmål fra casepersonen, vil vi udarbejde en problemstilling, som afdækker alle hans spørgsmål og overvejelser, og som underbygges af teori og analyse med udgangspunkt i hans personlige og virksomhedens forhold.

1.1. Problemformulering

En personlig drevet virksomhed er en transparent virksomhed, der er kendetegnet ved, at virksomhedens indkomst beskattes hos ejeren og virksomheden dermed reelt ikke bliver beskattet. Dette betyder, at virksomhedens indkomst skal beskattes efter de forhold, hvorved ejeren normalt bliver beskattet. For en personligt drevet virksomhed betyder dette, at virksomhedens indkomst som hovedregel skal beskattes som personlig indkomst.

Den selvstændigt erhvervsdrivende har mulighed for at lade sig beskatte efter reglerne i personskatteloven, kapitalafkastordningen eller virksomhedsordningen.

Beskatning efter personskatteloven er den mest simple metode, hvor virksomhedsordningen er lavet for at give den selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at efterligne en del forhold fra selskabslovgivningen, uden krav om indskudskapital på t.kr. 125 (2010: t.kr. 80). Som konsekvens af kompleksiteten i virksomhedsordningen, blev kapitalafkastordningen udformet for at give et mere simpelt alternativ.

Valg af beskatningsform kan have større påvirkninger af ens beslutningsgrundlag i den daglige drift og de økonomiske dispositioner, der skal foretages, da det alt andet lige giver mulighed for at tilpasse sin virksomhed herefter og udnytte de muligheder den valgte beskatningsform giver. Det er vores opfattelse, at en virksomhedsejer ved valg mellem flere skattemæssige modeller primært fokuserer på maksimering af det samlede afkast fra virksomheden via minimering af størrelsen på den betalbare skat over tid.

I den senere tid har SKAT specifikt kørt en kampagne, for at gøre danskerne opmærksomme på, at de har øget indsatsen for at sørge for, at almindelige skattepligtige med ordinære indkomstforhold (lønmodtagere) får selvangivet korrekt, da det er SKATs vurdering, at der for mange ubevidste og bevidste fejl forbundet hermed. Hvis det er tilfældet, at almindelige lønmodtagere har problemer med at få selvangivet korrekt, så må selvangivelse af personlig drevet virksomhed alt andet lige være yderligere komplekst for danskeren.

Det er ligeledes denne forståelsesmæssige mur vi støder på, når vi assisterer klienter med deres regnskaber i personligt regi. Det ses af og til, at klienten ikke har forudsætninger for at forstå, hvad deres revisor foretager sig, og stoler blindt på os.

Ved analyse af antallet af selvstændigt erhvervsdrivende uden for kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen, er tallet også relativt højt, især for personer, der ikke driver virksomheden som hovederhverv, som det er forsøgt vist i den nedenfor oplyste tabel, Figur 1.1, over fordelingen af virksomheder beskattet efter de tre beskatningsformer.

Figur 1.1 Personer med virksomhedsindkomst fordelt efter erhverv og anvendelse af virksomhedsordning, kapitalafkastordning eller personskatteloven

Erhverv	Virksomhedsordning		Kapitalafkastordning		Ikke i ordning		I alt	
	Antal	Skattepligtig indkomst	Antal	Skattepligtig indkomst	Antal	Skattepligtig indkomst	Antal	Skattepligtig indkomst
	1.000	Mio. kr.	1.000	Mio. kr.	1.000	Mio. kr.	1.000	Mio. kr.
Hovederhverv i alt	96	38.980	18	4.120	64	10.330	179	53.430
Ikke hovederhverv i alt	63	20.715	53	12.895	96	23.320	212	56.930
Alle med virksomhedsindkomst i alt	160	59.695	71	17.015	160	33.650	391	110.360

Kilde: http://www.skm.dk/tal_statistik/skatter_og Afgifter/659.html

Som det fremgår af den relativt høje andel af virksomheder, som beskattes udelukkende efter reglerne i personskatteloven, går altså glip af væsentlige fordele. Derfor må det enten være kompleksiteten, som afholder iværksætteren fra at vælge den optimale løsning, eller også kan det skyldes, at den skattepligtige ikke vil få yderligere fordel ved at anvende alternativerne til PSL. I de situationer, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende ikke har erhvervs-mæssige renteudgifter, behov for at hæve hele virksomhedens overskud eller ingen indkomst, kan det være relevant at være uden for ordningerne.

Baseret på ovenstående argumenter må det være hensigtsmæssigt, at tage disse regelsæt op og forsøge dem analyseret og basere en konklusion herpå. Dette vil gøres med udgangspunkt i reglerne i personskatteloven og overbygningerne i virksomhedsskatteloven og ligningsvejledningen, hvor krav i lovgivningen for den selvstændigt erhvervsdrivende ønskes redegjort efter de forskellige regelsæt.

Herudover ønskes de skattemæssige konsekvenser for virksomhedsejeren i casen analyseret og beregnet, ved at vælge beskatning efter personskatteloven, virksomhedsordningen og

kapitalafkastordningen, herunder undersøge besparelsernes fordeling mellem arbejdsmarkedsbidrag og skatter.

Ligeledes ønsker vi at belyse, hvilke kortsigtede og langsigtede optimeringsmuligheder virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen giver for den skattepligtige kontra personskatteloven. I forbindelse med optimeringen, vil det ligeledes være relevant at inddrage en følsomhedsanalyse for at kunne vurdere, hvor meget de givne forudsætninger skal ændre sig uden, at vores konklusion ændrer sig.

Endeligt ser vi en væsentlig problemstilling, der fremkommer i forbindelse med skattereformen, som uden tvivl skaber stor efterspørgsel efter en uddybet rådgivning til de selvstændige erhvervsdrivende. Fra egne rækker ser vi et yderst stort fokus herpå.

Ovenstående problemstillinger kan dermed kortfattet formuleres i nedenstående spørgsmål:

1. Hvad er forskellene og lighederne mellem de tre ordninger? Herunder hvilke fordele og ulemper er der ved disse?
2. Hvorledes påvirker forskellene i ordningerne monetært slutskatten på et sammenligneligt grundlag?
3. Hvordan påvirkes det sammenlignelige grundlag, når optimering inddrages?
4. Hvilke overvejelser bør den selvstændigt erhvervsdrivende gøre sig i forbindelse med skattereformen?

1.2 Afgrænsning

I opgaven forudsættes det, at den skattepligtige er fuld skattepligtig til Danmark og ikke underlagt en dobbeltbeskatningsoverenskomst ved at være begrænset skattepligtig til et andet land.

Opgaven vil være afgrænset fra at omhandle særregler for særlige erhverv, eksempelvis vedrørende udlejningsejendomme samt land- og skovbrug.

I virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen er der nogle specifikke regler for hvilke aktiver og passiver, der må indgå ved opgørelsen af indskudskontoen i virksomhedsordningen samt kapitalafkastgrundlaget i hhv. virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen. Ved gennemgangen af, hvilke aktiver og passiver, der må indgå i de forskellige ordninger, vil der udelukkende blive gennemgået de mest almindelige typer af aktiver og passiver.

Opgaven vil ikke afdække særlige forhold vedrørende virksomheder ejet af flere personer (interessentskaber, kommanditselskaber m.v.).

Desuden findes der i virksomhedsskatteoven en særlig kapitalafkastordning for aktier og anparter, der giver den skattepligtige, som køber en virksomhed, der er drevet i selskabsform, mulighed for at opnå fuld skatteværdi af fradraget for renteudgifterne. Disse regler vil ikke blive nærmere beskrevet i opgaven, da disse ligger uden for opgavens formål, som bl.a. er at sammenligne en virksomheds beskatning ved anvendelse af reglerne i personskatteloven og i virksomhedsskatteoven.

Udligningsordningen for forfattere og skabende kunstnere vil heller ikke blive berørt, da det er vores erfaring, at denne ordning sjældent bruges i praksis, samt at denne ikke vil være relevant for opgavens målgruppe eller den case som vi præsenterer og analyserer i opgaven.

I de brugte cases vil vi se bort fra ejendomsværdiskat, da denne skat er uvæsentlig for opgavens formål.

1.3 Model- og metodevalg

Problemstillingerne i opgaven søges besvaret gennem en normativ analyse¹ med udgangspunkt i teori, litteratur, tidsskrifter og publikationer. Valget af undersøgelsesdesignet er en naturlig følge af problemformuleringen, der lægger op til at analysere og diskutere de identificerede problemstillinger i opgaven. Vi ønsker at belyse problemstillingerne angivet i problemformuleringen gennem et single casestudie², der tager udgangspunkt i en modelvirksomhed. Modelvirksomheden er en virksomhed fra den virkelige verden, hvor vi har anonymiseret virksomheden og ejeren af denne. Casen vil der være opbygget således, at den vil komme omkring de hyppigste problemstillinger den skattepligtige kan have i forbindelse med overgangen fra beskatning efter personskatteloven til virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen, eksempelvis i relation til, hvilke aktiver og passiver, der må medtages i ordningerne, og til hvilken værdi disse skal indgå i forbindelse med de lovpligtige opgørelser, og den vil derfor være repræsentativ for andre virksomheder med lignende aktivitet.

¹ Ib, Andersen: Den skinbarlige virkelighed, side 23. Normativ analyse er defineret som en undersøgelse, der beskriver og vurderer for herefter at kunne komme med forslag til løsning eller afhjælpning af problemer.

² Ib, Andersen: Den skinbarlige virkelighed, side 113. Formålet er at afprøve casen i forhold til, hvorvidt den gældende generelle viden er anvendelig.

Herudover skal casen også anvendes til at analysere vores spørgsmål i problemformuleringen, der går på hvor stor en skattebesparelse den skattepligtige vil kunne opnå samt hvilke kort- og langsigtede optimeringsmuligheder ordningerne indeholder. Beregningerne i casen vil således foregå i to skridt:

- Først beregnes skattebesparelsen ved hhv. personskatteloven, kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen, hvis hele virksomhedens overskud hæves. Ud fra disse beregninger vil vi udarbejde en følsomhed ved stigning af renteudgifterne, der skal belyse, hvilken påvirkning dette har på valg af ordning.
- Dernæst beregnes skattebesparelsen ved hhv. personskatteloven, kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen, såfremt der foretages optimering af slutskatten for det pågældende indkomstår.

I forlængelse af analyseafsnittet vil vi komme ind på, om resultaterne af vores beregninger ud fra modelvirksomhedens forhold, vil være repræsentative for personlige virksomheder generelt, samt foretage en analyse og diskussion af, hvilke faktorer, der spiller ind på, hvornår den ene ordning vil være mere optimal frem for de øvrige.

1.4 Anvendte kilder

Opgaven vil udelukkende beskæftige sig med danske retskilder og dansk litteratur, idet opgavens formål er at undersøge mulighederne for en dansk virksomhed, der er ejet af en person, der er fuldt skattepligtig til Danmark. Vi vil primært anvende sekundærdata i form af lovgivning i personskatteloven, virksomhedsskatteloven og ligningsvejledningens almindelige del 2009-2 afsnit A.A. - A.F., samt afsnit om erhvervsdrivende 2009-2 E.G. Virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen.

Herudover vil vi anvende sekundærdata, der er indhentet fra relevante lærebøger, informationssøgning på internettet, samt tidsskrifter, der er udarbejdet af fagfolk.

Vi vil være meget kritiske ved udvælgelsen af vores kilder, idet det søges at anvende litteratur, der er pålidelig og opdateret.

1.5 Målgruppe

Vores primære målgruppe er Claus Christensen, da opgaven specifikt bygger på hans problemstillinger og virksomhed samt hans øvrige personlige indkomstforhold. Dog vil vi i størst

muligt omfang drage konklusioner, der er repræsentative og som kan give et billede af den generelle tendens for valg af beskatningsform.

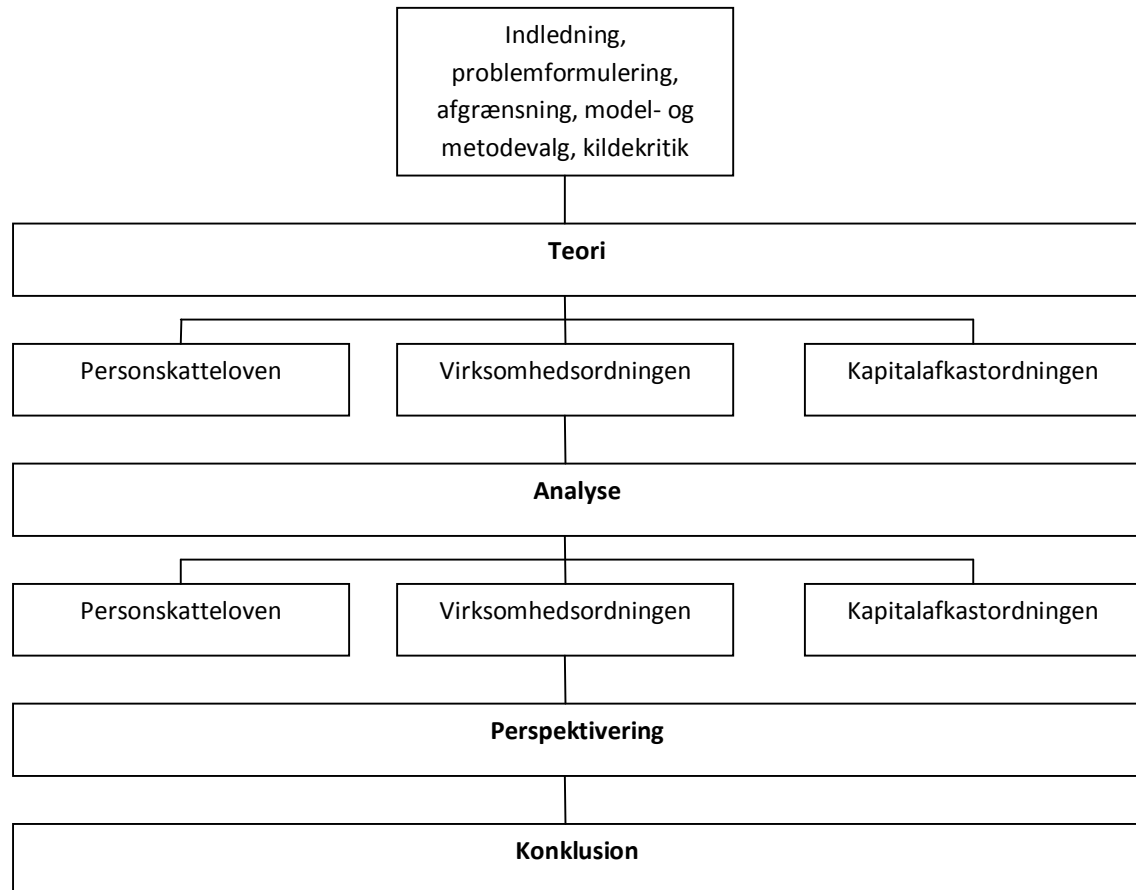
Derfor vil vores sekundære målgruppe være samtlige skattepligtige i Danmark, som driver eller ønsker at drive, selvstændig erhvervsvirksomhed. Under forudsætning af, at formålet med et drive virksomhed er at skabe profit, som ligeledes skabes gennem minimering af omkostninger, må det konkluderes at samtlige selvstændige erhvervsdrivende må have interesse i at minimere den betalbare skat over tid gennem korrekt valg af beskatningsform.

Opgaven vil give læseren mulighed for at bruge selv samme modeller for at vurdere egen virksomhed, og dermed skabe sig et billede af besparelsen, der kan opnås, og holde det op mod de offeromkostninger, der må være i form af mere kompleksitet.

Ligeledes folk, som befinder sig i virksomhedsordningen og selv mener, at deres skat er optimeret, vil kunne få gavn af denne opgave, da korrekt valg af ordning kan fastslås ved læsning af denne opgave, samt en dybere forståelse for optimeringsmulighed på længere sigt og på kort sigt i forbindelse med skattereformen.

1.6 Disposition

Figur 1.2 Disposition

Opgaven er opbygget således, at der indledningsvist redegøres for de regler, krav og begreber, der er i forbindelse med beskatning af selvstændigt erhvervsdrivende i hhv. personskatteloven og virksomhedsskatteloven i relation til kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen. Afsnittene i opgavens teoridel vil blive suppleret med mindre eksempler til belysning af teorien, hvor dette findes relevant for forståelsen. Afsnittene vil blive afsluttet med en delkonklusion, der besvarer hvilke forskelle og ligheder og fordele og ulemper, der er ved anvendelsen af de forskellige ordninger. Opgavens teoridel omfatter afsnittene 2-5.

Teoridelen vil danne udgangspunkt for opgavens analysedel, hvor vi ud fra casens oplysninger og forudsætninger beregner den umiddelbare skattebesvarelse ved de forskellige ordninger og hvor vi optimerer slutskatten i casen og de dermed opnåede skattebesparelser ved de

optimeringsmuligheder, der findes i ordningerne. Beregnerne vil være ledsaget af en følsomhedsberegning med fokus på stigende renteudgifter. Analysedelen vil ligeledes indeholde en delkonklusion, der sammenfatter de forskellige beregningers resultat. Opgavens analyse del omfatter afsnittene 6-12.

Hernæst vil vi i opgaven perspektivere til den aktuelle skattereform. I perspektiveringsafsnittene vil vi beskrive de væsentligste konsekvenser som skattereformen generelt vil få for selvstændigt erhvervsdrivende. Perspektiveringen afrundes med en delkonklusion, der opsummerer de vigtige ændringer. Opgavens perspektiveringsdel omfatter afsnit 13.

Endelig vil vi udarbejde en konklusion, der opsummerer de delkonklusioner som vi løbende er kommet frem til i de forskellige afsnit, herunder besvare de spørgsmål som vi har stillet i problemformuleringen. Opgavens konklusion omfatter afsnit 14.

1.7 Delkonklusion

I de indledende afsnit har vi redegjort for, hvilke problemstillinger som opgaven vil besvare og hvilke områder som vi har afgrænset os fra og som ikke vil blive nærmere behandlet i opgaven, da disse ikke er relevante for formålet med opgaven. Herudover har vi beskrevet hvilke modeller og metoder som vi finder anvendelige for at kunne besvare problemformuleringen, samt hvilke typer af kilder vi vil anvende og en kritik af disse. Endelig har vi defineret målgruppen for opgaven og opstillet en disposition, der viser opgavens opbygning.

2. Personskatteloven

Personskatteloven regulerer, hvorledes personer fuldt skattepligtige her til landet beskattes. Lønmodtagere og selvstændig erhvervsdrivende er blandt hovedeksemplerne som beskattes efter PSL. Herudover kan erhvervsdrivende personer, som altså driver virksomhed i personligt regi selv vælge, hvorledes de ønsker at blive beskattet. Formålet med virksomhedsskatteordningen (VSO) og kapitalafkastordningen (KAO) er at give nogle fordele, sådan at beskatningsstrukturen kommer til at ligne selskabsskattelovens. Derfor er det åbenlyst, at beskatning i personligt regi, efter ren personskattelov, alt andet lige må være mindre gunstig. Derimod er den relativ simpel i forhold til VSO og KAO. VSO og KAO vil blive behandlet mere dybdegående senere i opgaven.

Hvorledes de forskellige indkomsttyper beskattes, er reguleret af andre love, såsom: Kursgevinstloven, Aktieavancebeskatningsloven, Ligningsloven, Statskatteloven med flere.

2.1 Indkomstyper

Indkomster kan inddeles i følgende 4 hovedgrupper:

- Personlig indkomst
- Kapitalindkomst
- Aktieindkomst
- CFC-indkomst

Kun personlig indkomst og kapitalindkomst indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst, som herefter danner grundlag for skatteberegningen, jf. afsnit 2.6 Skatteberegningen. Derfor vil kun personlig indkomst og kapitalindkomst uddybes nedenfor.

Aktieindkomst er behandlet i PSL § 4a – dog yderst kortfattet. Aktieindkomst og udbytter heraf reguleres i henhold til aktieavancebeskatningsloven.

CFC-indkomst er ligeledes omtalt kortfattet i PSL § 4b.

2.2 Sammenhæng til statsskatteloven

I takt med den stigende kompleksitet i samfundet, er et hav af love fremsprunget i moderne tid, til at hjælpe og regulere beskatningen af den skattepligtige indkomst.

I mange tilfælde vil man falde tilbage på statsskatteloven, som overordnet definerer hvad der er skattepligtigt og hvad der er skattefrit, samt hvad der giver fradragsret og hvad der ikke giver ret til fradrag. Dette er defineret i paragrafferne 4 til 6.

SL § 4 - Skattepligtig indkomst:

Skattepligtig indkomst er defineret i Statsskattelovens § 4, stk. 1:

”Som skattepligtig indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrænsninger den skattepligtiges samlede årsindtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke, bestående i penge eller formuegoder af pengeværdi, således f.eks: ...”

Herefter som ordlyden hentyder, er oplistet visse eksempler på årsindtægter, som kan have form af løbende ydelser (f.eks. arbejde jf. SL § 4, litra a) samt tilfældige engangsydelser (f.eks. lotteri/spil jf. SL § 4, litra f).

Herudover kan en periodisering af indtægten også udledes af ordlyden, årsindtægter. Som vi ser det i dag også, opgøres skatten årligt efter kalenderåret.

Globalindkomstprincippet introduceres ligeledes i ovenstående paragrafcitat, i og med at de samlede årsindtægter, består af indkomst, der hidrører fra Danmark og ikke. Dette er således reguleret af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne samt hvorledes den skattepligtige er begrænset eller fuldt skattepligtig i Danmark, hvilket ikke vil blive teoretisk uddybet her.

SL § 5 - Formueforøgelser:

Statsskattelovens § 5 omfatter formueforøgelser og disses skattefrihed, så længe at dette sker uden for næring og spekulation.

Det er således kun afkastet af skatteyderens aktiviteter (årsindtægten, jf. SL § 4), som skal indgå i den skattepligtige indkomst, og ej gevinster og tab på underliggende indkomstgrundlag, som forudsætter løbende indkomsterhvervelse.

SL § 6 - Fradrag:

Statsskattelovens § 6 regulerer de fradrag, der kan medregnes i opgørelsen af den skattepligtige indkomst, som i grove træk definerer, at driftsudgifter til indkomstens erhvervelse, sikring og vedligeholdelse kan fratrækkes.

Hermed er tanken, at der i opgørelsen af den skattepligtige indkomst skelnes mellem anlægsudgifter, driftsudgifter og driftsfremmede udgifter, hvor der er fradrag for driftsudgifter, men ikke for anlægs- eller driftsfremmede udgifter.

2.2.1 Æbletræet

I forbindelse med forståelsen af statsskattelovens § 4-6, er æbletræet tit inddraget til at belyse sondringerne.

”Det er kun frugten, der er indkomst, mens en gevinst ved salg af indkomstkilden, træet, vil være skattefri. Tilsvarende kan kun udgifter til indkomstens erhvervelse, sikring og vedligeholdelse

fratrækkes (gødning, beskæring, plukning), mens udgiften til køb af træet eller til køb af en plantage er indkomstopgørelsen uvedkommende.”³

Således opnår eksemplet yderligere at belyse sondringen mellem indkomst og indkomstgrundlaget. Det skal hermed ligeledes nævnes, at SL §§ 4-6 ikke skelner mellem lønmodtagere og selvstændig erhvervsdrivende.

2.3 Personlig indkomst

Ifølge PSL § 3 defineres personlig indkomst, som alle de indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst, og som ikke er kapitalindkomst. PSL § 3 oplister ligeledes en del udgifter, der primært relaterer sig til selvstændig virksomhed, men også pensionsbidrag for lønmodtagere, hvilket har været en populær måde, at nedbringe topskatten på i praksis.

For selvstændigt erhvervsdrivende, er kun personlig indkomst og kapitalindkomst relevant ved opgørelsen af virksomhedsindkomsten ved brug af PSL. Virksomhedens resultat eksklusiv nettokapitalindkomst i virksomheden beskattes som personlig indkomst, og nettokapitalindkomsten som kapitalindkomst. Når den skattepligtige bliver beskattet efter PSL, er det således ikke nødvendigt at foretage en opdeling mellem virksomhedens økonomi og den private økonomi, da en personlig drevet virksomhed er en transparent enhed, hvor virksomhedens indkomst beskattes hos ejeren.

Der har gennem tiderne været en del domme omkring fastsættelse af, om en person kunne antages at være lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende. For at kunne anses som selvstændig erhvervsdrivende, er det nødvendigt, at man selv kan disponere over sin tid, har påtaget sig en væsentlig økonomisk risiko og afholder væsentlige driftsomkostninger. Der er andre faktorer som spiller ind, men baseret på f.eks. ”Tupperware-dommen” (TfS 1996, 449 H) og ”Cykeltaxi-domme” (TfS 2004, 636 LSR) er ovenstående de primære fokusområder for skattemyndighederne i vurderingen af, hvornår der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed.

Personlig indkomst kan også udbetales i naturalier, i og med, at aflønning i form af fri telefon, gaver, rejseophold m.v. anses for løn på niveau med kontanter. Værdiansættelse af disse ydelser kan vise

³ Henrik Dam m.fl.; Grundlæggende skatteret, side 157

sig at være problematisk, men er i udpræget grad fastsat i Ligningsloven. Udgangspunktet for værdiansættelsen er markedsprisen – altså det sparede privatforbrug.

2.4 Kapitalindkomst

PSL 4 § oplister en udtømmende liste over, hvilke indtægter og udgifter, der skal beskattes som kapitalindkomst. Fra praksis er den kapitalindkomsttype som de fleste danskere har mødt renteindtægter og renteudgifter.

Kapitalindkomst har levet en lettere omtumlet tilværelse op gennem 1980'erne og 1990'erne. Politisk ønskede man at opmuntre til opsparing i 1987, og kapitalindkomst blev marginalt lavere beskattet med tilsvarende lav fradragsværdi for negativ kapitalindkomst. Via skattereformen i 1993 og senere i 1998, kom beskatning af positiv kapitalindkomst op på det niveau, som kendes i dag – altså at kapitalindkomst går hånd i hånd med personlig indkomst. Dette betyder, at en lønmodtager, som betaler topskat ligeledes betaler maksimal skat af sin kapitalindkomst.

I relation til kapitalindkomsten er det vigtigt at pointere, at erhvervsmæssige renteindtægter og -udgifter vedrørende den skattepligtiges personlige virksomhed, indgår som kapitalindkomst på samme vis som den skattepligtiges øvrige renter. Der skelnes ikke imellem om renterne vedrører erhvervsmæssige eller private gældsforpligtelser. Erhvervsmæssige renteudgifter kan således ikke fradrages i virksomhedens overskud inden overskuddet bliver tillagt den personlige indkomst i opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

2.5 Skatteberegningen

I skatteberegningen indgår en del uafhængige beregninger af de forskellige typer skat samt fradrag. For at give et overblik gennemgås de væsentligste påvirkninger nedenfor.

2.5.1 Bundskat

En skat til staten som i 2009 er 5,04 %. Bundskattegrundlaget opgøres som den personlige indkomst tillagt positiv kapitalindkomst. Negativ kapitalindkomst kan ikke modregnes i bundskattegrundlaget. Såfremt ens ægtefælle har negativ kapitalindkomst kan denne modregnes i egen positiv kapitalindkomst. Ligningsmæssige fradrag kan ikke modregnes i bundskattegrundlaget.

2.5.2 Mellemskat/topskat

Grænsen for mellemskat er ekstraordinært flyttet op til topskattegrænsen i 2009, således at begge tillægsskatter slår ud, når den personlige indkomst overstiger kr. 347.200 efter

arbejdsmarkedsbidrag. Som for bundskat er det ligeledes personlig indkomst tillagt positivt kapitalindkomst, der danner udgangspunkt for grundlaget for mellem- og topskat. Ligeledes samme regler for negativ kapitalindkomst.

Mellemskatten andrager 6 %, hvoraf topskatten er 15 %.

Herudover skal det bemærkes, at grundlaget for topskatten tillægges indbetalinger til kapitalpension i året, hvilket ikke er tilfældet for mellemskatten. Der er i øvrigt en grænse på kr. 46.000 for indbetaling på kapitalpension i 2009, så indbetaling på ratepension er den bedste mulighed for at undgå topskat, hvis man har store beløb, som kan sættes til side lige nu og her. Indbetalinger til ratepension kan enten fragå ens løn før A-skattetræk eller fra ens private opsparing med modsvarende fradrag i den personlige indkomst.

2.5.3 Kommuneskat

Skatteprocenten er afhængig af den enkelte kommune. Grundlaget for kommuneskatten er den skattepligtige indkomst. Altså er forskellen fra kommuneskatten til "statsskatterne" (bund, mellem og topskat), at ligningsmæssige fradrag og negativ kapitalindkomst indgår i grundlaget for kommuneskatten.

2.5.4 Kirkeskat

Kirkeskatten varierer på samme vis som kommuneskatten. Grundlaget opgøres på samme måde som kommuneskatten.

2.5.5 Sundhedsbidrag

Det såkaldte sundhedsbidrag, som reelt ikke er et sundhedsbidrag, men en almindelig skat på linje med de resterende i beregningen, har levet en omtumlet tilværelse. Nu slås den sammen med bundskatten fra indkomståret 2010, således at det klart fremgår som en skat, som ikke kan undgås, selvom man kun midlertidigt arbejder i Danmark og fortsat har sundhedsforsikring i hjemlandet. Beregningsgrundlaget er det samme som for kirkeskatten og kommuneskatten og er i 2009 8 %.

2.5.6 Personfradrag

Fradraget svarer til, at der ikke skal betales skat af den første del af indkomsten. Dog er det kun i skatterne til bundskat, kommuneskat og sundhedsbidrag at fradraget oppebæres. Skatteværdien af dette fradrag er den samme som er gældende for bundskatten (5,04 % af 42.900 i dette eksempel).

2.5.7 Beskæftigelsesfradrag

Tilhører gruppen af ligningsmæssige fradrag. F.eks. kontingenter til fagforening, tilskud til godkendte foreninger og som i dette tilfælde beskæftigelsesfradrag. Alle lønmodtagere får et beskæftigelsesfradrag, som i 2009 beregnes som 4,25 % af den AM-bidragspligtige løn. Dog kan beskæftigelsesfradraget maksimalt udgøre kr. 13.600 i 2009.

2.5.8 Skatteloftet

Fra og med indkomstsåret 2007 trådte PSL § 19 i kraft, som vi kender den i dag – nemlig med et skatteloft på 59 %. Det betyder, at hvis marginalskatten for en skattepligtig overstiger de 59 %, f.eks. hvis personen bor i en dyr kommune, nedsættes topskatten således, at den samlede skattesats ikke overstiger 59 %. Kirkeskatten holdes udenfor dette regnestykke.

2.6 Eksempel på skatteberegning

For at belyse teorien omkring de forskellige skattetyper, er nedenstående eksempel på en skatteberegning opstillet. Der er taget udgangspunkt i regler og satser for 2009 for en borger bosiddende i Frederiksberg Kommune, der betaler topskat. De nærmere forhold omkring hans indkomstforhold er oplistet nedenfor:

Løn:	500.000
Renteindtægter:	10.000
Renteudgifter:	50.000
Indskud på privattegnede ratepension:	100.000

Figur 2.1 Opgørelse af skattepligtig indkomst

Skattepligtig opgørelse heraf:

Personlig indkomst	360.000	(500.000 - 100.000 - (500.000*8%))
Kapitalindkomst	-40.000	(10.000 - 50.000)
Ligningsmæssige fradrag	<u>-13.600</u>	(4,25% af 500.000 dog max. 13.600)
Skattepligtig indkomst	306.400	

Herefter kan skatten beregnes som nedenfor:

Figur 2.2 Opgørelse af skatter

Opgørelse af skatter:

Bundskat	18.144	(5,04% af 360.000)
Mellemskat	768	(6% af 360.000-347.200)
Topskat	1.920	(15% af 360.000-347.200)
Sundhedsbidrag	24.512	(8% af 306.400)
Kommuneskat	70.779	(23,1% af 306.400)
Kirkeskat	1.471	(0,48% af 306.400)
Skatteværdi af personfradrag, bundskat	-2.162	(5,04% af 42.900)
Skatteværdi af personfradrag, sundhedsbidrag	-3.432	(8% af 42.900)
Skatteværdi af personfradrag, kommuneskat	-10.116	((23,1+0,48)% af 42.900)
	<u>101.884</u>	

I alt er den skattepligtige i eksemplet pligtig til at afregne skat i alt for kr. 101.884 for indkomståret. Som det fremgår af ovenstående eksempel, er den skattepligtiges fradragsværdi af den negative kapitalindkomst samt beskæftigelsesfradrag 31,58 % (8 % + 23,1 % + 0,48 %). Dette betyder for den selvstændigt erhvervsdrivende, der vælger at blive beskattet efter PSL, at denne i modsætning til selskaber og skattepligtige, der vælger VSO, ikke får fuld fradragsværdi af den negative kapitalindkomst, der kan henføres til virksomheden.

2.7 Delkonklusion

I ovenstående afsnit blev reglerne i personskatteloven overordnet gennemgået. Loven regulerer, hvorledes fuldt skattepligtige personer til Danmark beskattes. Endvidere opdeler loven den skattepligtige indkomst i personlig indkomst, kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst, hvoraf det kun er personlig indkomst og kapitalindkomst, der indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Hvilke typer af skattepligtig indkomst, formueforøgelser og fradrag, der skal indgå i opgørelsen af den skattepligtige indkomst defineres i statsskatteloven, der således skelner mellem driftsudgifter, anlægsudgifter og driftsfremmede udgifter. Overskuddet fra den selvstændige erhvervsvirksomhed før renter indgår i ejerens personlige indkomst, mens renteindtægter og -udgifter indgår i dennes kapitalindkomsten. Den skattepligtige får derfor ikke fuld fradragsværdi af den negative kapitalindkomst, der er erhvervsmæssig, da der ikke skelnes mellem virksomhedens økonomi og den private økonomi. Når den skattepligtige indkomst er blevet klassificeret i personlig indkomst og kapitalindkomst, kan skatten beregnes. I skatteberegningen indgår bundskat,

mellemskat/topskat, kommuneskat, kirkeskat, sundhedsbidrag med fradrag af personfradrag, beskæftigelsesfradrag og øvrige ligningsmæssige fradrag.

3. Virksomhedsordningen

3.1 Formålet med virksomhedsordningen

Virksomhedsskatteordningen (VSO) blev vedtaget ved lov nr. 144 af 19/3 1986. Formålet med indførslen af virksomhedsordningen var at udligne skattemæssige forskelle mellem erhvervsdrivende, der driver personlig virksomhed, og erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform. Siden vedtagelsen er der ændret i loven af flere omgange senest ved lov nr. 525 af 12/6 2009.

De primære fordele ved VSO er:

- 1) Fuld fradragsværdi af erhvervsmæssige renteudgifter
- 2) En del af virksomhedens overskud kan beskattes som kapitalindkomst
- 3) Mulighed for opsparing af overskud mod en foreløbig virksomhedsskat på 25 %
- 4) Mulighed for udjævning af resultatet

Muligheden for fradrag af renteomkostninger i den personlige indkomst er en meget væsentlig begrundelse for anvendelse af virksomhedsordningen. Renteudgifterne kan fratrækkes i virksomhedens resultatopgørelse med det fulde beløb på lige fod med andre driftsomkostninger, hvilket gør den personlige indkomst mindre og dermed reducerer den aktuelle skattebetaling. Såfremt den selvstændigt erhvervsdrivende derimod havde valgt at lade sig beskatte efter reglerne i PSL, ville der kun kunne opnås fradrag for ca. 33 % af renteudgifterne (svinger afhængig af kommune). Herudover får den skattepligtige også en besparelse i AM-bidraget, da dette først beregnes efter fradrag af de erhvervsmæssige renteudgifter. Det betyder, at renteudgifterne nedsætter det beløb, hvoraf der skal beregnes AM-bidrag på 8 %.

Der beregnes efter særlige regler et kapitalafkast, der svarer til et beregnet afkast af den skattepligtiges investering i virksomheden. Kapitalafkastet fratrækkes den personlige indkomst og tillægges kapitalindkomsten ved skatteberegningen, hvilket vil medføre en skattebesparelse, samtidig med, at der spares AM-bidrag på 8 %. Begrebet gennemgås nærmere i afsnit 3.6.

Virksomhedsordningen giver den selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at spare op i virksomheden, hvorved skattebetalingen ved svingende indkomster kan udjævnes over årene. Opsparingen fungerer på den måde, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil have mulighed for at hæve af tidligere års opsparede overskud i indkomstår, hvor virksomheden har resulteret i underskud eller et dårligere resultat end forventet. Opsparing i virksomheden giver dermed mulighed for en udskydelse af skattebetalingen, idet der ved opsparing betales en foreløbig virksomhedsskat på 25 %. Herved sker der en ligestilling mellem personligt drevne virksomheder og virksomheder drevet i selskabsform.

Muligheden for at udjævne resultatet betyder i perioder med højkonjunktur, at der kan opspares overskud i virksomheden, mens der i perioder med lavkonjunktur kan hæves af det tidligere opsparede overskud, hvilket i begge tilfælde giver mulighed for at ramme skatteloftet for topskat.

Umiddelbart er der en skattebesparelse og en besparelse på arbejdsmarkedsbidraget at hente, hvis den skattepligtige vælger at anvende virksomhedsordningen, men ulempen ved at anvende ordningen er de administrative krav, der følger med som vil blive gennemgået i afsnit 3.2. Den skattepligtige skal derfor foretage en afvejning af, om skattebesparelsen og besparelsen på arbejdsmarkedsbidraget er så væsentlig, at det kan betale sig at bruge ressourcer på at anvende ordningen, da dette ofte vil involvere revisorbistand. Desuden er det ikke altid, at den skattepligtige husker at opspare penge til betaling af en eventuel skatteudskydelse.

3.2 Hovedregler i virksomhedsordningen

I de indledende bestemmelser i kapitel 1 i virksomhedsskatteloven er der beskrevet nogle generelle betingelser og krav for anvendelse af ordningen som vil blive behandlet i det følgende.

Ifølge VSL § 1, stk. 1 kan virksomhedsordningen som hovedregel anvendes af skattepligtige personer, der driver en personlig ejet selvstændig erhvervsvirksomhed⁴. Dette betyder, at virksomheden skal være af et vist omfang, den erhvervs-mæssige aktivitet skal være regelmæssig og gennem en vis periode. Virksomheden skal altså drives for egen regning og risiko med det formål at få økonomisk udbytte, hvilket blev beskrevet i afsnit 2.3. Loven fastsætter, at der nogle typer af selvstændig

⁴ Den grundlæggende afgrænsning af indkomst ved selvstændig erhvervsdrivende i forhold til indkomst i et tjenesteforhold er nærmere beskrevet i Ligningsvejledningens afsnit E.A.4.

erhvervsvirksomhed, som er afskåret fra at anvende ordningen, bl.a. visse typer af anpartsbaserede virksomheder og udlejningsvirksomhed af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe, hvor indkomsten er kapitalindkomst efter PSL § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12. Virksomhedsordningen kan heller ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.

Har den skattepligtige valgt at anvende virksomhedsordningen, skal alle erhvervmæssige aktiver og passiver som hovedregel indgå i virksomheden. Efter VSL § 1, stk. 2 og stk. 3 gælder der dog nogle særlige regler for aktier, andelsbeviser m.v. og blandet benyttede aktiver. Behandlingen af aktiver og passiver, der skal indgå i ordningen vil blive behandlet i afsnit 3.3.

En af betingelserne for anvendelse af ordningen, er at der udarbejdes et selvstændigt regnskab for virksomheden som opfylder bogføringslovens og mindstekravsbekendtgørelsernes krav. Herudover skal bogføringen tilrettelægges således, at den skattepligtiges samlede økonomi kan opdeles i en virksomhedsøkonomi og en privatøkonomi, jf. VSL § 2, stk. 1. Opdelingen i en virksomhedsøkonomi og en privatøkonomi er en betingelse for, at en skatteberegning efter virksomhedsordningen overhovedet vil være mulig.

Derudover skal den skattepligtige, hvert år ved indleveringen af selvangivelsen tilkendegive, at virksomhedsordningen anvendes. Vælges virksomhedsordningen, skal denne anvendes for hele virksomheden i hele indkomståret, jf. VSL § 2, stk. 2. Hvis den skattepligtige driver flere virksomheder, behandles samtlige virksomheder som én virksomhed, jf. VSL § 2, stk. 3.

Desuden skal den skattepligtige opgøre følgende specifikationer, jf. VSL § 2, stk. 2:

- Indskudskonto, jf. VSL § 3
- Konto for opsøret overskud, jf. VSL § 10, stk. 2
- Kapitalafkastgrundlag, jf. VSL § 8
- Kapitalafkast, jf. VSL § 7

Ovenstående specifikationer vil blive behandlet i de efterfølgende afsnit.

Beløb, der overføres mellem virksomhedsøkonomien og privatøkonomien skal bogføres særskilt for hver post med virkning fra overførselens tidspunkt, jf. VSL § 2, stk. 4. Dette betyder, at indskud og hævnings i årets løb ikke må modregnes i hinanden, således at kun årets nettohævning/indskud ultimo året vises, men derimod skal vises brutto for ikke at omgå hæverækkefølgen. Dog giver

mellemregningskontoen mulighed for at foretage indskud og hævnings i årets løb, der kan modregnes i hinanden, og hvor nettobeløbet såfremt det er negativt ultimo året anses som årets hævnings. Overførsel af blandet benyttede biler skal ske med virkning fra indkomstårets begyndelse, mens alle overførsler af aktiver og passiver fra virksomheden til den erhvervsdrivende skal ske fra indkomstårets udløb, jf. VSL § 2, stk. 5.

3.3 Aktiver og passiver

3.3.1 Aktiver

Som hovedregel skal alle aktiver, der anvendes 100 % erhvervsmæssigt indgå i virksomhedsordningen og må således ikke holdes udenfor. Der er visse undtagelser til hovedreglen, jf. VSL § 1, stk. 2:

- Aktier m.v., der er omfattet af aktieavancebeskatningsloven
- Indeksobligationer, undtaget er dog indeksobligationer beskattet efter reglerne for finansielle kontrakter
- Uforrentede obligationer
- Præmieobligationer
- Afkast af ovenstående aktiver kan heller ikke indgå

Hvis ovenstående er købt som led i næring, kan disse godt indgå i virksomhedsordningen.

Imidlertid må følgende gerne indgå jf. VSL § 1, stk. 2:

- Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven
- Andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1 stk. 1, nr. 3 og 4, dvs. andelsforeninger og brugsforeninger
- Aktier og investeringsforeningsbeviser m.v., når disse er udstedt af visse investeringselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19

Årsagen til disse undtagelser skyldes, at afkastet af disse aktiver bliver beskattet med en lavere skatteprocent, da de ved beskatning efter personskatteloven indgår som kapital- eller aktieindkomst end hvis de indgår som en del af virksomhedens overskud i virksomhedsordningen. En anden årsag til, at disse aktiver ikke må indgå er, at aktiverne ville forøge kapitalafkastgrundlaget og dermed

ejerens mulighed for at overføre at en større del af resultatet af den selvstændige virksomhed til kapitalindkomst.

Som hovedregel skal aktiver, der anvendes både erhvervsmæssigt og privat ikke indgå, jf. VSL § 1, stk. 3, 1. pkt., men også her findes en række undtagelser:

- Blandet benyttede ejendomme kan indgå med den erhvervsmæssigt benyttede del, VSL § 1, stk. 3, 2.-6. pkt.
- Blandet benyttede driftsmidler, herunder biler, kan indgå
- Blandet benyttede multimedier (gældende fra indkomståret 2010)

Den erhvervsmæssige del af en ejendom, hvor der er foretaget en fordeling af ejendomsværdien mellem erhvervsmæssig og privat brug, jf. VSL § 1, stk. 3, 3. pkt., indgår i virksomheden. Derfor er det også kun de udgifter til forbrug og vedligeholdelse vedrørende den erhvervsmæssige del af ejendommen som der er fradrag for i opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst. Ifølge ligningsvejledningens afsnit E.G.2.1.6.1 anses ejendomme for erhvervsmæssigt anvendt i væsentligt omfang, når den erhvervsmæssige anvendelse udgør mindst 25 %. Dette betyder, at en- og tofamiliehuse, der anvendes både privat og erhvervsmæssigt, men hvor den erhvervsmæssige del er under 25 %, ikke kan indgå i virksomheden, men ejeren kan i stedet nedsætte ejendomsværdiskatten, med den andel, der svarer til den erhvervsmæssige benyttelse, jf. Ejendomsværdiskattelovens § 11, stk. 2.

Eftersom blandede benyttede driftsmidler som hovedregel ikke skal indgå, gælder dette tilsvarende for udgifter og indtægter vedrørende disse aktiver. Dog kan indtægter og udgifter vedrørende den erhvervsmæssige del af anvendelsen medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Reglerne for blandet benyttede biler findes i VSL § 1, stk. 3, 5. pkt., hvor det fremgår, at bilerne enten kan indgå fuldt ud i virksomheden eller holdes helt uden for.

Indgår bilen i virksomheden skal den skattepligtige beskattes af fri bil opgjort efter reglerne i Ligningslovens § 16, stk. 4. Et beløb svarende til værdien af fri bil skal tillægges virksomhedens overskud, og beløbet anses for overført fra virksomheden til skattepligtige ved at blive tillagt årets hævninger. Virksomheden har desuden fuldt fradrag for alle omkostninger og afskrivninger.

Holdes bilen helt uden for, kan virksomheden godtgøre de faktiske omkostninger ved den erhvervmæssige kørsel ud fra kørebogen og den skattepligtige har fradrag for disse omkostninger i den personlige indkomst. Virksomheden har fradrag for omkostninger og afskrivninger, der svarer til den erhvervmæssige del af den samlede kørsel. De løbende udgifter til bilen afholdes af den skattepligtige, der får disse refunderet af virksomheden. En anden mulighed, hvis bilen holdes uden for virksomheden er, at virksomheden godtgør omkostninger ved erhvervmæssig kørsel efter Skatterådets satser. Virksomheden kan fradrage disse omkostninger i den skattepligtige indkomst, mens beløbet er skattefrit for den skattepligtige.

Med virkning fra 1. januar 2010 er det også blevet tilladt for den selvstændigt erhvervsdrivende at medtage blandet benyttede multimedier i virksomhedsordningen. Lovændringen er indsat ved lov nr. 519 af 12/6 2009 (L 199 2008/09) og er en ændring til Ligningslovens § 16 stk. 13:

”Stk. 13. Stk. 1, 1. pkt., og stk. 12 finder tilsvarende anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende for så vidt angår multimedier, som indgår i den erhvervmæssige virksomhed, og er stillet til rådighed for privat benyttelse. I dette tilfælde kan udgifter vedrørende de pågældende multimedier fradrages efter reglen om driftsomkostninger i statsskattelovens § 6, litra a.”

Som det fremgår af lovændringen får den selvstændigt erhvervsdrivende nu muligheden for at medtage blandede multimedier i virksomheden, der får fuldt fradrag for de løbende driftsudgifter, mod at den skattepligtige bliver beskattet af kr. 3.000 (2010-sats) for den private rådighed over godet.

3.3.2 Passiver

Ligesom det var tilfældet med erhvervmæssige aktiver, så skal hele den skattepligtiges erhvervmæssige gæld indgå i virksomheden. Typiske gældsposter som skal indgå i virksomheden er gæld til leverandører af varer og tjenesteydelser, forudbetalinger fra kunder og øvrig gæld. Normalt lægges den skattepligtiges fordeling af lån til pengeinstitutter og realkreditinstitutter til grund for opdelingen i privat og erhvervmæssig andel. For en nærmere beskrivelse af afgrænsningen mellem erhvervmæssige aktiver og passiver og konsekvenser af forkert fordeling henvises der til afsnit 3.5 Indskudskonto og 3.11 Rentekorrektion.

3.4 Begreber i virksomhedsordningen

I de følgende afsnit gennemgås de centrale begreber i virksomhedsordningen.

3.5 Indskudskonto

En af betingelserne for at anvende virksomhedsordningen var som beskrevet i et afsnit 3.2, at der skulle opgøres en indskudskonto. Indskudskontoen er et udtryk for værdien af de aktiver som den skattepligtige har indskudt i virksomheden med fradrag af gælden, det vil sige nettobeløbet. Som hovedregel vil indskudskontoen være lig med virksomhedens skattemæssige egenkapital første gang denne opgøres.

Indskudskontoen opgøres som værdien af de indskudte aktiver fratrukket værdien af de indskudte gældforpligtelser. Indeståendet på kontoen er et udtryk for, hvor meget den skattepligtige skattefrit kan føre ud af hæverækkefølgen uden at der beregnes rentekorrektion. Ved hævning i virksomheden skal der tages højde for hæverækkefølgen, hvilket betyder at inden der skattefrit kan hæves på indskudskontoen, skal virksomhedens overskud være hævet. Hæverækkefølgen behandles nærmere i afsnit 3.7. Ræsonnementet bag indskudskontoen er i princippet, at de indskudte aktiver og passiver er erhvervet for tidligere beskattede midler og disse derfor ikke skal beskattes igen, hvis de senere hæves i den selvstændige erhvervsvirksomhed.

3.5.1 Opgørelsestidspunkt

Indskudskontoen skal opgøres i det indkomstår, hvor virksomhedsordningen anvendes første gang, og den skal opgøres primo regnskabsåret, jf. VSL § 3, stk. 2. Er der tale om en nystartet virksomhed, skal opgørelsen udarbejdes ved virksomhedens start. Herefter kan der ikke ændres på værdien af de indskudte aktiver på kontoen. Ændringerne på indskudskontoen herefter vil udelukkende være årets indskud og overførsler efter VSL § 3, stk. 6.

Hvis den skattepligtige har valgt at udtræde af virksomhedsordningen, og senere igen ønsker at anvende ordningen og dette sker inden for 5 indkomstår, skal værdien af en eventuel fast ejendom indgå i indskudskontoen til den samme værdi som første gang indskudskontoen blev opgjort, jf. VSL § 3, stk. 7. Da virksomhedsordningen er frivillig, er reglen indsat som et værn mod at få indskudskontoen forøget med en kapitalgevinst på ejendommen. De øvrige aktiver opgøres som var det første gang den skattepligtige valgte at anvende ordningen.

3.5.2 Indskud

Alle overførsler af værdier fra den skattepligtige til virksomheden anses som indskud, jf. VSL § 3, stk. 1. Dog er der mulighed for at overføre beløb mellem virksomheden og den skattepligtige på en mellemregningskonto, hvilket ikke anses for indskud. Årsagen til, at alle overførsler af værdier anses

som indskud, skyldes at den skattepligtige ikke må yde lån til virksomheden, som efterfølgende kan hæves igen uden om hæverækkefølgen.

Det er i afsnit 3.3 redegjort for hvilke aktiver og passiver, der kan indskydes i virksomhedsordningen.

3.5.3 Værdiansættelse

De indskudte aktiver skal indgå på indskudskontoen med den værdi, der fremgår af VSL § 3, stk. 4.

Figur 3.1 Værdiansættelse af udvalgte aktiver og passiver⁵

Aktiver	Værdiansættelse
Fast ejendom	<ul style="list-style-type: none"> • Kontant anskaffelsessum • Den fastsatte ejendomsværdi ved indkomstårets begyndelse med fradrag af byrder, der ikke er blevet taget hensyn til ved vurderingen, tillagt ikke medregnet anskaffelsessum for forbedringer, ombygninger m.v. • Handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for indkomst årets begyndelse tillagt ikke medregnet anskaffelsessum for forbedringer, ombygninger m.v. (benyttes kun, hvis der ikke er ansat en ejendomsværdi)
Driftsmidler og skibe	<ul style="list-style-type: none"> • Afskrivningsberettiget saldoværdi. Negativ saldo indgår med kr. 0
Blandet benyttede biler	<ul style="list-style-type: none"> • Afskrivningsberettiget saldoværdi
Driftsmidler, der hidtil har været anvendt privat	<ul style="list-style-type: none"> • Handelsværdi
Varelagre	<ul style="list-style-type: none"> • Værdi opgjort efter varelagerlovens § 1, stk. 1-3
Goodwill	<ul style="list-style-type: none"> • Kontantomregning anskaffelsessum med fradrag af skattemæssige afskrivninger
Øvrige aktiver	<ul style="list-style-type: none"> • Anskaffelsessum med fradrag af skattemæssige afskrivninger
Passiver	
Gæld	<ul style="list-style-type: none"> • Kursværdien

⁵ Figuren indeholder kun værdiansættelsen af udvalgte aktiver og passiver. Værdiansættelsen af øvrige aktiver og passiver vil kunne findes i Ligningsvejledningens afsnit E.G.2.4.4

3.5.4 Negativ indskudskonto

Der skal beregnes rentekorrektion, hvis der er foretaget hævninger, der bevirker, at indskudskontoen bliver negativ. En negativ indskudskonto kan være et udtryk for, at den skattepligtige har taget lån i virksomheden, og et sådan lån skal forrentes på samme vilkår som den skattepligtiges øvrige lån. Dette gøres i praksis ved at beregne en rentekorrektion. Rentekorrektion behandles yderligere i afsnit 3.7.

Hvis indskudskontoen ved opgørelsen udviser en negativ saldo, kan indskudskontoen værdiansættes til kr. 0, såfremt den skattepligtige kan dokumentere, at samtlige erhvervmæssige aktiver og passiver, er medregnet ved opgørelsen. Såfremt dette ikke er tilfældet, kan indskudskontoen ikke nulstilles, men må udvise en negativ saldo. Konsekvensen af den negative saldo er, at der skal foretages rentekorrektion tilsvarende den rentekorrektion, der skal foretages, hvis indskudskontoen løbende bliver negativ som følge af for store hævninger i forhold til indskud. Herudover er der risiko for, at indskudskontoen kan blive negativ i de tilfælde, hvor den skattepligtige indskyder et driftsmiddel, der tidligere har været benyttet privat, og som er finansieret ved et lån. Aktivet skal i dette tilfælde værdiansættes til handelsværdien, men handelsværdien kan være væsentlig lavere end den oprindelige kostpris og det er ikke sikkert, at gælden er blevet nedbragt tilsvarende, hvorved indskudskontoen kan blive negativ. I sådanne tilfælde kan den skattepligtige imidlertid dokumentere, at aktivet er erhvervmæssigt og indskudskontoen kan derfor nulstilles.

På trods af, at det som udgangspunkt kun er erhvervmæssige aktiver og passiver, der skal medtages i virksomheden, må den skattepligtige også indskyde privat gæld i virksomheden, hvorved der som udgangspunkt opnås fuldt fradrag for renteudgifterne, hvis indskudskontoen er positiv. Bliver denne derimod negativ skal der som tidligere nævnt beregnes rentekorrektion. Såfremt kapitalafkastsatsen er lavere end lånerenten, kan det stadig være en fordel at have privat gæld i virksomhedsordningen.

3.5.5 Årlige reguleringer af indskudskontoen

Reguleringen af indskudskontoen sker i forbindelse med indkomstårets udløb ud fra de indskud og hævninger, der har været i året, jf. VSL § 3, stk. 6. Realiserede og urealiserede værdireguleringer af de indskudte aktiver og passiver, anses ikke som indskud og hævninger. Hvis den skattepligtige hæver en urealiseret kapitalgevinst, vil dette blive betragtet som hævning i den almindelige hæverækkefølge og reducere indskudskontoen med et tilsvarende beløb, jf. VSL § 5, stk. 1.

Indskudskontoen ultimo opgøres som indskudskontoen primo tillagt årets indskud med fradrag for årets hævnings. Årets indskud består således af de indskud, der er foretaget i løbet af året og som ikke efterfølgende er blevet hævet. Indskud kan ikke modregnes i hævnings foretaget i tidligere indkomstår.

Årets hævning består af den del af de faktiske hævnings som ikke kunne dækkes af indkomstårets overskud og tidligere års opsparede overskud. Opsparet overskud gennemgås nærmere i afsnit 3.8.

3.6 Kapitalafkastgrundlag

3.6.1 Opgørelsesprincip

Første gang virksomhedsordningen anvendes skal der opgøres et kapitalafkastgrundlag, jf. VSL § 8, stk. 1. Er virksomheden nystartet, opgøres kapitalafkastgrundlaget på tidspunktet for virksomhedens start. Herefter skal kapitalafkastgrundlaget opgøres ved hvert indkomstårs begyndelse. Som udgangspunkt er kapitalafkastgrundlaget et udtryk for virksomhedens egenkapital og anvendes som grundlag for beregningen af kapitalafkastet. Kapitalafkastgrundlaget opgøres på følgende måde:

Figur 3.2 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag

Virksomhedens aktiver		x
Fradrag:		
Gæld	-	x
Beløb afsat til senere faktisk hævning	-	x
Indestående på mellemregningskonto	-	x
Beløb overført til privatøkonomien primo	-	<u>x</u>
Kapitalafkastgrundlag		<u>x</u>

Kilde: Egen tilvirkning

3.6.2 Værdiansættelse

Værdiansættelsen af virksomhedens aktiver og passiver, der indgår i kapitalafkastgrundlaget, sker som udgangspunkt på samme måde som ved opgørelsen af indskudskontoen, jf. VSL § 8, stk. 2 og som beskrevet i afsnit 3.5.3.

En væsentlig forskel er at fast ejendom skal indgå til den kontante anskaffelsessum, jf. VSL § 8, stk. 2. Værdiansættelsen af den faste ejendom i kapitalafkastgrundlaget er derfor uafhængig af værdiansættelsen foretaget i indskudskontoen.

3.6.3 Sammenligning

I nedenstående figur sammenlignes de umiddelbare forskelle i opgørelsen af indskudskontoen og kapitalafkastgrundlaget.

Figur 3.3 Sammenligning af opgørelse af indskudskonto og kapitalafkastgrundlag

Indskudskonto	Kapitalafkastgrundlag
Fast ejendom: Kontant anskaffelsessum eller seneste ejendomsværdi	Fast ejendom: Kontant anskaffelsessum eller kontant ejendomsværdi pr. 1/1 1986, hvis anskaffet før 1/1 1987
Investeringsfondskonto	Mellemregningskonto
Konjunkturudligningskonto	Hensat til senere hævnning

3.6.3 Kapitalafkast

Kapitalafkastet svarer til en forretning af den investerede kapital. Alternativet kunne være investering i obligationer i stedet for at drive virksomhed. Obligationsafkastet beskattes som kapitalindkomst, dvs. kapitalafkastet er en form for gulerod for at opfordre til at drive selvstændig virksomhed.

Som udgangspunkt skal den skattepligtige beskattes af årets hævnninger som personlig indkomst, men ved anvendelsen af virksomhedsordningen udskilles en del af virksomhedens overskud som kapitalafkast, der beskattes som kapitalindkomst. Der kan kun beregnes kapitalafkast i de år, hvor virksomheden har overskud og en positiv egenkapital. Det beregnede kapitalafkast kan ikke være større end årets overskud, da den personlige indkomst herefter ville blive negativ. I sådanne tilfælde kan man sige at kapitalgrundlaget ikke har været forrentet godt nok i indkomståret, og den skattepligtige må derfor nøjes med at få et kapitalafkast svarende til årets overskud.

Kapitalafkastet fratrækkes virksomhedens overskud og tillægges kapitalindkomsten hos den skattepligtige.

3.6.4 Kapitalafkastsats

Satsen for 2009 er på 4 %. Kapitalafkastsatsen beregnes én gang årligt, jf. VSL § 9. Satsen er en gennemsnitlig effektiv obligationsrente for årets første 6 måneder, der nedrundes til nærmeste hele procentpoints.

3.6.5 Opsparing af kapitalafkast

Frem for at lade kapitalafkastet beskattes som kapitalindkomst, kan den skattepligtige vælge at opspare en del af kapitalafkastet mod en betaling af den foreløbige virksomhedsskat på 25 % på samme måde som del af virksomhedens overskud, der ikke hæves. Når kapitalafkastet hæves i et senere år, vil det blive beskattet som personlig indkomst.

Som udgangspunkt vil det være uhensigtsmæssigt at opspare kapitalafkastet, da der ikke beregnes AM-bidrag af kapitalafkast, der beskattes som kapitalindkomst, men der vil blive beregnet AM-bidrag, når dette hæves og beskattes som personlig indkomst, i et senere indkomstår.

3.6.6 Opsparing til kapitalpension

I pensionsbeskatningsloven findes en regel om, at det årlige indskud på en kapitalpension ikke må overstige årets personlige indkomst. En selvstændig erhvervsdrivende med en lav personlig indkomst, og som disponerer over et kapitalafkast, kan alligevel indskyde et beløb på sin kapitalpension. Efter virksomhedsskatteovens § 23 A kan den skattepligtige vælge at medregne et beløb på højest kr. 46.000 (sats i 2009) af kapitalafkastet som personlig indkomst, der sker altså en konvertering af en del af kapitalafkastet til personlig indkomst.

3.6.7 Tvangshævning af en del af kapitalafkastet

Kapitalafkast vedrørende finansielle aktiver, der ikke vedrører virksomhedens varedebitorer m.v., anses for tvangshævet i hæverækkefølgen, jf. VSL § 4.

Den del af det beregnede kapitalafkast, der vedrører finansielle aktiver, bortset fra fordringer fra salg af varer og tjenesteydelser, anses for tvangshævet og efterfølgende indskudt i virksomheden, medmindre de finansielle aktiver overføres til den skattepligtige inden fristen for selvangivelse.

Dette betyder, at den skattepligtige selv skal betale skat af afkastet vedrørende finansielle aktiver.

Reglen i VSL § 4 er en værnsregel, der skal forhindre den skattepligtige i at indskyde en stor post obligationer virksomhedsordningen for dermed at kunne opspare renterne på konto for opsparet overskud og dermed kun blive beskattet af renterne med den foreløbige virksomhedsskat på 25 %.

Beregningen af kapitalafkastet, der anses for tvangshævet, sker ved en forholdsmæssig beregning. Den forholdsmæssige del af kapitalafkastet beregnes efter forholdet mellem værdien af de finansielle aktiver og kapitalafkastgrundlaget ved indkomstårets begyndelse.

3.7 Hæverækkefølge

Overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige skal ske i en bestemt rækkefølge (prioritet) for at sikre at den skattepligtige bliver beskattet af hele virksomhedens overskud inden der hæves skattefrit på indskudskontoen. Hæverækkefølgen fremgår af VSL § 5, stk. 1:

1. Kapitalafkast, der vedrører forudgående indkomstår
2. Resterende overskud, der vedrører forudgående indkomstår
3. Overskud fra indeværende indkomstår i følgende rækkefølge:
 - a. Årets kapitalafkast, samt kapitalafkast, der medregnes som personlig indkomst
 - b. Årets resterende overskud
4. Opsparet overskud
5. Indestående på indskudskontoen

Hvis der foretages overførsler fra virksomheden til den skattepligtige ud over ovenstående overførsler, skal der foretages rentekorrektion. Rentekorrektionen indgår ikke i hæverækkefølgen. Overføres der et beløb til den skattepligtige til betaling af virksomhedsskat, går dette beløb forud for hæverækkefølgen, da denne ikke er nævnt i VSL § 5, stk. 1.

3.7.1 Overførsler i hæverækkefølgen

Hævninger i virksomhedsordningen kan foretages på tre forskellige måder:

1. Beløb eller andre værdier, der faktisk er overført
2. Beløb eller andre værdier, der anses for overført
3. Beløb eller andre værdier, der er hensat til senere faktisk hævning

Ad. 1)

Beløb, der faktisk er overført, er de hævninger som er i indkomståret er bogført i virksomhed regnskab.

Ad. 2)

Beløb, der anses for overført, f.eks. værdi af fri bil og forbrug af egne produkter skal bogføres i virksomhedens regnskab, såfremt dette ikke har været gjort løbende. Sådanne overførsler tillægges virksomhedens indkomst og anses for overført til den skattepligtige ved at blive tillagt årets hævninger.

Ad. 3)

Hensættelse til senere hævning skal beskattes i det indkomstår, hvor hensættelsen foretages, og beløbet kan senere overføres skattefrit fra virksomheden til den skattepligtige. Det hensatte beløb (passiv) fradrages ved opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget ultimo. Hensættelse til senere hævning gennemgås yderligere i afsnit 3.9. Udover det kapitalafkast, der tvangshæves, jf afsnit 3.6.7, indestående på indskudskontoen og resterende overskud, kan alle andre beløb hensættes til senere hævning.

3.7.2 Den udvidede hæverækkefølge

I praksis er den mest anvendte hæverækkefølge den udvidede hæverækkefølge. Den udvidede hæverækkefølge kan opgøres på følgende måde:

Figur 3.4 Den udvidede hæverækkefølge

Tvungne overførsler:

1. Beløb, der anses for overført til dækning af driftsudgifter afholdt for virksomheden
2. Beløb overført til medarbejdende ægtefælle (såfremt disse ikke er ført over mellemregningskontoen)
3. Beløb, der er overført til dækning af virksomhedsskat
4. Beløb, der er hensat til senere faktisk hævning primo kan overføres skattefrit, da hensættelsen af beskattet i det år, hvor den blev foretaget

Frivillige overførsler:

5. Beløb, der overføres fra årets overskud. Først hæves den del af kapitalafkastet, der skal beskattes som kapitalindkomst eller personlig indkomst (i tilfælde, hvor der indbetales til kapitalpension). Dernæst hæves den resterende del af overskuddet, der skal beskattes som personlig indkomst.
6. Beløb, der overføres fra konto fra opsparat overskud. Det hævede beløb med modregning af den betalte acontoskat bliver beskattet som personlig indkomst.

7. Beløb, der overføres fra indskudskontoen. Beløbet er skattefrit
8. Beløb, der overføres ud over det beløb, der står på indskudskontoen. Beløbet er skattefrit, men der skal beregnes en rentekorrektion, da indskudskontoen herved bliver negativ.

3.8 Konto for opsparet overskud

Virksomhedsordningen giver den skattepligtige mulighed for at foretage resultatudligning ved at tillade opsparing af virksomhedens overskud på en konto for opsparet overskud, hvor der senere kan foretages hævninger fra.

3.8.1 Opsparing af overskud

Den del af virksomhedens overskud og kapitalafkast, der ikke hæves i indkomståret, overføres til kontoen for opsparet overskud. Det opsparede overskud, både resterende overskud og kapitalafkast, beskattes med en acontoskat svarende til den aktuelle selskabsskatteprocent, der i indkomståret 2009 er på 25 %. Ved en ændring af selskabsskatteprocenten i et indkomstår, skal der oprettes en ny konto for opsparet overskud, så det fra år til år kan følges, hvor meget der er opsparet ved en given skatteprocent og dermed betalt i acontoskat. Det opsparede overskud beregnes som det overførte overskud fratrukket den beregnede acontoskat. Den beregnede acontoskat overføres til den personlige indkomst forud for hæverækkefølgen, men efter refusion af udgifter, evt. overførsel til medarbejdende ægtefælle og hensættelse til senere hævninger fra tidligere år, jf. afsnit 3.7.2.

3.8.2 Hævning af opsparet overskud

Når der foretages en hævning af opsparet overskud, hæves den del af overskuddet, der er først opsparet. Dette kan have betydning for betydning for den betalte acontoskat, såfremt overskuddet har været opsparet til forskellige skatteprocenter. Det beløb, der hæves på kontoen for opsparet overskud, medregnes til den personlige indkomst med tillæg af den tidligere betalte acontoskat i det indkomstår, hvor beløbet hæves. Der skal herudover svares AM-bidrag af den personlige indkomst. Acontoskatten modregnes efterfølgende i årets sluskat, jf. VSL § 10, stk. 3. Såfremt acontoskatten overstiger sluskatteudbetalen udbetales den resterende acontoskat kontant.

3.9 Hensættelse til senere hævning

Den skattepligtige har mulighed for at hensætte et beløb til senere hævning. Hensættelsen til senere hævning skal finansiere den skattepligtiges privatforbrug og virksomhedsskatten. Beløb, der

hensættes til senere hævnning beskattes i hensættelsesåret, hvorefter beløbet kan hæves skattefrit forud for hæverækkefølgen. Beløbet, der er hensat til senere hævnning skal være overført fra virksomheden til den skattepligtige inden fristen for indlevering af selvangivelsen. Dette betyder i praksis, at hensættelsen skal bogføres som et passiv i balancen og fragå opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget ultimo.

For at optimere den skattepligtiges sluskat, kan det i den endelige overskudsdisponering være nødvendigt at foretage en hensættelse til senere hævnning, såfremt de faktiske og tvungne hævnninger er mindre end bundfradraget for topskatten, når der er taget hensyn til AM-bidrag og positiv kapitalindkomst. Overskudsdisponering i virksomhedsordningen behandles nærmere i afsnit 3.12.

3.10 Mellemregningskonto

Midlertidige overførsler af kontante beløb fra privatøkonomien til virksomhedsøkonomien, som ikke skal betragtes som indskud, kan bogføres på en mellemregningskonto, jf. VSL § 4 A, stk. 1. Saldoen på mellemregningskontoen er et udtryk for den gæld som virksomheden har til den skattepligtige. Beløb, der overføres til mellemregningskontoen kan tilbageføres skattefrit til privatøkonomien uden om hæverækkefølgen, mens beløb, der overføres til indskudskontoen kun kan tilbageføres i hæverækkefølgen.

Mellemregningskontoen er uforrentet og indgår ikke i kapitalafkastgrundlaget ved beregningen af kapitalafkastet.

Mellemregningskontoen må ikke blive til en gældspost i virksomheden, da den herved ville være et lån til den skattepligtige. Såfremt kontoen bliver en gældspost skal denne udlignes ved en tvangshævning efter VSL § 5.

3.11 Rentekorrektion

Rentekorrektion skal sikre, at den skattepligtige ikke får fuldt fradrag for private renteudgifter. Rentekorrektionsbeløbet tillægges den personlige indkomst og fratrækkes kapitalindkomsten, hvorved der også skal betales AM-bidrag af beløbet, og kan i modsætning til kapitalafkastet, der anses som en gulerod, betragtes som en straf.

3.11.1 Beregning af rentekorrektion

Beregning af rentekorrektion skal foretages i følgende to tilfælde:

- Negativ indskudskonto ved årets start eller udløb (lån i virksomheden), VSL § 11, stk. 1
- Indskuds og hævning inden for indkomståret, VSL § 11, stk. 2

Hvis indskudskontoen bliver negativ, er det fordi, der er hævet mere i virksomheden end det oprindelige indskud, og den skattepligtige har dermed lånt af virksomheden. Havde den skattepligtige i stedet lånt pengene i et pengeinstitut, ville skatteværdien af renteudgifterne have været mindre, og dette skal korrigeres ved en rentekorrektion.

Rentekorrektionen beregnes som det mindste af følgende beløb:

- Den talmæssigt største negative saldo på indskudskontoen ved indkomstårets start eller udløb ganget med kapitalafkastsatsen.
- Det talmæssigt største negative kapitalafkastgrundlag ved indkomstårets start eller udløb gange med kapitalafkastsatsen. Er kapitalafkastgrundlaget positivt, bliver rentekorrektionsbeløbet kr. 0.
- Virksomhedens nettorenteudgifter korrigeret for kursgevinster og kurstab, der er skattepligtige efter kursgevinstloven.

Såfremt den skattepligtige foretager indskud og hæver i samme indkomstår, skal der ligeledes beregnes rentekorrektion. Rentekorrektionen vil i dette tilfælde blive beregnet som kapitalafkastsatsen gange det mindste af beløb af hævninger og indskud. Der er i dette tilfælde tale om værnsregler, der sikrer, at der ikke opnås skattemæssige fordele ved at foretage indskud og hævninger i samme indkomstår.

I de tilfælde, hvor den skattepligtige både har negativ indskudskonto og foretager indskud og hævninger på indskudskontoen i samme år, skal der beregnes to separate rentekorrektioner, jf. VSL § 11, stk. 3.

Beregningen af rentekorrektion af i forbindelse med negativ indskudskonto kan belyses ved eksemplet i figur 3.5.

Figur 3.5 Eksempel på beregning af rentekorrektion

Kapitalafkastsats	4	4	4	4	4
Indskudskonto primo	-200.000	-300.000	-200.000	-300.000	-200.000
Indskudskonto ultimo	-300.000	-200.000	-300.000	-200.000	-300.000
Kapitalafkastgrundlag primo	-400.000	-500.000	-50.000	-100.000	-400.000
Kapitalafkastgrundlag ultimo	-500.000	-400.000	-100.000	-50.000	-500.000
Nettorenteudgift	60.000	60.000	60.000	60.000	10.000
Rentekorrektion (mindste)	12.000	12.000	4.000	4.000	10.000

Rentekorrektionen har ingen indflydelse på virksomhedens indkomstopgørelse, overskudsdisponering og hæverækkefølge, da denne udelukkende er omfordeling mellem personlig indkomst og kapitalindkomst for den skattepligtige.

3.12 Overskudsdisponering

3.12.1 Indkomstopgørelse

Opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selvstændigt erhvervsdrivende opgøres efter de samme principper som for selskaber, jf. VSL § 6, stk. 1. Dog er der enkelte bestemmelser om renteperiodisering og leasingbiler. Ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst kræves der fuld renteperiodisering, jf. VSL § 6, stk. 2. Ved overførsel af leasingbiler til privat brug medregnes de betalte leasingydelser, der overstiger forskellen mellem bilens handelsværdi og værdien ved leasingaftalens indgåelse, i den skattepligtige indkomst, jf. VSL § 6, stk. 3.

Herudover kan der bemærkes følgende til opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst:

- Genvunde afskrivninger ved salg af driftsmidler m.v. og ejendomme medregnes med 90 %, jf. AL § 9, stk. 4 og § 21, stk. 6.

- Bidrag til kontingenter til fag- og arbejdsgiverforeninger m.v. som nævnt i LL § 13 er ikke fradragsberettiget. Beløbene anses som overført til den skattepligtige, der har fradrag for beløbet under ligningsmæssige fradrag.
- Værdien af den skattepligtiges benyttelse af virksomhedens aktiver eller ikke-bogført udtag af varer til privat anvendelse tillægges virksomhedens indkomst og anses for overført til den skattepligtige.

Opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst kan sammenfattes i nedenstående figur:

Figur 3.6 Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen

Foreløbigt resultat efter af- og nedskrivning		x
Periodiserede renter	+/-	x
Faktiske overførsler		
Refusion af omkostninger	-	x
Medarbejdende ægtefælle	-	x
Beløb, der anses for overført		
Fratrukne faglige kontingenter	+	x
Andre værdier (fri bil, eget vareforbrug, private andele m.v.)	<u>+</u>	<u>x</u>
Skattepligtigt resultat		<u>x</u>

Kilde: Egen tilvirkning

3.12.2 Overskudsdisponering

Som beskrevet i afsnit 3.1, blev virksomhedsordningen udarbejdet med henblik på at sidestille selvstændig erhvervsvirksomhed med virksomheder drevet i selskabsform.

I mange anpartsselskaber vil anpartshaveren indgå i et lønmodtagerforhold til selskabet, og dermed vil denne blive skattepligtig af den løn som denne modtager i ansættelsesforholdet. I definition på selvstændig erhvervsdrivende fremgår det, at lønindkomst ikke kan indgå, da den selvstændigt erhvervsdrivende ikke er en del af et tjenesteforhold. I virksomhedsordningen bliver den selvstændigt erhvervsdrivende derimod beskattet af det som vedkommende hæver i virksomheden, hvilket modsvarer anpartshaverens lønindkomst.

I selskaber bliver den skattepligtige indkomst beskattet med 25 %. Derfor er det i virksomhedsordningen udformet således, at den del af virksomhedens overskud efter fradrag af kapitalafkast, som den skattepligtige ikke har hævet, vil blive betragtet som virksomhedsindkomst og ligeledes blive beskattet med en acontoskat på 25 % på en konto for opsparet overskud.

Ligesom anpartshavere og aktionærer kan få afkast af deres investering i et selskab, så har selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen mulighed for at få et tilsvarende afkast, nemlig et kapitalafkast. En del af overskuddet fra den selvstændige erhvervsvirksomhed kan fratrækkes den personlige indkomst og dermed blive beskattet som kapitalindkomst.

Ovenstående kan sammenfattes i nedenstående kassesystem:

Figur 3.7 Kassesystemet

Kilde: Egen tilvirkning

Overskudsdisponeringen foretages med udgangspunkt i virksomhedens overskud efter renter (1). Herefter beregnes et kapitalafkast (2) efter reglerne i VSL § 4, stk. 1 som fratrækkes overskuddet. Det resterende overskud (3) fordeles mellem hævet overskud (4), der indgår som personlig indkomst, og virksomhedsindkomst (5). Virksomhedsindkomsten findes ved anvendelse af følgende ligning:

$$\text{Virksomhedsindkomst} = (\text{Overskud} - \text{årets hævninger}) / (1 - \text{virksomhedsskatteprocenten})$$

Den personlige indkomst kan herefter beregnes som det resterende overskud fratrukket virksomhedsindkomsten. Virksomhedsindkomsten kan ikke være højere end det resterende overskud og heller ikke være et negativt beløb. Endelig beregnes det opsparede overskud (6) ved at fratække virksomhedsskatten (7), der beregnes som 25 % (sats i 2009) af virksomhedsindkomsten. Virksomhedsskatten er en acontoskat indtil virksomhedsoverskuddet hævnes via hæverækkefølgen og dermed en del af privatøkonomien, hvorfor den skal medtages i den personlige indkomst.

Hvorledes kassesystemet og beregningen af virksomhedsindkomsten fungerer, kan belyses med et lille simplificeret eksempel. Virksomhedens overskud er 100, hævninger er 70, dvs. at opsparet

overskud er 30. Herved beregnes virksomhedsindkomsten til $30 / 0,75 = 40$. Kapitalafkastet er eksempelvis beregnet til 10. Personlig indkomst er det resterende overskud på 50 (100-40-10).

I de situationer, hvor virksomhedsindkomsten er større end det resterende overskud eller mindre end 0, har den private hævning været for hhv. for stor eller for lille. Har den private hævning været for lille, betyder det at årets hævning er mindre end den tvungne hævning. Den tvungne hævning er summen af de hævninger, der ifølge den udvidede hæverækkefølge, skal hæves før kapitalafkastet, jf. punkt 1-4 i afsnit 3.7.2 om den udvidede hæverækkefølge.

Som en konsekvens af ovenstående har den skattepligtige to valgmuligheder. Enten skal differencen mellem den tvungne hævning og den faktiske hævning hensættes til senere hævning, hvorved hensættelsen skal beskattes som personlig indkomst, eller også skal den skattepligtige lade beløbet stå i virksomheden, hvorefter differencen anses som indskudt i virksomheden, og dermed indgår nederst i hæverækkefølgen, og dette beskattes i forbindelse med en senere hævning som personlig indkomst med tillæg af selskabsskat.

Har årets hævninger derimod været større end virksomhedens overskud, skal differencen hæves på indskudskontoen, hvis denne ikke kan indeholdes i kontoen for opsparet overskud. Bliver indskudskontoen herefter negativ, skal der beregnes rentekorrektion.

Hævninger på kontoen for opsparet overskud beskattes som personlig indkomst med tillæg af virksomhedsskat, mens hævninger fra indskudskontoen er skattefri, da kontoen består af allerede beskattede aktiver.

3.13 Underskud

Reglerne for modregning af virksomhedens underskud findes i VSL § 13. Modregning af underskud foretages i følgende rækkefølge:

1. Opsparet overskud inkl. acontoskat, VSL § 13, stk. 1
2. Positiv nettokapitalindkomst, VSL § 13, stk. 2
3. Personlig indkomst fra andre indkomstkilder, VSL § 13, stk. 3.

Ad. 1)

Hvis der er opsparet overskud fra tidligere, skal indkomstårets underskud først modregnes i dette. Dette gøres ved, at det opsparede overskud med tillæg af acontoskat medregnes ved opgørelsen af

virksomhedsindkomsten, således at det samlede beløb svarer til indkomstårets underskud. Konto for opsøret overskud reduceres med en procentdel af underskuddet. Procentdelen svarer til 1 minus selskabsskatteprocenten. Det overskud, der er opsøret først, skal også anvendes først.

Ad. 2)

Underskud, der ikke kan rummes i opsøret overskud efter reglerne beskrevet i punkt 1, kan modregnes i den skattepligtiges positive kapitalindkomst. Er den skattepligtige gift, fradrages underskuddet med et beløb svarende til ægtefællernes samlede positive kapitalindkomst, uanset om kapitalindkomsten herefter bliver negativ, hvor fradraget foretages hos den, der driver virksomheden. Beløb, der modregnes i den personlige indkomst, fradrages også i den skattepligtige indkomst, jf. VSL § 13, stk. 4, uanset om den skattepligtige indkomst bliver negativ.

Ad. 3)

Hvis det resterende underskud heller ikke kan rummes i den skattepligtiges kapitalindkomst efter reglerne beskrevet i punkt 2, modregnes det resterende overskud i den skattepligtiges personlige indkomst, uanset om den personlige indkomst herefter bliver negativ. En negativ personlig indkomst kan overføres til den skattepligtiges ægtefælle eller fremføres til senere år uden for virksomhedsordningen efter reglerne i PSL § 13 om overførsel og fremførsel af negativ personlig indkomst. Beløb, der modregnes i den personlige indkomst, fradrages også i den skattepligtige indkomst, jf. VSL § 13, stk. 4, uanset om den skattepligtige indkomst bliver negativ.

3.14 Ægtefæller

Er den skattepligtige gift, findes der særlige regler de situationer, hvor begge ægtefæller er involveret i driften af samme virksomhed, samt hvor ægtefællerne driver hver sin virksomhed. I disse situationer skal der tages stilling til lønftaler mellem ægtefæller, om overførsel til medarbejdende ægtefælle og fordelingen af resultatet af fælles virksomhed. Reglerne gennemgås i de følgende afsnit.

3.14.1 Lønftale

Ejes virksomheden kun af den ene ægtefælle, kan denne vælge at ansatte sin ægtefælle i virksomheden, hvor der skal udarbejdes en traditionel lønftale og der skal ved udbetalingen indeholdes A-skat og AM-bidrag. Lønnen vil blive beskattet som personlig indkomst hos ægtefællen og kunne fratrækkes som en driftsomkostning i virksomheden. En af betingelserne for at udbetale løn til ægtefællen er, at lønftalen skal dække over et reelt arbejdsforhold, hvor løn og

arbejdsindsats står i passende forhold, hvilket betyder, at lønnen ville være den samme for samme arbejde hos en uafhængig arbejdsgiver. Imidlertid kan der i indkomstår med en lønftale med ægtefællen ikke overføres overskud efter reglerne om medarbejdende ægtefælle eller ske en fri fordeling af driftsresultat mellem ægtefæller.

3.14.2 Medarbejdende ægtefælle

Deltager begge ægtefæller i væsentligt omfang i virksomhedens drift, kan den skattepligtige overføre indtil 50 % af virksomhedens overskud til den medarbejdende ægtefælle, dog maksimalt kr. 215.500 i 2009, jf. KSL § 25 A, stk. 3. Den skattepligtige nedsætter sin personlige indkomst med dette beløb, der overføres til beskatning ægtefællens personlige indkomst. Det overførte beløb skal stå i et rimeligt forhold til ægtefællens arbejdsindsats i virksomheden. Desuden skal der være tale om arbejde af fastere karakter, som lægger beslag på en betydelig del af ægtefællens arbejdskraft.

3.14.3 Fordeling af driftsresultat mellem ægtefæller

Drives virksomheden af ægtefællerne i fællesskab, kan resultat frit fordeles mellem ægtefællerne, jf. KSL § 25 A, stk. 8. Dog er det et krav, at begge ægtefæller er med i driften af virksomheden i et væsentligt og ligeligt omfang, og at begge ægtefæller hæfter i samme omfang for virksomhedens forpligtelser. Opfyldes disse krav, kan der foretages en ligedeling af virksomhedens resultat. En skævdeling kan accepteres, hvis denne er sagligt begrundet, f.eks. hvis den ene har indskudt flere penge i virksomheden end den anden. Aktiver og passiver skal fordeles mellem ægtefællerne efter samme fordeling. Ægtefællerne kan uafhængigt af hinanden vælge, om deres del af virksomhedens resultat skal beskattes efter personskattelovens regler, virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen.

3.15 Afståelse af virksomhed/udtrædelse af virksomhedsordningen

Hvis den skattepligtige ikke længere ønsker at anvende reglerne i virksomhedsordningen, findes følgende muligheder for at komme ud af ordningen:

- Udtrædelse af virksomhedsordningen
- Afståelse af virksomhed i virksomhedsordningen

3.15.1 Udtrædelse af virksomhedsordningen

Vælger den skattepligtige i et indkomstår ikke at anvende virksomhedsordningen skal saldoen på kontoen for opsparet overskud med tillæg af acontoskat indregnes i den skattepligtiges personlige

indkomst, jf. VSL § 10, stk. 3. Dette skal ske i indkomståret efter sidste indkomstår, hvor ordningen blev anvendt.

3.15.2 Afståelse af virksomhed i virksomhedsordningen

Hvis den skattepligtige afstår virksomheden, indgår salgssummen i virksomhedsordningen. Opgørelsen af overskud/underskud opgøres i det indkomstår, hvor virksomheden afstås, jf. VSL § 15, stk. 1, 1. pkt.. Opretholder den skattepligtige opdelingen mellem virksomhedsøkonomi og privatøkonomi, er der mulighed for at udskyde beskatningen af opsparet overskud med den dertilhørende virksomhedsskat til det efterfølgende indkomstår, jf. VSL § 15, stk. 1, 2-4. pkt. Den skattepligtige har således mulighed for at overføre det opsparede overskud til en eventuel ny virksomhed uden at skulle beskattes heraf.

Vælger den skattepligtige at omdanne sin virksomhed til et selskab ved en skattefri virksomhedsomdannelse, kan opsparet overskud nedsætte anskaffelsessummen for aktierne efter reglerne i Virksomhedsomdannelsesloven. Afstår aktionæren senere aktierne vil denne skulle beskattes af en større gevinst i forbindelse med salget som følge, idet anskaffelsessummen for aktierne har været mindre. Alternativt beskattes opsparet overskud i omdannelsesåret. Som regel vil det være en fordel, at nedbringe aktiernes anskaffelsessum med kontoen for opsparet overskud, da skatten for aktionæren i teorien kan udskydes i det uendelige. Dog kan det være en fordel at lade sig beskatte af opsparet overskud ved omdannelsen i den situation, hvor virksomheden kun har opsparet overskud, der er opsparet i årene 1987-1990, hvor virksomhedsskatteprocenten udgjorde 50 %⁶. Hvis omdannelsen først sker med virkning fra 2010, hvor marginalsatten falder til ca. 56 %, kan den betalbare skat være ubetydelig.

3.16 Delkonklusion

Dette afsnit vil kort opsummere de vigtigste hovedregler i virksomhedsordningen. De primære fordele ved VSO er, at der opnås fuld fradragsværdi af erhvervsmæssige renteudgifter, en del af virksomhedens overskud kan beskattes som kapitalindkomst (kapitalafkast) samt en del af virksomhedens overskud kan opspares med betaling af en foreløbig virksomhedsskat på 25 %, hvilket giver mulighed for en udligning af beskatningen ved svingende indkomster i virksomheden.

⁶ Magnus Skat & Erhverv: Skattekartotek, afsnit 50.1.1 Hovedpunkterne i virksomhedsordningen

Anvendelsen af ordningen kræver, at virksomhedens økonomi holdes adskilt fra den skattepligtiges private økonomi, samt at der hvert år opgøres en indskudskonto, konto for opsparet overskud, kapitalafkastgrundlag og kapitalafkast.

Som udgangspunkt skal alle erhvervsmæssige aktiver og passiver medtages i virksomheden, mens der findes nogle særlige regler for blandet benyttede aktiver som ejendomme, biler og multimedier (kan indgå fra 1. januar 2010). Ordningen giver mulighed for også at indskyde privat gæld i virksomheden, hvorved der kan opnås fuld fradragsværdi af private renteudgifter, såfremt indskudskontoen ikke bliver negativ, da der i dette tilfælde skal beregnes en rentekorrektion.

Overførsler af værdier fra virksomheden til den skattepligtige skal ske efter en særlig rækkefølge, der kaldes den udvidede hæverækkefølge. Rækkefølgen skal sikre, at den skattepligtige bliver beskattet af hele virksomhedens overskud inden der hæves skattefrit på indskudskontoen.

Opgørelsen af virksomhedens skattemæssige resultat opgøres efter tilsvarende regler, som gælder for selskaber, men med fradrag af faktiske overførsler og tillæg af beløb, der anses for overført. Overskudsdisponeringen kan sammenfattes i et kassedigram, der fordeler virksomhedens overskud i personlig indkomst, kapitalindkomst og virksomhedsindkomst.

4. Kapitalafkastordningen

Kapitalafkastordningen blev indført ved lov nr. 1030 af 19/12 1992 som en del af virksomhedsskatteoven. Virksomhedsskatten loven er opdelt i 3 afsnit:

1. afsnit: Virksomhedsordningen
2. afsnit Kapitalafkastberegning uden anvendelse af virksomhedsordning
3. afsnit: Andre bestemmelser

KAO virker som en overbygning til PSL, og har lovhjemmel under det ovenfor nævnte særlige afsnit i virksomhedsskatteoven.

Formålet med KAO var skabelsen af et valgfrit alternativ for personer, der drev selvstændig erhvervsvirksomhed, som forenklet administrationen i forhold til VSO – men stadig opnåede de fleste fordele fra VSO.

4.1 Anvendelse

Anvendelsesområdet for KAO er personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. VSL § 22 a,

stk. 1, 1. pkt. Det er dermed den samme kreds af personer, som kan anvende virksomhedsordningen. Anvendelse af kapitalafkastordningen, vil som regel indebære en lempelse af beskatningen i forhold til reglerne om beskatning af selvstændigt erhvervsdrivende efter personskatteloven.

4.2 Regnskabskrav

I virksomhedsskatteloven er der ikke krav om, at de der anvender kapitalafkastordningen, skal udarbejde regnskab. Ved bekendtgørelse nr. 593 af 12. juni 2006, blev der indført krav om, at den skattepligtige skulle specificere kapitalafkastgrundlaget samt kapitalafkast.

Som det fremgår, er det relativt milde krav, som forsat er i overensstemmelse med den oprindelige tankegang omkring simplificering i forhold til VSO.

4.3 Kapitalafkastgrundlaget

Udgangspunktet for opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget er primo hvert år. Som hovedregel medtages erhvervsmæssige aktiver fratrukket varegæld med visse undtagelser.

Såfremt den skattepligtige anvender kapitalafkastordningen for første gang i forbindelse med virksomhedens start, og der dermed ikke foreligger primotal, bruges de erhvervsmæssige aktiver ved virksomhedens start som udgangspunkt for kapitalafkastgrundlaget.

Vurdering af hvorvidt et aktiv er erhvervsmæssigt samt hvorledes det værdiansættes, følger samme regler som for VSO og er uddybet i teorigennemgangen af denne, jf. afsnit 3.3 og afsnit 3.6.2.

Ligningsvejledningens afsnit E.G.3.1.7 har oplistet hvilke aktiver som indgår i kapitalgrundlaget:

” I kapitalafkastgrundlaget indgår således erhvervsmæssigt benyttede grunde, bygninger, tekniske anlæg, maskiner, driftsmateriel, inventar, varelagre, beholdninger, igangværende arbejde for fremmed regning, aktiverede forsknings- og udviklingsomkostninger, patenter, licenser, varemærker og goodwill.”

Til ovenstående findes dog særlige regler for:

1. Blandet benyttede aktiver: Indgår med forholdsmæssig værdi af erhvervsmæssig del af aktivet.

2. Anpartsvirksomhed og konkurs: Aktiver hvor indkomsten beskattes efter anpartsreglerne i PSL § 4, stk. 1, nr. 10 og 12. I kapitalafkastgrundlaget indgår heller ikke aktiver, hvor indkomsten er konkursindkomst efter konkursskatteloven § 6.
3. Likvider/fordringer og finansielle aktiver: Medtages som hovedregel ikke. Fordringer som følge af varedebitorer medtages dog, jf. punkt 4. Aktier og andre finansielle aktiver indgår ikke.
4. Igangværende arbejder/varelager/varedebitorer: Igangværende arbejder medregnes med nettoværdien, dvs. eksklusiv forudbetalinger. Varelager og varedebitorer medtages ligeledes netto, således at varegæld opstået som følge heraf skal modregnes.

Nedenfor er et tænkt eksempel for at supplere teorigennemgangen.

Figur 4.1 Kapitalafkastgrundlag og kapitalafkast

Eksempel på kapitalafkastordningen	
Indkomstoplysninger:	
Omsætning	5.000.000
Udgifter (ekskl. renter)	4.500.000
Overskud før renter	500.000
Renteudgifter	300.000
Overskud efter renter	200.000
Forhold vedrørende formuen:	
Goodwill	350.000
Fast ejendom	900.000
Inventar	150.000
Værdi af bil, 400.000 kr. (50% erhverv)	200.000
Varedebitorer	300.000
Varelager	400.000
Igangværende arbejder	200.000
	2.500.000
Varegæld	400.000
Opgørelse af kapitalafkastgrundlaget:	
Goodwill	350.000
Fast ejendom	900.000
Inventar	150.000
Værdi af bil, 400.000 kr. (50% erhverv)	200.000

Igangværende arbejder	200.000
Kapitalafkastgrundlag før debitorer/lager	1.800.000
Spec. af debitorer og lager som medtages i grundlag:	
Varedebitorer	300.000
Varelager	400.000
Sum	700.000
Varegæld	-400.000
Debitorer og lager til kapitalafkastgrundlag	300.000
I alt kapitalafkastgrundlag:	2.100.000
Kapitalafkast, 4% af 2.100.000	84.000
Kilde: egen tilvirkning	

I henhold til ren PSL beskatning ville ovenstående eksempel give en personlig indkomst på kr. 500.000 og en negativ kapitalindkomst på kr. 300.000.

Ved brug af kapitalafkastordningen har vi nu mulighed for at fratække kapitalafkastet fra den skattepligtige indkomst, således at den personlige indkomst nedsættes til kr. 416.000 (500.000 – 84.000). Herefter bliver kapitalindkomsten kr. -216.000 (84.000 – 300.000).

I dette tilfælde sparer den skattepligtige altså arbejdsmarkedsbidrag af kapitalafkastet på de kr. 84.000, der flyttes fra personlig indkomst til kapitalindkomst. Herudover spares der yderligere skat, som følge af den nedsatte personlige indkomst og dermed sparede topskat/mellemskat og bundskat. Det er udelukkende disse tre skattetyper som den skattepligtige sparer penge ved, da kommuneskatterne korrigerer for den negative kapitalindkomst. I tilfælde af, at den skattepligtige havde haft positiv kapitalindkomst i virksomheden, ville besparelsen ikke have været så stor, da positiv kapitalindkomst tillægges grundlaget for statsskatterne.

4.4 Kapitalafkastet

Helt overordnet beregnes kapitalafkastet som kapitalafkastgrundlaget ganget afkastprocenten (VSL § 9), som har varieret mellem 4-6 % i de seneste år, men for 2009 er denne fastsat til 4 %⁷.

I opgørelsen af kapitalafkastet indgår maksimeringsreglen, som går ud på, at kapitalafkastet ikke må overstige den talmæssigt største værdi af:

- 1) den positive personlige nettoindkomst (PSL § 3) fra den selvstændige virksomhed.

Opgøres som bruttoindkomsten med fradrag af driftsomkostninger, afskrivninger mv.

Yderligere skal henlæggelsen til konjunkturudligning fragå ved opgørelsen af den personlige nettoindkomst, men behandles modsat i året hvorpå indskuddet på konjunkturudligningskonto hæves.

- 2) den samlede negative nettokapitalindkomst (PSL § 4).

Der ses bort fra kapitalafkastet afledt af kapitalgrundlaget ved opgørelsen af nettokapitalindkomsten. Herudover ses bort fra kapitalindkomst som følge af PSL § 4, stk. 1, nr. 10 og 12, som nævnt tidligere.

Hvis den personlige nettoindkomst fra den selvstændige virksomhed ikke er positiv, men negativ, skal den ansættes til 0 ved kapitalafkastberegningen. Hvis nettokapitalindkomsten ikke er negativ, men positiv, skal den ansættes til 0 ved kapitalafkastberegningen.

I den situation, hvor den ene af de 2 faktorer er 0, afgøres kapitalafkastets størrelse af den anden faktor. Hvis begge faktorer er 0, kan der ikke beregnes kapitalafkast.

I følgende oversigt er vist eksempler på maksimeringsreglens betydning for beregningen af kapitalafkast i kapitalafkastordningen⁸.

Figur 4.2 Maksimeringsreglen

⁷ SKM2009.473.SKAT

⁸ Ligningsvejledningen E.G.3.1.5.

Eksempel

	kr.	kr.	kr.	kr.
	1	2	3	4
Kapitalafkast	50.000	50.000	50.000	50.000
Nettokapitalindkomst	- 70.000	70.000	- 70.000	70.000
Årets overskud*	300.000	- 30.000	- 30.000	30.000
Beregnet kapitalafkast	50.000	0	50.000	30.000
	A	B	C	D

* = Årets skattepligtige overskud (efter overførsel til medarbejdende ægtefælle)

A = Da kapitalafkastet er mindre end både negativ kapitalindkomst og skattepligtig overskud

B = Da skattepligtig overskud er negativt og kapitalindkomsten positiv

C = Da kapitalafkastet er mindre end negativ nettokapitalindkomst

D = Da nettokapitalindkomsten er positiv, og kapitalafkastet ikke må overstige skattepligtig overskud

Kilde: Ligningsvejledningen

4.4.1 Kapitalafkast ved ægtefæller

Hvis den selvstændig erhvervsdrivende er gift og samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udgang, skal der opgøres et kapitalafkast på grundlag af ægtefællernes samlede erhvervmæssige aktiver og den samlede indkomst opgjort efter maksimeringsreglen. Det således beregnede kapitalafkast fragår herefter i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten hos den ægtefælle, der driver virksomheden.

Det beregnede kapitalafkast, der i realiteten er en korrektion af den personlige indkomst, skal derfor have virkning for den personlige indkomst hos den ægtefælle, der bliver beskattet af virksomhedsoverskuddet.

Hvis ægtefællerne driver hver sin virksomhed, fordeles det beregnede kapitalafkast forholdsmæssigt mellem ægtefællerne efter værdien af de erhvervmæssige aktiver, der indgår i den enkelte ægtefælles virksomhed.

Såfremt den ene ægtefælle deltager i virksomhedens drift, kan der overføres et beløb på maksimalt kr. 215.500 (2009) dog maksimalt 50 % af virksomhedens overskud, til den pågældende. Beløbet der overføres til den pågældende ægtefælle skal stå mål med arbejdsindsatsen⁹.

4.5 Konjunkturudligningskonto

Skattepligtige personer, der anvender § 22a – kapitalafkastordningen – kan foretage henlæggelse til konjunkturudligning. Formålet med denne særlige konto er at udjævne stærkt svingende indkomster. Der er en lignende ordning i VSO i form af konto for opsparet overskud.

Det er et krav, at der oprettes en særlig bunden konto i et pengeinstitut hvorpå pengene indskydes. Rentetilskrivninger kan ske på denne konto, men skal i så fald hævnes fra kontoen før originale indskud hævnes. I øvrigt beskattes disse rentetilskrivninger efter de almindelige regler for beskatning af renteindtægter.

I praksis vælger den skattepligtige selv hvor meget, der skal henlægges på den særlige konto. Det kan dog maksimalt være 25 % af overskuddet før renter og minimum kr. 5.000. Den skattepligtige opnår fradrag for henlæggelsen i det pågældende indkomstår i den personlige indkomst, som allerede nævnt tidligere.

Der skal betales 25 % i skat af det henlagte, hvilket kan sammenlignes med en acontoskat. Denne skatteprocent har varieret i årene med den helt almindelige selskabsskattesats for anparts- og aktieselskaber.

I året hvor henlæggelsen(erne) hævnes, skal beløbet medregnes i den personlige indkomst, som om det var overskud af virksomheden for dette indkomstår. Der opnås naturligvis fradrag for den allerede betalte udligningskat.

Såfremt den skattepligtiges personlige indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed før fradrag efter stk. 1 henlæggelser og efter fradrag af kapitalafkast er negativ, indtægtsføres henlæggelser svarende til underskuddet. Hvis der ikke er nogen tidligere henlæggelser at indtægtsføre, kan der

⁹ Borger → Pjecer og vejledninger → Virksomheds- og kapitalafkastordningen (P nr. 16)

<http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=133908&vld=202150>

imidlertid henlægges til konjunkturudligning for indkomstår, hvor der fremkommer et underskud ved opgørelsen efter VSL § 22 b, stk. 7¹⁰

Ved ophør af kapitalafkastordningen skal indestående af konjunkturudligningskontoens henlæggelser indtægtsføres med virkning for det seneste indkomstår, hvor den skattepligtige har anvendt KAO. Hvis den skattepligtige går fra KAO til VSO anses beløbet på konjunkturudligningskontoen som indestående på konto for opsparat overskud.

4.6 Delkonklusion

Kapitalafkastordningen er en overbygning til PSL, men mere enkel at anvende end virksomhedsordningen, da kravet til specifikationer er mindre og anvendelsen kræver ikke en adskillelse af den skattepligtiges private økonomi og virksomhedens økonomi.

Ved anvendelse af ordningen skal der opgøres et kapitalafkastgrundlag som der beregnes et kapitalafkast af. Kapitalafkastgrundlaget beregnes som erhvervsmæssige aktiver, der underbygger virksomhedens drift og som er opstået som følge af virksomhedens salg med fradrag af varegæld, der er opstået i forbindelse med tilgodehavender afledt af salg eller varebeholdninger. Likvide beholdninger kan ikke indgå i kapitalafkastgrundlaget. Når kapitalafkastgrundlaget er opgjort, kan kapitalafkastet beregnes under forudsættelse af maksimeringsreglen. Kapitalafkastet fratrækkes i den skattepligtiges personlige indkomst og tillægges kapitalindkomsten.

Ordningen giver også mulighed for opsparing, da op til 25 % af virksomhedens overskud, med fradrag en foreløbig virksomhedsskat på 25 %, kan henlægges på en konjunkturudligningskonto. Henlæggelsen kræver dog likviditet, da beløbet rent faktisk skal overføres til en bunden konto i et pengeinstitut og ikke bare kan opspares beregningsteknisk som i VSO. Henlæggelsen kan senere indtægtsføres, hvorved svingende indkomster kan udlignes over tid.

5. Sammenligning af PSL, VSO og KAO

Som det fremgår af de tidligere afsnit, hvor teorien bag PSL, VSO og KAO bliver beskrevet, er der både ligheder og forskelle samt fordele og ulemper mellem de forskellige ordninger. I dette afsnit vil de væsentligste af disse blive opsummeret.

¹⁰ (Tfs 1994, 541 DEP). (kilde ligningsvejledningen)

5.1 Beskatning af virksomhedens nettorenter

Efter personskatteloven og KAO bliver virksomhedens overskud før renter beskattet som personlig indkomst, mens virksomhedens nettorenter beskattes som kapitalindkomst. I VSO indgår renterne i virksomhedens overskud, hvorved der opnås fuldt skattefradrag for disse, hvilket ikke er tilfældet ved de to andre ordninger. Ud over en umiddelbar besparelse i slutskatten, vil den fulde fradragsværdi af renterne også medføre en umiddelbar besparelse i arbejdsmarkedsbidraget svarende til 8 % af renterne ved anvendelse af VSO.

5.2 Kapitalafkast

Både KAO og VSO tillader, at en del af virksomhedens overskud fratrækkes den personlige indkomst og i stedet beskattes som kapitalindkomst ved, at der beregnes et kapitalafkast af virksomhedens kapitalafkastgrundlag. Kapitalafkastgrundlaget opgøres på forskellig vis i de to ordninger, men værdiansættelsen af de pågældende aktiver og passiver, der indgår i grundlaget vil i stor udstrækning være den samme. Kapitalafkastsatsen er tilsvarende ens for begge ordninger. I KAO er der nogle særlige krav til kapitalafkastet før det er validt ifølge maksimeringsreglen, mens kapitalafkastet i VSO kun kan beregnes i de år, hvor virksomheden har overskud og en positiv egenkapital, og det beregnede kapitalafkast kan ikke overstige årets overskud. I afsnit 12.1 vil vi analysere, hvornår beregningsprincipperne for kapitalafkastet ved de to ordninger kan have betydning for valg af de to ordninger.

Ovenstående ligheder og forskelle kan sammenfattes i figur 5.1.

Figur 5.1 Sammenligning af endelig beskatning ved PSL, VSO og KAO

	Personskatteloven	Virksomhedsordning	Kapitalafkastordning
Personlig indkomst	+/- Resultat før renter	+/- Resultat før renter + Renteindtægter - Renteudgifter - Kapitalafkast + Rentekorrektion	+/- Resultat før renter - Kapitalafkast
Kapitalindkomst	+ Renteindtægter - Renteudgifter	+ Kapitalafkast - Rentekorrektion	+ Renteindtægter

			- Renteudgifter
			+ Kapitalafkast

Kilde: Egen tilvirkning

5.3 Mulighed for opsparing

Endnu en lighed mellem KAO og VSO er muligheden for opsparing af en del af virksomhedens overskud, der kan komme til beskatning i et senere indkomstår mod betaling af en foreløbig acontoskat. PSL giver ikke mulighed for opsparing af overskud, hvorfor hele virksomhedens overskud kommer til beskatning hvert år. I VSO opspares en del af virksomhedens overskud på en konto for opsparet overskud. Der er ingen regler for hvor meget, der kan opspares. I KAO opspares en del af virksomhedens overskud ved, at der hensættes til en særlig konjunkturudligningskonto. Der kan maksimalt opspares 25 % af virksomhedens overskud. Hvor det opsparede overskud i VSO bare er en skematisk overførsel ved skatteberegningen, skal der ved hensættelsen til konjunkturudligningskontoen i KAO rent faktisk overføres det hensætte beløb, hvorfor det kræves, at virksomheden har overskudslikviditet. Muligheden for hensættelse til konjunkturudligning og opsparing af overskud giver den skattepligtige mulighed for at optimere sin slutskat over en årrække, hvilket ikke kan lade sig gøre ved PSL.

5.4 Regnskabs- og oplysningskrav

Udover ovenstående fordele ved KAO og VSO, er der nogle krav til den selvstændigt erhvervsdrivende, hvis denne ønsker at anvende VSO. I VSO er der fastsat et krav om, at virksomhedens økonomi kan opdeles i en virksomhedsøkonomi og i en privatøkonomi. Denne opdeling er ikke et krav ved anvendelse af KAO og PSL, hvorfor VSO kræver flere ressourcer for den skattepligtige. Kravet til opgørelser og specifikationer er ligeledes langt mere omfattende i VSO end ved KAO og PSL. Oftest vil opgørelsen af disse kræve revisorbistand.

5.5 Delkonklusion

Med udgangspunkt i de tidligere afsnit, hvor de nærmere regler for beskatning af indkomst fra personlig virksomhed ved anvendelse af hhv. PSL, VSO og KAO blev beskrevet, og nærværende afsnit, hvor ligheder og forskelle mellem ordningerne blev beskrevet, kan vi nu besvare problemformuleringens spørgsmål 1. Ud fra teorien kan det således konkluderes, at der er en række fordele og ulemper ved alle 3 ordninger, ligesom der også er en række ligheder og forskelle. Under

alle omstændigheder må det være op til den enkelte erhvervsdrivende, at vurdere hvorvidt fordelene opvejer ulemperne ud fra en nyttebetragtning.

I de efterfølgende afsnit vil vi beregne besparelsen for CC Chokolade, da det ultimativt ofte vil være monetære fordele, der skal underbygge den videre vurdering af, hvilke ordninger, der er de mest hensigtsmæssige for den selvstændigt erhvervsdrivende at benytte.

6. Præsentation af virksomhed

Claus Christensen (CC fremadrettet) har siden 1999 drevet virksomheden CC Chokolade- og Bolsjeværksted. I årene 1999-2007 har virksomheden givet et årligt resultat før renter på ca. kr. 500.000, mens renteudgifterne har udgjort ca. kr. 75.000. Siden opstarten i 1999 er Claus blevet beskattet efter personskatteloven.

CC Chokolade- og Bolsjeværksted (CC Chokolade fremadrettet) fremstiller chokolade og bolsjer af høj kvalitet til fornuftige priser som afsættes til en gros og detailbutikker. En del af produkterne fremstilles økologisk og efter bæredygtige principper, da det er CC's vurdering, at dette er tendensen i samfundet. Den høje kvalitet har medført, at virksomheden har nogle meget loyale kunder, hvorfor virksomheden ikke er synderligt påvirket af finanskrisen. Virksomheden er stiftet af CC, der stadig ejer virksomheden. CC har en samlever, men er ikke gift.

I 1999 anskaffede CC virksomhedens ejendom for nominelt kr. 1.300.000 (heraf grundværdi kr. 400.000). Ejendommen benyttes dels til privat bolig for CC og hans samlever samt dels til lager og produktions- og administrationslokaler for virksomheden. Ejendommen er medtaget fuldt ud i det opstillede regnskab og lejes således ud af virksomheden til CC og hans samlever. Den seneste offentlige ejendomsvurdering er pr. 1. oktober 2008, hvor vurderingen udgør kr. 2.050.000. Ejendommen er finansieret dels ved kontant udbetaling og dels gennem optagelse af realkreditlån.

Herudover har virksomheden en lille beholdning af børsnoterede aktier som CC anskaffede i 2000.

CC Chokolade har en bil på gule plader, der udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Herudover har CC en bil på hvide plader som han udelukkende anvender privat, og derfor indgår denne ikke i virksomheden.

CC har opstillet et regnskab for 2008 til brug for vores analyse, hvor driftsvirkningerne og balancesaldi er noteret med deres skattemæssige værdi. 2008 er afsluttet og beskattet i henhold til PSL. CC har fra starten af året 2009 holdt en stram styring mellem virksomhedens og sin privatøkonomi på opfordring af hans revisor, således at han havde et solidt grundlag til at vælge ordning i samråd med revisor ultimo 2009. Samtidig med rådgivningen for indkomståret 2008, har revisor hjulpet CC med at opstille et skatteregnskab som er vist i bilag 1.

I forbindelse med CC's drøftelser med os primo december 2009, har han oplyst os, at han forventer et resultat for 2009 på t.kr. 750. CC har i alt hævet kr. 425.000 fra virksomhedens konto, og fastholder at han ikke har brugt sit firmakort til privat ærinder. CC har intet nyt at berette, som ændrer forudsætningerne for analysen af hans virksomhed.

Privat har CC følgende private økonomiske forhold. Virksomheden er ikke indeholdt i nedenstående beløb.

Figur 6.1 Indkomstforhold Claus Christensen

Indkomståret 2009

	Claus Christensen
Personlig indkomst	0
Kapitalindkomst	10.000
Ligningsmæssige fradrag	0

CCs kapitalindkomst på t.kr. 10 er afledt af hans private midler, der sammensættes af indestående på bankkonti og en mindre beholdning af obligationer.

7. CC Chokolade ved brug af personskatteloven

7.1 Beregning af slutskat

I det følgende vil slutskatten ved brug af personskatteloven gennemgås. Hvordan beregninger er fremkommet vil ikke blive detaljeret forklaret som i teori afsnittet.

Først kan vi slå fast, at CC driver selvstændig erhvervmæssig virksomhed, da det er vores vurdering, at han overholder SKATs forudsætninger for at have en seriøs og intens indgangsvinkel til virksomheden. CC tjener penge i virksomheden og bærer risikoen for virksomhedens kreditorer. Denne vurdering er relevant i forhold til PSL, KAO og VSO for at fastslå, at han driver selvstændig erhvervsvirksomhed og ikke hobbyvirksomhed.

Som det fremgår af det af opstillede regnskab i bilag 1, har virksomheden et resultat før renter i virksomheden på kr. 750.000 i 2009. Herudover indgår kr. -35.000 som negativ nettokapitalindkomst, som beskattes særskilt som kapitalindkomst og ikke kan fratrækkes virksomhedens resultat.

CC skal altså beskattes af AM-bidragspligtig indkomst på t.kr. 750 og sin negative kapitalindkomst på t.kr. 35 tillægges hans private kapitalindkomst. Beregningerne er vist nedenfor i figur 7.1:

Figur 7.1 Beskatning efter PSL

Beskatning hvis han fastholder PSL:			
	Fra	Privat	I alt
	virksomhed		
Personlig indkomst før AMBI:	750.000	0	750.000
Personlig indkomst efter AMBI:			690.000
Kapitalindkomst:	-35.000	10.000	-25.000
Ligningsmæssige fradrag	0	0	-13.600
Skattepligtig indkomst			651.400
Opgørelse af skatter:			
Bundskat			34.776
Mellemskat			20.568
Topskat			51.420
Sundhedsbidrag			52.112
Kommuneskat			150.473
Kirkeskat			3.127
Skatteværdi af personfradrag, bundskat			-2.162
Skatteværdi af personfradrag, sundhedsbidrag			-3.432
Skatteværdi af personfradrag, kommuneskat			-10.116
			296.766
Skat ifølge ovenstående			296.766
Beregnet arbejdsmarkedsbidrag			60.000
Samlet skattetilsvær inkl. arbejdsmarkedsbidrag			356.766
Skattepligtig indkomst (ekskl. ligningsmæssige fradrag)			665.000
Effektiv skatteprocent for hele indkomsten:			53,65%

kilde: egen tilvirkning

Baseret på ovenstående beregninger fås et samlet skattetilsvær inkl. arbejdsmarkedsbidrag på kr. 356.766 som kan bruges i sammenligningen med ordningerne.

Baseret på det samlede skattetilsvær og den skattepligtige indkomst korrigeret for ligningsmæssige fradrag er den effektive skatteprocent opgjort til 53,65 %, under disse præcise indkomstforhold.

Der er ikke mulighed for at optimere sin personlige indkomst ved opsparing af overskud, når først indkomståret er gået, som det tilsvarende er muligt i de andre ordninger, og derfor undlades sådan et afsnit for PSL.

7.2 Delkonklusion

I dette afsnit blev CCs skattetilsvaret beregnet ud fra reglerne i PSL. Ved anvendelse af PSL får CC et samlet skattetilsvaret inkl. arbejdsmarkedsbidrag på kr. 356.766, der svarer til en effektiv skatteprocent på 53,65 %. Relevansen af at beregne det samlede skattetilsvaret under PSL kan ikke anfægtes, da den skal bruges som et benchmark for de videre beregninger.

8. CC Chokolade ved brug af virksomhedsordningen

Claus Christensen opfylder de generelle betingelser, som beskrevet i afsnit 7.1, idet han er en selvstændig erhvervsdrivende, der driver CC Chokolade for egen regning og risiko. Herudover har han etableret en klar regnskabsmæssig adskillelse af virksomhedens økonomi og sin private økonomi primo 2008 for løbende at kunne følge driften af virksomheden.

8.1 Aktiver

Som udgangspunkt skal alle erhvervmæssige aktiver indgå i virksomhedsordningen. I de følgende afsnit vil aktiverne i CC Chokolades balance blive gennemgået med henblik på at foretage en vurdering af, hvorvidt disse kan medtages i virksomhedsordningen eller ej.

8.1.1 Grunde og bygninger

Erhvervmæssigt benyttede grunde og bygninger skal indgå i virksomhedsordningen. I præsentationen af casen i afsnit 6 oplyses det, at ejendommen både tjener til bolig for Claus og samleveren samt som lager og produktionslokaler for virksomheden, men Claus betaler husleje m.v. til virksomheden for den private del af ejendommen, kan hele ejendommen indskydes i virksomheden. Ved opgørelsen af indskudskontoen skal ejendommen indgå til den offentlige ejendomsvurdering, mens denne skal indgå til den nominelle anskaffelsessum ved opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget.

8.1.2 Inventar og driftsmidler

Erhvervmæssigt benyttede tekniske anlæg og inventar skal også indgå i virksomhedsordningen. Virksomheden har nogle tekniske anlæg, der bruges i produktionen af chokoladen og bolsjerne, samt noget inventar i form af skriveborde og reoler i administrationsbygningen som er erhvervmæssigt benyttet. Virksomhedens bil på gule plader indgår ligeledes i denne post. Inventar og driftsmidler skal indgå med den afskrivningsberettigede saldværdi.

8.1.3 Varebeholdninger

Virksomhedens varebeholdninger skal indgå i virksomhedsordningen med værdien efter nedskrivning efter Varelagerlovens § 1, stk. 1-3.

8.1.4 Tilgodehavender

Virksomhedens tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser, periodeafgrænsningsposter og deposita skal ligeledes indgå i virksomhedsordningen opgjort efter gældende skattemæssig praksis.

8.1.5 Værdipapirer

Som det fremgår af præsentationen af casen, så består virksomhedens værdipapirer af børsnoterede aktier som har været ejet i over 3 år. Beholdningen af børsnoterede aktier kan ikke indgå i virksomhedsordningen, da CC ikke driver næring med aktier. Eftersom CC har erhvervet aktierne før indtræden i virksomhedsordningen, skal aktierne holdes helt uden for ordningen. Dette gøres ved, at kursværdien af aktierne tillægges CC's private formue. Såfremt aktierne var blevet erhvervet for virksomhedens midler efter indtræden i virksomhedsordningen, skal aktiernes værdi anses som overført til CC efter den almindelige hæverækkefølge.

8.1.6 Likvider

Likvide beholdninger i virksomhedens navn skal også indgå i virksomhedsordningen, såfremt disse ikke benyttes til private formål. Pga. den klare opdeling af virksomhedens og CCs private midler, forudsætter vi, at dette er tilfældet i casen.

8.2 Passiver

Som udgangspunkt skal hele den erhvervmæssige gæld indgå i virksomhedsordningen. I de følgende afsnit vil passiverne i CC Chokolades balance blive gennemgået med henblik på at foretage en vurdering af, hvorvidt disse kan medtages i virksomhedsordningen eller ej.

8.2.1 Egenkapital

Egenkapitalen indgår ikke ved opgørelsen af indskudskontoen og kapitalafkastgrundlaget.

8.2.2 Prioritetsgæld

CC har valgt at medtage både den erhvervmæssige og den private del af prioritetsgælden i virksomhedens regnskab, ved at lade ejendommen indgå 100 % i virksomheden, og betale husleje fra privatsfæren til virksomheden for brugsret til ejendommen.

CC kan derfor godt fortsætte med at inddrage hele prioritetsgælden i virksomhedsordningen og derved få fuldt fradrag for de private renteudgifter. Dog skal CC være opmærksom på, at ved at inddrage den private del af prioritetsgælden formindskes værdien af indskudskontoen og kapitalafkastgrundlaget, og han kan dermed hæve et mindre beløb skattefrit fra indskudskontoen ligesom kapitalafkastet vil blive lavere. Der er således tale om en selvregulerende effekt. Effekten heraf vurderes i afsnit 8.6.1.

8.2.3 Kortfristet gæld

Virksomhedens leverandører af varer og tjenesteydelser og anden gæld skal medtages i virksomhedsordningen værdiansat efter gældende skattemæssig praksis.

8.3 Opgørelse af indskudskonto

I de ovenstående afsnit blev der foretaget en vurdering af, hvilke af virksomhedens aktiver og passiver, der kan indgå i virksomhedsordningen og til hvilken værdi. Ud fra dette kan vi opgøre indskudskontoen til følgende:

Figur 8.1 Opgørelse af indskudskonto pr. 1. januar 2009

Opgørelse af indskudskonto primo	
Aktiver:	
Deposita	40.000
Grunde og bygninger	2.050.000
Inventar og driftsmidler	550.000
Varebeholdninger	110.000
Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser	150.000
Periodeafgrænsningsposter	15.000
Likvider	290.000
Aktiver i alt	3.205.000
Passiver:	
Prioritetsgæld	800.000
Leverandører af varer og tjenesteydelser	120.000
Anden gæld	275.000
Passiver i alt	1.195.000
Indskudskonto primo	2.010.000

Kilde: egen tilvirkning

CC vil således kunne hæve kr. 2.010.000 skattefrit, såfremt årets hævninger i et indkomstår ikke kan rummes i årets resterende overskud og tidligere års opsparede overskud, jf. hæverækkefølgen omtalt i afsnit 3.7.

CC kan drage fordel af, at indskudskontoen kan opgøres på baggrund af den offentlige ejendomsvurdering på ejendommen. Da ejendommen er anskaffet i 1999 til en lavere værdi end den seneste ejendomsvurdering, kan han opgøre et højere indskudt beløb end han reelt har indskudt – altså forskellen mellem anskaffelsessummen t.kr. 1.300 og den offentlige ejendomsvurdering t.kr. 2.050.

8.4 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag

I de ovenstående afsnit blev der foretaget en vurdering af, hvilke af virksomhedens aktiver og passiver, der kan indgå i virksomhedsordningen og til hvilken værdi. Kapitalafkastgrundlaget opgøres efter værdierne ved starten af regnskabsåret i det indkomstår, hvor virksomhedsordningen anvendes første gang. Ud fra dette kan vi opgøre kapitalafkastgrundlaget til følgende:

Figur 8.2 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag pr. 1. januar 2009

Kapitalafkastgrundlag for virksomheden		2008
Aktiver:		
Deposita		40.000
Grunde og bygninger		1.300.000
Inventar og driftsmidler		550.000
Varebeholdninger		110.000
Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser		150.000
Periodeafgrænsningsposter		15.000
Likvider		290.000
Aktiver i alt		2.455.000
Passiver:		
Prioritetsgæld		800.000
Leverandører af varer og tjenesteydelser		120.000
Anden gæld		275.000
Passiver i alt		1.195.000
Aktiver i alt		2.455.000
Passiver i alt		-1.195.000
Kapitalafkastgrundlag		1.260.000
Maksimalt kapitalafkast, 4 % af	1.260.000	50.400

Kilde: egen tilvirkning

Kapitalafkastgrundlaget kan ud fra oplysningerne i casen opgøres til kr. 1.260.000, som der kan beregnes et kapitalafkast på kr. 50.400. CC kan i indkomståret 2009 fratække kr. 50.400 fra sin personlige indkomst som vil blive tillagt kapitalindkomsten.

8.5 Fordeling af årets overskud

For at kunne sammenligne beskatningen ved anvendelse af hhv. personskatteloven, kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen er det en forudsætning, at CC hæver hele årets overskud. Fordelingen af årets overskud kan opgøres således:

Figur 8.3 Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen

Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen		
Foreløbigt resultat efter af- og nedskrivning		750.000
Renteindtægter		5.000
Renteomkostninger		-40.000
		<hr/> 715.000
Skattepligtigt resultat		715.000
	Overskud	Hævninger
Skattepligtigt resultat	715.000	
Hævninger i året		715.000
Hensat til senere hævning primo		
Hensat til senere hævning ultimo		0
- kapitalafkast	-50.400	-50.400
	<hr/> 664.600	<hr/> 664.600
Opsparet overskud	0	
Skat af opspareret overskud		0
Personlig indkomst	<hr/> 664.600	<hr/> 664.600
Indkomsten fordeles således:		
Personlig indkomst		664.600
Kapitalindkomst		50.400
Virksomhedsindkomst		0
		<hr/> 715.000

Kilde: egen tilvirkning

8.6 Beregning af slutskat

Som det ses i nedenstående figur 8.4, er den personlige indkomst fra virksomheden faldet til t.kr. 611, hvorimod den var t.kr. 690 under personskatteoven. I praksis skyldes dette, at man i VSO får "rabat" i den personlige indkomst for renteudgifterne, kapitalafkastet og til sidst arbejdsmarkedsbidrag. Under PSL er det kun arbejdsmarkedsbidraget som fragår i grundlaget for den personlige indkomst.

Kommentarer til skatteberegningen vil blive yderligere analyseret i analyse og sammenligning af resultater i afsnit 10.

Figur 8.4 Skatteberegning efter virksomhedsordningen

Indkomstforhold for CC efter VSO:			
	Fra virksomhed	Privat	I alt
Personlig indkomst:	611.432	0	611.432
Kapitalindkomst:	50.400	10.000	60.400
Ligningsmæssige fradrag	0	0	-13.600
Skattepligtig indkomst			658.232
Beskatning i henhold til virksomhedsordning			
Personlig indkomst før arbejdsmarkedsbidrag			664.600
Arbejdsmarkedsbidrag, 8%			-53.168
Personlig indkomst efter arbejdsmarkedsbidrag			611.432
Kapitalindkomst, jf. case person			60.400
Ligningsmæssige fradrag, jf. case person			-13.600
Skattepligtig indkomst			658.232
Opgørelse af skatter:			
Bundskat (5,04% af 611.432+60.400)			33.860
Mellemskat (6% af 611.432+60.400-347.200)			19.478
Topskat (15% af 611.432+60.400-347.200)			48.695
Sundhedsbidrag (8% af 658.232)			52.659
Kommuneskat (23,1% af 658.232)			152.052
Kirkeskat (0,48% af 658.232)			3.160
Virksomhedsskat (25% af 0)			0
Skatteværdi af personfradrag, bundskat (5,04% af 42.900)			-2.162
Skatteværdi af personfradrag, sundhedsbidrag (8% af 42.900)			-3.432
Skatteværdi af personfradrag, kommuneskat (23,58% af 42.900)			-10.116
			294.193
Skat ifølge ovenstående			294.193
Beregnet arbejdsmarkedsbidrag			53.168
Samlet skattetilsvaret inkl. arbejdsmarkedsbidrag			347.361
Skattepligtig indkomst (ekskl. ligningsmæssige fradrag)			671.832
Effektiv skatteprocent for hele indkomsten:			51,70%

Kilde: egen tilvirkning

8.6.1 Behandling af prioritetsgæld

Et andet forhold, der kræver omtale her, er behandlingen af prioritetsgælden og hvilken effekt det egentlig har for CC. Som et led i VSO har han haft mulighed for at indskyde den private del af hans prioritetsgæld og dermed få fuldt fradrag for renterne. For at belyse effekten af, at den private andel holdes uden for virksomheden er dette beregnet i nedenstående figur 8.5. Det skal nævnes, at nedenstående beregning udover renten tager højde for det lavere kapitalafkast, som følge af den procentuelle nedbringelse af ejendommens aktivværdi og den procentuelle nedbringelse af prioritetsgælden. Beregningen tager ikke højde for fastsættelse af huslejen, ejendomsskatter mv. og beregningen bag vises ikke, men kun effekten er opsummeret i forhold til den samlede skat i VSO, jf. figur 8.4.

Figur 8.5 VSO med og uden privat del af prioritetsgæld

VSO med og uden privat prioritetsgæld:	
Samlet skat med private renter indskudt	347.361
Samlet skat uden private renter indskudt	348.581
Besparelse ved at medtage renter	1.220

kilde: egen tilvirkning

Som det ses af ovenstående, giver det altså en skattebesparelse at indskyde privat gæld i virksomheden, såfremt indskudskontoen og kapitalafkastgrundlaget ikke bliver negativ – da der i dette tilfælde, skal laves nye beregninger for at fastlægge hvorvidt det er rentabelt at fortsætte med rentekorrektion. Besparelsen hentes i beregningen af arbejdsmarkedsbidraget, da renter giver fuldt fradrag under virksomhedsordningen og derfor nedbringer den personlige indkomst.

8.7 Delkonklusion

I de ovenstående afsnit blev CCs indskudskonto og kapitalafkastgrundlag opgjort ved at gennemgå virksomhedens aktiver og passiver. Ud fra kapitalafkastgrundlaget beregnede vi et kapitalafkast til brug for den videre skatteberegning. Ved en anvendelse af VSO med CCs nuværende indkomstforhold opnår en CC et skattetilsvaret inkl. arbejdsmarkedsbidrag på kr. 347.361, hvilket svarer til en effektiv skatteprocent på 51,70 %.

9. CC Chokolade ved brug af kapitalafkastordningen

Det er allerede fastslået at CC driver erhvervmæssig virksomhed, jf. afsnit 7.1. Hermed skal kapitalafkastgrundlaget som det første opgøres for CC Chokolade. Det er udelukkende primoværdierne for 2009, der bruges i opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget for 2009. Nedenfor vil hvert aktiv- og passivtype i CC Chokolades regnskab fra 2008 kort gennemgås for at klarlægge, om de kan indgå i kapitalafkastgrundlaget eller ej.

9.1 Aktiver

Som udgangspunkt skal alle erhvervmæssige aktiver indgå i kapitalafkastordningen med fradrag af varegæld. Der er der særregler for visse aktivtyper – hovedsagligt kontante beløb, fordringer og finansielle aktiver - som ikke må indgå, som følge af deres mulighed for at generere selvstændig indkomst. Disse særregler blev beskrevet i afsnit 4.3.

9.1.1 Grunde og bygninger

Erhvervmæssigt benyttede grunde og bygninger skal indgå i kapitalafkastgrundlaget for CC Chokolade med den nominelle anskaffelsessum.

9.1.2 Inventar og driftsmidler

Erhvervmæssigt benyttede tekniske anlæg og inventar skal indgå i kapitalafkastordningen. Inventar og driftsmidler skal indgå med den afskrivningsberettigede saldo værdi fra regnskabet.

9.1.3 Varebeholdninger

CC Chokolades varebeholdninger skal indgå i kapitalafkastordningen med værdien efter fradrag for varegælden opstået heraf.

9.1.4 Tilgodehavender fra salg

CC Chokolades debitorer skal indgå i kapitalafkastordningen med værdien efter fradrag for varegælden opstået heraf. Beregningsteknisk tillægges varebeholdninger og debitorer og modregnes varegælden, da det på foreliggende grundlag ikke kan udskilles på henholdsvis varebeholdninger og debitorer.

9.1.5 Periodeafgrænsningsposter

Kan ikke antages at være et aktiv, som underbygger driften, men er blot en forskydning af en omkostning i driften, og kan derfor ikke medtages i kapitalafkastgrundlaget.

9.1.6 Deposita

Deposita kan ikke antages at være en fordring opstået som følge af virksomhedens salg. Derfor kan regnskabsposten ikke indgå i CC Chokolades kapitalafkastgrundlag.

9.1.7 Værdipapirer

CC Chokolades aktier kan ikke indgå i kapitalafkastgrundlaget.

9.1.8 Likvider

Likvider indgår ej heller pr. definition i kapitalafkastgrundlaget.

9.2 Passiver

Som udgangspunkt kan gæld ikke indgå i kapitalafkastgrundlaget. Derfor er der ligeledes strikse regler omkring, hvilke passiver, der kan indgå i kapitalafkastgrundlaget.

Undtagelsen gælder for varegæld opstået i forbindelse med tilgodehavende afledt af salg eller varebeholdninger.

9.2.1 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag og kapitalafkast

Baseret på den i ovenfor gennemgåede balance for CC Chokolade, opstilles resultatet heraf i skematisk form nedenfor. Der henvises i øvrigt til bilag 1 for hele regnskabet:

Figur 9.1 Opgørelse af kapitalafkastgrundlag pr. 1. januar 2009

Kapitalgrundlag og kapitalafkast under KAO:	
Opgørelse af kapitalafkastgrundlaget:	
Grund og bygninger	1.300.000
Inventar og driftmidler	550.000
Kapitalafkastgrundlag før debitorer/lager	1.850.000
Spec. af debitorer/lager og igangværende arbejder som medtages i grundlag:	
Varedebitorer	150.000
Varelager	110.000
Sum	260.000
Varegæld	-120.000
Debitorer og lager til kapitalafkastgrundlag	140.000
I alt kapitalafkastgrundlag:	1.990.000
Kapitalafkast, 4% af 1.210.000	79.600
<small>Kilde: egen tilvirkning</small>	

Kapitalafkastet er hermed opgjort til kr. 79.600 som skal vurderes i henhold til maksimeringsreglen. Kapitalafkastet kan ikke holdes indenfor den negative nettokapitalindkomst på kr. -25.000 (før kapitalafkast), kan holdes inden for årets positive nettoindkomst i virksomheden kr. 750.000.

Med overholdelse af den ene maksimeringsfaktor, kan vi således fastslå at det beregnede kapitalafkast kr. 79.600 er validt. Det flyttes derfor fra CC personlige indkomst til kapitalindkomst i beregning af slutskatten.

9.2.2 Fordeling af årets overskud og beregning af slutskat

For at vurdere den rent skattemæssige forskel i den endelige slutskat, henlægges der ikke til konjunkturordningen. Dvs. at hele overskuddet i virksomheden under kapitalafkastordningen kommer til endelig beskatning. Kapitalafkastordningen har ikke en sondring mellem hævninger og

opsparing i virksomheden, men skal ses som en overbygning til personskattelovens måde at beskatte en selvstændig erhvervsdrivende.

Det præciseres, at det er CC Chokolades resultat før renteudgifter kr. 750.000 som danner udgangspunkt for videre beregning.

Figur 9.2 Beskatning efter kapitalafkastordningen

Beskatning i henhold til kapitalafkastordning			
Skattemæssigt resultat før renter			750.000
Kapitalafkast			-79.600
Personlig indkomst efter kapitalafkast			670.400
Arbejdsmarkedsbidrag, 8%			-53.632
	Fra virk.	Privat	I alt
Personlig indkomst	616.768	0	616.768
Kapitalindkomst	44.600	10.000	54.600
Ligningsmæssige fradrag	0	0	-13.600
Skattepligtig indkomst			657.768
Opgørelse af skatter:			
Bundskat (5,04% af 616.768+54.600)			33.837
Mellemskat (6% af 616.768+54.600-347.200)			19.450
Topskat (15% af 616.768+54.600-347.200)			48.625
Sundhedsbidrag (8% af 657.768)			52.621
Kommuneskat (23,1% af 657.768)			151.944
Kirkeskat (0,48% af 657.768)			3.157
Skatteværdi af personfradrag, bundskat (5,04% af 42.900)			-2.162
Skatteværdi af personfradrag, sundhedsbidrag (8% af 42.900)			-3.432
Skatteværdi af personfradrag, kommuneskat (23,58% af 42.900)			-10.116
			293.925
Skat ifølge ovenstående			293.925
Beregnet arbejdsmarkedsbidrag			53.632
Samlet skattetilsvaret inkl. arbejdsmarkedsbidrag			347.557
Skattepligtig indkomst (ekskl. ligningsmæssige fradrag)			671.368
Effektiv skatteprocent for hele indkomsten:			51,77%
Kilde: egen tilvirkning			

Således opnås et samlet skattetilsvær på kr. 347.557, som er kr. 9.209 mindre end beskatning ved PSL. Den effektive skatteprocent for hele indkomsten ligger på 51,77 % hvilket ikke siger meget i denne sammenhæng, men er blot endnu en måde hvorpå sammenligning kan finde sted.

9.3 Delkonklusion

I de ovenstående afsnit blev CCs kapitalafkastgrundlag opgjort ved at gennemgå virksomhedens aktiver og passiver. Ud fra kapitalafkastgrundlaget beregnede vi et kapitalafkast, der overholdt maksimeringsreglen, til brug for den videre skatteberegning. Ved en anvendelse af KAO med CCs nuværende indkomstforhold opnår en CC et skattetilsvær inkl. arbejdsmarkedsbidrag på kr. 347.557, hvilket svarer til en effektiv skatteprocent på 51,77 %.

10. Analyse og sammenligning af resultater

Ovenstående væsentlige resultater af de tre ordninger kan opstilles i skematisk form - for at skabe overblik:

Figur 10.1 Sammenligning af beskatning efter PSL, VSO og KAO

Sammenligning af beskatningsformer under forudsætning af ens hævninger	PSL	VSO	KAO
Personlig indkomst	690.000	611.432	616.768
Kapitalindkomst	-25.000	60.400	54.600
Ligningsmæssige fradrag	-13.600	-13.600	-13.600
Skattepligtig indkomst	651.400	658.232	657.768
Arbejdsmarkedsbidrag	60.000	53.168	53.632
Skat	296.766	294.193	293.925
Besparelse i forhold til PSL (AMBI)	-	6.832	6.368
Besparelse i forhold til PSL (skat)	-	2.573	2.841
Samlet skattebesparelse til PSL	-	9.405	9.209
Effektiv skatteprocent	53,65%	51,70%	51,77%

kilde: egen tilvirkning

10.1 Skattepligtig indkomst

Den skattepligtige indkomst er interessant nok lavest ved beskatning efter personskatteoven og højest ved virksomhedsordningen. Billedet er dog vendt, når den endelige sluskat vurderes. Det vil

sige, at det ikke giver værdi at analysere lønsomheden kun ud fra den skattepligtige indkomst. Dette skyldes reglerne omkring behandling af henholdsvis personlig indkomst og kapitalindkomst.

10.2 Kapitalindkomst

Figur 10.1 viser vigtigheden af at fokusere på, hvordan man bedst muligt kan flytte så meget personlig indkomst til kapitalindkomst som muligt. I KAO straffes den skattepligtige for sin negative kapitalindkomst i virksomheden, som overføres til kapitalindkomst i skatteberegningen, hvorimod han i VSO får fuldt fradrag herfor i virksomhedens resultat og derfor indirekte i den personlige indkomst. Grunden til at KAO kan følge med VSO, er at, kapitalafkastet i KAO er væsentligt større end i VSO.

10.3 Arbejdsmarkedsbidrag

Besparelsen på arbejdsmarkedsbidraget er størst i VSO, og det er også her, at den samlede fordel hentes kontra kapitalafkastordningen. Det er udelukkende renteudgifter i dette tilfælde, der adskiller VSO og KAO, og derfor ville fordelene for VSO – under forudsætning af at disse tal fastholdes – udhules, hvis virksomheden ikke havde renteudgifter. Dermed ville det udelukkende være forskellen i beregningsmetoderne på kapitalafkastet, der vil afgøre, hvilken ordning, som er mest fordelagtig.

10.4 Skat

På skatten ses dog, at det reelt er en anelse billigere at følge kapitalafkastordningen. Dette skyldes udelukkende, at i CCs tilfælde får han en smule rabat på kommuneskatterne som følge af den lavere skattepligtige indkomst. Herudover betaler CC en smule mere i topskat under VSO, fordi beregningsgrundlaget for topskatten i KAO er kr. 671.368, hvorimod den er 671.832 (616.768+54.600) under VSO.

Totalt set vil Claus Christensen kunne spare årligt kr. 9.209 ved brug af kapitalafkastordningen og kr. 9.405 under virksomhedsskatteordningen holdt op imod PSL, med yderligere forudsætning om fuld hævning af årets overskud i VSO, og ingen henlæggelse til konjunkturudligning i KAO samt de yderligere fordele som VSO giver ikke bruges. Set i lyset af disse resultater, må det antages, at det ikke er væsentligt for CC, om han vælger VSO eller KAO, ved hans nuværende indkomstforhold og ved fuld hævning. Der vil dog være en besparelse i forhold til PSL, som er værd at tage med i CC's vurdering.

10.5 Øvrige forhold

Forskellen mellem virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen er altså ikke stor med CCs virksomhedssetup og under forudsætning af fuld hævning. Derfor vil det være relevant at inddrage en betragtning af de øvrige forhold ved valg af ordning baseret på et cost-benefit synspunkt:

Kapitalafkastordningen er simpel at følge, da det basalt set er en mindre overbygning til personskattelovens bestemmelser. Med motivation samt rådgivning i det første år – hvis nødvendigt - burde det kunne gøres omkostningsfrit af den selvstændige erhvervsdrivende uden inddragelse af en revisor fremadrettet. Det skal fastslås, at denne vurdering udelukkende er baseret på fuld hævning i VSO og ingen henlæggelse til konjunkturudligning i KAO.

I relation til virksomhedsordningen kræver den ikke nødvendigvis bistand fra en revisor, men i mange tilfælde vil det være fornuftigt og nødvendigt for den selvstændige erhvervsdrivende, på grund af de mere udviklede regler samt for at få alt ud af mulighederne. Derfor kan der rejses spørgsmål, om hvorvidt omkostningerne til revisor ikke kunne være brugt bedre et andet sted, så længe at besparelsen årligt kun er t.kr. 9. Denne betragtning er naturligvis kun relevant i forhold til det her eksempel og under forudsætning om fuld hævning af virksomhedens overskud.

Problemet i ovenstående betragtning er, at den forudsætter fuld hævning. Selvom der i dette tilfælde er en lille skattebesparelse at hente til virksomhedsordningen, får vi ikke udnyttet fordelene som VSO giver. Her tænkes der specifikt på: fuld fradrag for renteudgifter, indskydelse af privat gæld, opsparing af overskud og hensættelse til senere hævning. Dette er alt sammen noget som vi vil komme nærmere ind på i afsnit 11.

10.6 Delkonklusion

Vi har nu fastlagt, at på det sammenlignelige grundlag – forudsætning om fuld hævning – har det ikke betydelig effekt for CCs slutskat om han vælger VSO frem for KAO. Dette er ikke et universalt facit for CC, men kun gældende under den nuværende gearing af hans virksomhed. Resultatet vil alt andet lige ændre sig i takt med en stigning eller et fald i investeringsaktiviteten, overskuddet og ændringer i andre interne og eksterne forhold i virksomheden. Den primære årsag til den lille forskel for CC Chokolade i de to beskatningsformer skal tilskrives det lave renteniveau.

Med ovenstående analyse har vi altså besvaret problemformuleringens spørgsmål 2, som gik på besparelsen ved at vælge henholdsvis virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen kontra en fortsættelse med personskatteloven. Det vil imidlertid være relevant og fastlægge, hvor meget der

skal skrues ved de forskellige forhold i virksomheden før konklusionerne ændres. Derfor vil vi diskutere resultaterne, og vurdere dem, således at der kan drages mere repræsentative konklusioner. Dette vil gøres længere inde i hovedopgaven for at kunne underbygge konklusionerne bedst muligt, jf. afsnit 12. Først vil vi beregne slutskatten for CC under forudsætning om optimering, jf. afsnit 11.

11. Optimering af skatten for indkomståret 2009

I ovenstående afsnit 8.6 beregnede vi den besparelse som CC kunne opnå ved at anvende virksomhedsordningen under forudsætning om, at han hævede hele virksomhedens overskud. Et af formålene med virksomhedsordningen er muligheden for resultatudjævning gennem opsparing af overskud i virksomheden. Vi vil derfor foretage en optimering af CC's skat for indkomståret 2009 ved at anvende mulighederne for opsparing af overskud, hensættelse til senere hævnings og hensættelse til konjunkturudligningskonto.

Skatten ønskes optimeret, således at personlig indkomst og eventuel positiv kapitalindkomst ikke overskrider bundgrænsen for topskat, hvor marginalsatten er lavest.

11.1 Optimering ved brug af virksomhedsordningen

I dette afsnit vil vi analysere CCs indkomstforhold for at fastslå den optimale personlige indkomst. Dernæst vil CCs skattepligtige indkomst blive opgjort ved at beregne en hensættelse til senere hævning og skatten vil herefter blive beregnet ud fra dette. Endelig vil vi foretage et estimat af den effektive skatteprocent ved senere hævning af det opsparede overskud.

11.1.1 Fastlæggelse af den optimale personlige indkomst

Optimering under virksomhedsordningen kræver, at CCs indkomstforhold først analyseres, for at fastsætte, hvad hans optimale personlige indkomst fra virksomheden skal være. Her skal der tages højde for kapitalafkastet samt hans private kapitalindkomst. Grunden hertil ligger i, at den positive kapitalindkomst tillægges den personlige indkomst, og derfor skal summen af den endelige personlige indkomst tillagt den positive kapitalindkomst ramme topskattegrænsen.

Herudover skal der korrigeres for arbejdsmarkedsbidraget, som fragår den personlige indkomst før topskattegrænsen indtræder i skatteberegningen.

Beregningen for den optimale personlige indkomst ser altså således ud for CC:

Figur 11.1 Beregning af den optimale personlige indkomst

Topskattegrænse 2009	347.200
Kapitalafkast	-50.400
Privat kapitalindkomst	-10.000
Personlig indkomst før ambi	286.800
ambi "bagvendt"	24.939
Ønsket personlig ndkomst	311.739

Kilde: egen tilvirkning

11.1.2 Overskudsdisponering og beregning af hensættelse til senere hævning

Som oplyst under præsentationen af CC Chokolade i afsnit 6, fastslog vi, at CC forventer et resultat for 2009 på t.kr. 750 samt nettorenteudgifter i virksomheden på t.kr. 35. Herudover har CC i årets løb hævet t.kr. 425. Baseret på disse tal sammen med den ønskede personlige indkomst fra virksomheden beregnet ovenfor i figur 11.1, kan vi tilrette beregningerne først udarbejdet ved fuld hævning, således at de fremkommer som nedenfor:

Figur 11.2 Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen

Opgørelse af skattepligtig indkomst i virksomhedsordningen		
Foreløbigt resultat efter af- og nedskrivning		750.000
Renteindtægter		5.000
Renteomkostninger		-40.000
		715.000
Skattepligtigt resultat		715.000
	Overskud	Hævninger
Skattepligtigt resultat	715.000	
Hævninger i året		425.000
Hensat til senere hævning primo		
Hensat til senere hævning ultimo		25.354
- kapitalafkast	-50.400	-50.400
	664.600	399.954
Opsparet overskud (brutto)	-352.861	

Skat af opsøret overskud		-88.215
Personlig indkomst	311.739	311.739
Indkomsten fordeles således:		
Personlig indkomst		311.739
Kapitalindkomst		50.400
Virksomhedsindkomst		352.861
		<hr/> 715.000
Ønsket personlig indkomst før AM-bidrag		311.739
Afstemning		0

Kilde: egen tilvirkning

Det nye i ovenstående beregning, i forhold til beregningen i figur 8.3, er "hensat til senere hævning ultimo". Denne værdi er fremkommet for at vise, hvad der skal haves yderligere for at nå topskattegrænsen, og dermed have optimeret sin skat. I praksis er "hensat til senere hævning" kun en teknisk hævning, og man får reelt ikke pengene ud, før de endeligt haves i hæverækkefølgen. For at belyse, hvorledes tallet fremkommer henvises til figur 11.3.

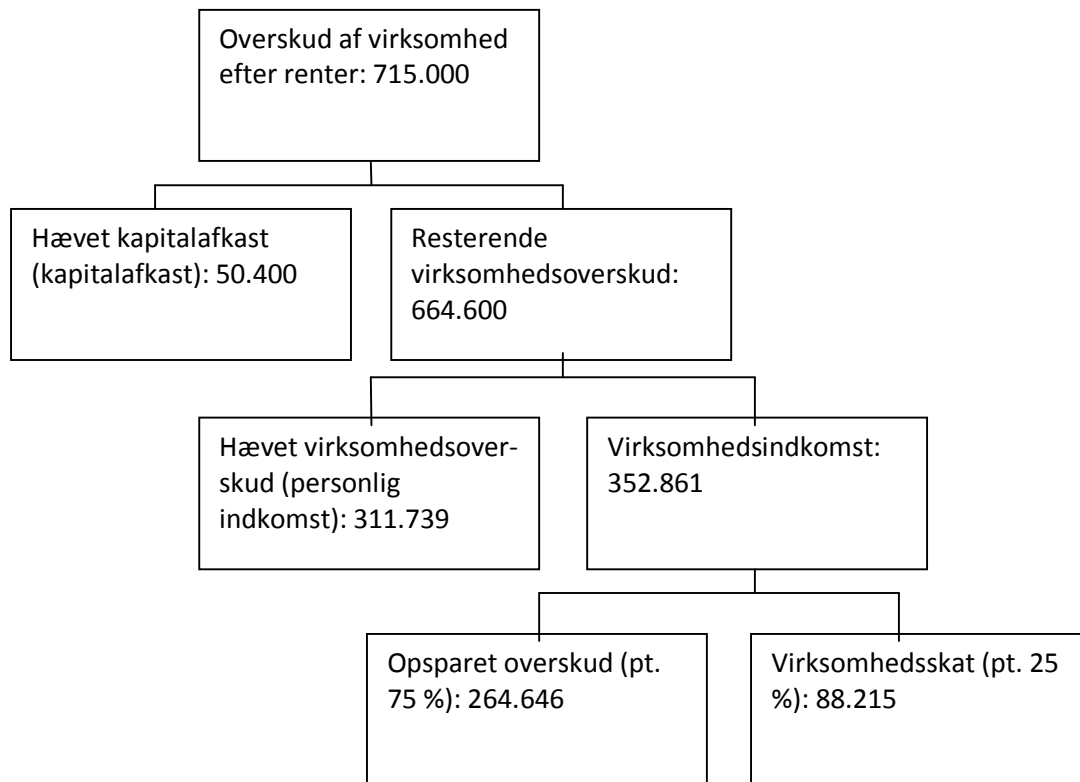
Figur 11.3 Hensættelse til senere hævning ultimo

Hensættelse til senere hævning ultimo:	
Skattepligtigt resultat	715.000
Hævninger	<hr/> -425.000
	290.000
Hensættelse til senere hævning primo	0
Virksomhedsindkomst (ex. Skat)	<hr/> -264.646
Hensættelse til senere hævning ultimo	<hr/> 25.354

Kilde: egen tilvirkning

Alle ovenstående informationer er tilgængelige undtagen virksomhedsindkomsten, som vi ikke har beregnet på forhånd. Den mest gængse metode til dette, er ved hjælp af kassesystemet som illustreres i figur 11.4.

Figur 11.4 Overskudsdisponering i kassesystemet

Hermed er det vist, hvorledes CC's optimale indkomst opgøres i 2009, hvor topskattegrænsen udnyttes fuldt ud. Såfremt CC ikke får hævet yderligere kr. 25.354 i 2009, kan han hensætte til senere faktisk hævning som beregnet, uden at det påvirker hans optimale hævninger negativt. Generelt anbefaler vi CC at hæve et beløb årligt, som i hvert fald ikke stiller ham dårligt, når året skal gøres op, og der dermed er mulighed for revisor for at optimere hans indkomst.

11.1.3 Beregning af slutskat

Herefter kan vi beregne CCs samlede skattetilsvær, når muligheden for optimering anvendes.

Beregningen fremgår af figur 11.5.

Figur 11.5 Beskatning efter virksomhedsordning efter hensættelse til senere hævnning

Indkomstsforhold for caseperson efter VSO:			
	Fra virksomhed	Privat	I alt
Personlig indkomst:	286.800	0	286.800
Kapitalindkomst:	0	10.000	10.000
Ligningsmæssige fradrag	0	-13.249	-13.249
Skattepligtig indkomst			283.551
Beskatning i henhold til virksomhedsordning			
Personlig indkomst før arbejdsmarkedsbidrag			311.739
Arbejdsmarkedsbidrag, 8%			-24.939
Personlig indkomst efter arbejdsmarkedsbidrag			286.800
Kapitalindkomst, jf. case person			60.400
Ligningsmæssige fradrag, jf. case person			-13.249
Skattepligtig indkomst			333.951
Opgørelse af skatter:			
Bundskat			17.499
Mellemskat			0
Topskat			0
Sundhedsbidrag			26.716
Kommuneskat			77.143
Kirkeskat			1.603
Virksomhedsskat			88.215
Skatteværdi af personfradrag, bundskat			-2.162
Skatteværdi af personfradrag, sundhedsbidrag			-3.432
Skatteværdi af personfradrag, kommuneskat			-10.116
			195.466
Skat ifølge ovenstående			195.466
Beregnet arbejdsmarkedsbidrag			24.939
Samlet skattetilsvaret			220.405
Samlet skattetilsvaret (ekskl. virksomhedsskat)			132.189
Skattepligtig indkomst (ekskl. ligningsmæssige fradrag)			347.200
Effektiv skatteprocent for hele indkomsten:			*38,07%
*særlige forudsætninger – se nedenfor			Kilde: egen tilvirkning

Ved optimeringen har vi dermed nedbragt hans effektive skatteprocent til 38,07 %, jf. figur 11.5, hvilket ikke kan gøres lavere. Ved beregningen af den effektive skatteprocent er acontoskatten for hans opsparede overskud i virksomheden holdt ude, da det opsparede overskud reelt først kommer til endelig beskatning ved senere hævnning af overskuddet. Det er dog yderst vigtigt at pointere, at betalingen af acontoskatten skal finde sted nu og her, så likviditetsmæssigt er besparelsen ikke 38,07 %, men på sigt i en sammenhængende periode refunderes acontoskatten og de 38,07 % får sin ret.

Endeligt kan vi konkludere, at det ikke muligt, at beregne et endeligt skattetilsvare for CC, hvor årets opsparede overskud hæves, da vi ikke ved, hvornår han vil hæve pengene igen. Men konklusionen er, at der er penge at spare i skat ved at følge denne optimeringsmetode, hvis man kan nedsætte sit rådighedsbeløb en smule.

11.1.4 Estimering af endelig skat ved hævnning af opsparet overskud

Nedenfor i figur 11.6 er oplyst et groft estimat af, hvad Claus endeligt vil svare i skat under forudsætning af, at de fremtidige skatteforhold følger skatteforholdene fra 2009. Dette er naturligvis ikke realistisk, men inden for en væsentlighedsbetragtning giver det en god indikation af den mulige skattebesparelse. Yderligere skal det nævnes, at nedenstående eksempel ikke tager højde for ligningsmæssige fradrag og ej heller personfradrag, som vil nedbringe den effektive skat yderligere.

Figur 11.6 Estimat på endelig skat ved hævnning af opsparet overskud

Indkomst	352.861	8 Sundhedsbidrag
- ambi	-28.229	5,04 Bundskat
Indkomst efter ambi	324.632	23,1 Kommuneskat
- skat (36,62%)	-118.880	0,48 Kirkeskat
Rådighed	205.752	36,62 I alt skat
I alt skat	147.109	
Effektiv skat	41,69%	

Selv uden inddragelse af fradrag opnår han en effektiv skat på 41,69 %, som er en besparelse i forhold til den effektive skat før optimering på 51,70 %, jf. figur 8.4, men ikke efter optimering i 2009 som var på 38,07 %, jf. figur 11.5. En mulig hævnning senere af det opsparede overskud under topskattegrænsen, vil nok nærmere beskattes effektivt med 38,07 % frem for 41,69 % under 2009 regler. Hvis vi skal analysere resultatet yderligere, leder det os til at forvente en endnu lavere

effektiv beskatning som følge af skattereformen i 2010. Det er og vil dog være usikkert at spå om, da reglerne over de næste år kan ændres flere gange, og ikke mindst hvis der kommer en ny regering til magten.

Claus vil i praksis ikke skulle have hele det estimerede beløb kr. 147.109 op og lommen i det år, hvor han vælger at få dem udbetalt, da han allerede har betalt en acontoskat på kr. 88.215 som modregnes, hvormed den likviditetsmæssige effekt vil være på kr. 58.894.

11.2 Optimering ved brug af kapitalafkastordningen

I dette afsnit vil vi analysere CCs indkomstforhold for at fastslå den optimale personlige indkomst. Dernæst vil CCs skattepligtige indkomst blive opgjort ved at beregne en hensættelse til konjunkturudligningskontoen og skatten vil herefter blive beregnet ud fra dette. Endelig vil vi foretage et estimat af den effektive skatteprocent ved senere hævnning af hensættelsen på konjunkturudligningskontoen.

11.2.1 Fastlæggelse af den optimale personlige indkomst

For at optimere CCs indkomstforhold ved brug af kapitalafkastordningen, anbefaler vi, at han opsparer det størst mulige beløb i 2009. Udgangspunktet er, at vi gerne vil have, at CC rammer topskattegrænsen i 2009, ligesom ved VSO, jf. afsnit 11.1. På grund af hans veldrevne virksomhed, som skaber et solidt overskud, kan han imidlertid desværre ikke undgå, at en del af hans indkomst skal beskattes efter det højeste skattetryk, da KAO kun giver CC mulighed for maksimalt at opspare 25 % af hans overskud.

11.1.2 Beregning af hensættelse til konjunkturudligningskonto

Ved anvendelse af KAO kan hensætte 25 % af virksomhedens overskud på kr. 750.000, hvilket giver en maksimal henlæggelse til konjunkturudligningskontoen på kr. 187.500.

11.2.3 Beregning af slutskat

Herefter kan vi beregne CCs samlede skattetilsvær, når muligheden for optimering anvendes. Beregningen fremgår af figur 11.7.

Figur 11.7 Optimering under kapitalafkastordning

Optimering under kapitalafkastordning	
Personlig indkomst før kapitalafkast	750.000
Henlæggelse til konjunkturkonto	-187.500
Kapitalafkast	-79.600
Personlig indkomst efter kapitalafkast	482.900
Arbejdsmarkedsbidrag, 8%	-38.632
Personlig indkomst efter arbejdsmarkedsbidrag	444.268
Kapitalindkomst, jf. case person	54.600
Ligningsmæssige fradrag, jf. case person	-13.600
Skattepligtig indkomst	485.268
Opgørelse af skatter:	
Bundskat	25.143
Mellemskat	9.100
Topskat	22.750
Sundhedsbidrag	38.821
Kommuneskat	112.097
Kirkeskat	2.329
Virksomhedsskat	46.875
Skatteværdi af personfradrag, bundskat	-2.162
Skatteværdi af personfradrag, sundhedsbidrag	-3.432
Skatteværdi af personfradrag, kommuneskat	-10.116
	241.406
Skat ifølge ovenstående	241.406
Beregnet arbejdsmarkedsbidrag	38.632
Samlet skattetilsvare inkl. arbejdsmarkedsbidrag	280.038
Samlet skattetilsvare ekskl. virksomhedsskat	233.163
Skattepligtig indkomst (ekskl. Ligningsmæssige fradrag)	498.868
Effektiv skatteprocent for hele indkomsten:	46,74%
	Kilde: egen tilvirkning

Som det ses i figur 11.7 fragår henlæggelsen til konjunkturudligningskonto før beregning af arbejdsmarkedsbidrag. Ligeledes skal han afregne en acontoskat for henlæggelsen i indkomståret 2009 i alt kr. 46.875 (25 %). Reelt kommer henlæggelsen til konjunkturudligningskontoen først til endelig beskatning, når den hæves på et senere tidspunkt. Som følge heraf, er det samlede

skattetilsvaret opgjort i to separate tal; inklusiv og eksklusiv acontoskatten (også kaldet virksomhedsskat), da vi ønsker udelukkende at fokusere på besparelsen i år, som følge af henlæggelsen. Acontoskatten for henlæggelsen kommer først endelig til beskatning, når denne hæves, og derfor vil vi ikke medtage virksomhedsskatten i beregningen af den effektive skatteprocent for 2009, så vi kan få et realistisk billede af hvad optimeringen gør for skattebetalingen.

Ved at opspare kr. 187.500 i året, falder CCs effektive skatteprocent (målt mod skattepligtig indkomst korrigeret for ligningsmæssige fradrag) for hele hans indkomst til 46,74 %, jf. figur 11.7 fra 51,77 % under fuld hævning af resultatet, jf. figur 9.2.

Den samlede skatteindbetaling eksklusiv virksomhedsskat er faldet fra kr. 347.557, jf. figur 9.2, til kr. 233.163, jf. figur 11.7. Dette skaber naturligvis ekstra likviditet for Claus på overfladen, men ædes væk igen, i og med at CC skal låse henlæggelsen på en særskilt bankkonto, og kan ikke bruge dem til driftsmæssige dispositioner nu og her samt at han skal betale acontoskat. Men igen – optimering i KAO og VSO skal ses over en længere periode.

Endeligt kan vi konkludere, at det ikke muligt, at beregne et endeligt skattetilsvaret for CC, hvor henlæggelse til konjunkturudligningskonto, også medtages, da vi ikke ved hvornår han vil hæve pengene igen. Men konklusionen er ligesom det blev gjort under VSO, at der er penge at spare ved at følge denne optimeringsmetode, hvis man kan nedsætte sit rådighedsbeløb en smule.

11.2.4 Estimering af endelig skat ved hævning fra konjunkturudligningskonto

Igen er der oplistet et groft estimat af, hvad Claus endeligt vil svare i skat under forudsætning af, at skatteforholdene følger regelsættet i 2009. I dette eksempel tages der heller ikke højde for ligningsmæssige fradrag og ej heller personfradrag samt at resultatet heller ikke i dette tilfælde kan antages at være korrekt, men nærmere et estimat.

Figur 11.8 Estimat på endelig skat ved hævnning fra konjunkturudligningskonto

Indkomst	187.500	8 Sundhedsbidrag
- ambi	-15.000	5,04 Bundskat
Indkomst efter ambi	172.500	23,1 Kommuneskat
- skat (36,62%)	-63.170	0,48 Kirkeskat
Rådighed	109.331	36,62 I alt skat
I alt skat	78.170	
Effektiv skat	41,69%	

Selv uden inddragelse af fradrag opnår han en effektiv skat på 41,69 %, som er en besparelse i forhold til den effektive skat før optimering 51,77%, jf. figur 9.2, og efter optimering i 2009 46,74%, jf. figur 11.7.

Claus vil i praksis ikke skulle have hele det estimerede beløb kr. 78.170 op og lommen i det år, hvor han vælger at få dem udbetalt, da han allerede har betalt en acontoskat på kr. 46.875 som modregnes. Dermed vil den likviditetsmæssige påvirkning på kr. 31.295.

11.3 Analyse af optimeringsresultater

CCs effektive skatteprocent efter optimering i VSO var 38,07 %, jf. figur 11.5 mod de 46,74 % i KAO, jf. figur 11.7, under de givne forudsætninger – væsentligst kan nævnes udelukkelsen af acontoskat fra at indgå i effektiv skatteprocent. Det vil altså være muligt for CC at udskyde indkomst og skat til senere perioder, hvor han forhåbentlig kan trække de udskudte midler ud til en lavere beskatning mere effektivt ved virksomhedsordningen. Denne betragtning vil således også være repræsentativ og vise et generelt billede af, at en selvstændig erhvervsdrivende med et stort overskud, skal efter optimeringshenseende vælge virksomhedsordningen.

Såfremt man driver virksomhed og lader sig beskatte efter PSL eller KAO og man har et stort overskud, så er der kun en mulighed for effektivt at nedbringe sin skat her og nu; nemlig ved indbetaling på ratepension. Med de nuværende regler er det muligt at indbetale op til 30 % af virksomhedens overskud, men denne mulighed lukkes i 2015. Da dette ikke er en vedvarende løsning, vil vi ikke basere vores analyse herpå. Vi kommer i øvrigt nærmere ind på denne regel under perspektiveringen i afsnit 13.4.

Konklusionen af optimeringen i virksomhedsordningen kontra kapitalafkastordningen er, at virksomhedsordningen giver CC flere fordele og større fleksibilitet i forhold til optimering. Det er primært hans store overskud, som gør det mere attraktivt at optimere i virksomhedsordningen, da kapitalafkastordningen låser vores optimeringsmuligheder som følge af begrænsningen på 25 % af overskuddet som kan henlægges.

Under kapitalafkastordningen er CC altså låst til ikke at kunne opspare nok til den optimale situation. I virksomhedsordningen kan vi optimere optimalt, men på sin vis, kan CC føle sig låst fast alligevel, fordi han udelukkende må hæve et vist beløb hvert år.

I praksis kan det være nødvendigt fra tid til anden, at have et større rådighedsbeløb end vi har fastsat til os selv, på baggrund af optimering i virksomhedsordningen. I denne situation vil vi anbefale CC at overveje et forbrugslån i banken frem for at hæve yderligere fra virksomheden. Det er naturligvis en gearing af sin privatøkonomi, som kræver at man overvejer det grundigt før implementering i praksis.

For at underbygge ovenstående påstand vil vi tage et eksempel, som meget vel kunne være relevant for CC. Der tages udgangspunkt i hans marginalskat i Frederiksberg Kommune som ligeledes beregnes.

Figur 11.9 Effektiv beskatning af marginalindkomst

Effektiv beskatning af CC's marginalindkomst i Frederiksberg kommune:			
Marginalskat CC 2009:		Effektiv marginalskat inkl. ambi	
5,04	Bundskat	AM-indkomst	100,0
6	Mellemskat	Ambi	-8,0
15	Topskat	A-indkomst	92,0
8	Sundhedsbidrag	Skat (57,62%)	-53,0
23,1	Kommuneskat	Rådighed efter skat	39,0
0,48	Kirkeskat		
57,62	I alt skat	Effektiv skatteprocent	61,01%

Figur 11.10 Skattebesparelse

Skattebesparelse mod belåning til forbrug:	
Lån i banken på:	50.000
Årlig rente (10%):	5.000
- rentefradrag (31,58% Frederiksberg)	-1.579
Årlig rente efter skat: (A)	3.421
Besparelse ved udskydelse af kr. 50.000 i skatten:	
Beløb udskydes	50.000
Marginalskat for CC (61%): (B)	30.500
Effektiv skat ved optimering (38,64%) (C)	19.037
Besparelse ved udskydelse: (D=B-C)	11.463
Besparelse kontra lån i bank: (E=D-A)	8.042
<small>kilde: egen tilvirkning</small>	

Den skattemæssige gearing bliver naturligvis påvirket af lovgivningsændringer, som kan nedsætte værdien af denne disposition. Skattereformen i 2010 vil ligeledes påvirke denne metode negativt, da skattereformen indsnævrer spredet mellem marginalskatten og den minimale effektive skat som kan opnås. Det vil imidlertid stadig være gunstigt.

Herudover er rentesatsen i banken sat højt, i forhold til de markedsvilkår, der gælder i øjeblikket. Det vil formentlig også kunne lade sig gøre for CC, at låne penge i banken med sikkerhed i hans ejendom, som yderligere vil nedbringe renten, og dermed øge besparelsen.

Besparelsen ved ovennævnte gearing skal samtidig ses i lyset af, at der er mulighed for at indskyde det private forbrugslån i virksomheden, såfremt indskudskontoen tillader dette. Det vil imidlertid gøre det endnu mere gunstigt, som vi vil se nærmere eksempel på i afsnit 12.

11.4 Delkonklusion

Med udgangspunkt i problemformuleringens spørgsmål 3, er det blevet fastsat, at der for CC er meget at spare på den effektive skatteprocent, ved at vælge virksomhedsordningen. Det er udelukkende hans store overskud, som gør det muligt for ham at optimere sin årlige hævning, og skabe lavere beskatning netto over en periode.

CC skal se optimeringen i VSO og KAO, som en udskydelse af skatten nu og her til en acantobeskatning. Skatten nedsættes reelt kun effektivt til de fundne niveauer på 38,07% for VSO og 46,74% for KAO, under forudsætning af, at han kan hæve de opsparede overskud ud senere under topskattegrænsen.

I forholdet til konklusionen på det sammenlignelige grundlag – under fuld hævnning – var forskellene ikke store for CC Chokolade. Ved indførelse af optimering, ser billedet væsentligt anderledes ud, da CC opnår fordele ved brug af KAO, og endnu flere fordele ved VSO.

Derfor ved vi nu, baseret på vores resultater, at ved store overskud i virksomheder, vil det i de fleste tilfælde være rentabelt at gå i VSO og bruge mulighederne for optimering af skatten. Det er således en repræsentativ konklusion draget på baggrund af CC Chokolade.

12. Diskussion af resultater

Resultaterne af vores beregninger siger en del om, hvad der bedst kan betale sig baseret på CCs indkomstforhold. Vi har allerede fastslået, at jo højere et overskud virksomheden har, jo mere rentabelt vil det være at være i KAO og VSO, ud fra en optimeringsbetragtning. Imidlertid kan CCs virksomhed ændre karakter over en årrække på andre punkter udover overskuddet i virksomheden, således at værdien af disse beregninger ikke længere er relevante. Herudover er forståelsen af, hvilke faktorer, der påvirker de to ordningers rentabilitet i forhold til skatten, brugbar for en målgruppe, der ligger udover CC Chokolade.

I forlængelse af teorien ved vi, at kapitalafkastet og renteudgifterne er de primære ”drivere”, i forsøget på at forstå, hvilke faktorer, der påvirker ordningerne. Det er allerede fastslået teoretisk, at højere renteudgifter alt andet lige, vil pege i retning af VSO, så dette vil vi underbygge med følsomhedsberegninger ved en ændring af nettorenteudgifterne i CC Chokolade i afsnit 12.1.

Herudover vil det være interessant at undersøge i hvilke tilfælde KAO vil være mere fordelagtig end VSO. Dette vil vi gøre ved at analysere en mini-case, der er udvalgt baseret på sin evne til at vise påvirkningerne af skatten i de særlige tilfælde, hvor kapitalafkastordningen er mere rentabel end virksomhedsordningen. Mini-casen vil blive gennemgået og analyseret i afsnit 12.2.

12.1 Følsomhed af nettorenter i CC Chokolade

Baseret på tidligere konklusioner er det lykkedes os beregningsteknisk at underbygge, hvorledes CC skal handle i forhold til ændret kapitalafkast og overskud i virksomhed som er videre perspektiveret

til en generel tendens. Det vil imidlertid være interessant at vise, hvorledes en stigning i renteudgifterne vil påvirke CCs beslutningsgrundlag, således hans beslutningsgrundlag forbedres, samt at der kan konkluderes på baggrund af resultaterne, så en repræsentativ perspektivering kan opnås.

12.1.1 Optagelse af erhvervsmæssigt lån

For at belyse, hvorledes CC skal agere i disse tilfælde af ændrede renteforhold både hvad angår private renter og renteændringer i virksomheden, har vi opstillet en simplificeret kalkule baseret på CCs nuværende indkomstforhold. Kalkulen belyser, hvorledes optagelse af et lån på t.kr. 1.000 til nye produktionsmaskiner t.kr. 1.000, med tilhørende årlige renteudgifter på kr. 100.000 vil påvirke CCs sluskat i de 3 beskatningsformer.

Figur 12.1 Følsomhedsanalyse ved investering

Gæld optaget ved investering:			
<i>Forudsætninger:</i>			
+ 100.000 renteudgifter			
+ 1.000.000 i driftsmidler			
+ 1.000.000 i gæld	PSL	VSO	KAO
Samlet skattetilsvær:	325.186	286.350	289.987
Samlet skattebesparelse til PSL	-	38.836	35.199
Effektiv skatteprocent	57,56%	49,39%	50,47%

kilde: egen tilvirkning

Som allerede nævnt er det CCs indkomstforhold, der er gældende, samt at der er forudsat fuld hævnning, så besparelsen direkte kan sammenlignes på tværs af ordningerne. Alle beregninger vises ikke længere, men kun de primære i forhold til brug for vores analyse af resultaterne.

I forhold til analysen før denne investering, jf. afsnit 10, opnår CC nu en større besparelse mellem VSO og KAO. Før denne investering var forskellen mellem disse ordninger minimal, ved brug af CCs virksomhed. Nu er forskellen steget til knap t.kr 4, jf. figur 12.1. Besparelsen til PSL er værd at føle på og yderst væsentlig.

Her ses altså en klar tendens til at stigende renteudgifter udspiller PSL i sin rolle som brugbar beskatningsform ved højere renteudgifter. KAO formå stadig at hænge på VSO, som følge af det øgede kapitalafkastgrundlag i KAO på t.kr. 1.000, som VSO ikke får glæde af, da stigningen i aktivmassen bliver modsvaret af en tilsvarende stigning i passivmassen. Således er VSOs fulde

fradrag for renteudgifter bedre en det forøgede kapitalafkastgrundlag KAO, men stadig ikke nok til at ændre konklusionen væsentligt. Vi har altså fortsat en snæver fordel til VSO for CC Chokolade.

Dette giver yderligere anledning til at udlede en generel tendens. Jo mere af passiv siden der er finansieret af fremmedkapital som fragår kapitalafkastgrundlaget i VSO, jo mindre er fordelten til KAO. Baseret på de viste resultater, kan vi dog ikke udlede en endegyldig konklusion med henblik på, om der er et break-even mellem de to ordninger og balanceposterne. Det må være en vurdering fra virksomhed til virksomhed.

12.1.2 Optagelse af privat forbrugslån

Med ovenstående resultater kunne det være interessant at forudsætte at lånet i stedet var optaget som et privat forbrugslån. Dermed påvirkes kapitalafkastgrundlaget i virksomheden ikke i KAO, og vi får mulighed for at skyde privatforbruget ind i VSO, og konkludere på baggrund af resultaterne.

Figur 12.2 Privat forbrugslån (VSO: indskudt lån i virksomheden)

Privat forbrugslån:			
<i>Forudsætninger:</i>			
+ 100.000 renteudgifter	PSL	VSO	KAO
Samlet skattetilsvær	325.186	287.706	301.760
Samlet skattebesparelse til PSL	-	37.480	23.427
Effektiv skatteprocent	57,56%	49,89%	52,81%

kilde: egen tilvirkning

Som det ses af ovenstående figur 12.2, udbygges VSOs forspring til KAO væsentligt. Det skyldes, at KAO mister de t.kr. 1.000 i kapitalafkastgrundlaget i forhold til første model, og at VSO formår at holde en høj besparelse i forhold til PSL gennem fuldt rentefradrag, selvom kapitalafkastgrundlaget falder med t.kr. 1.000 som konsekvens af indskydelsen af gælden. Hermed begynder vi under dette tilfælde, at se en klar fordel til VSO frem for KAO gældende for CC Chokolade.

På baggrund af ovenstående resultater, kan vi konstatere, at der er væsentlige besparelser at hente ved at vælge VSO eller KAO frem for PSL, når renteudgifterne er store. Hvorvidt VSO eller KAO er bedst til at minimere skatten, kommer an på de enkelte forhold i virksomheden, og vi kan ikke udlede en endegyldig sandhed herpå. Dog så vi, at en højere aktivmasse som kan indgå i kapitalafkastgrundlaget for KAO, medvirker til at KAO stadig er konkurrencedygtig. Det vil dog være

en selvstændig beregning år for år, der teoretisk skal afgøre, hvorvidt VSO eller KAO er mest optimal baseret udelukkende på kapitalafkastgrundlaget og renteudgifterne.

12.2 Mini-case: Udlejningsejendommen

Mini-casen er et eksempel taget fra en virkelig rådgivningssag fra den ene forfatters arbejdsplads, hvor tallene er korrigeret en smule af hensyn til simplificering.

En direktør i en større virksomhed ejer ved siden jobbet en udlejningsejendom, der har været udlejet hele 2008. Direktøren har ikke været klar over, at der findes specialregler for skattebehandlingen af hans udlejningsejendom. Nedenstående er oplyst os af direktøren:

Figur 12.3 Private forhold

Direktøren har modtaget t.kr. 1.700 som lønmodtager af den større virksomhed.

Direktøren har private renteudgifter på i alt, t.kr. 600.

Figur 12.4 Virksomhedsoplysninger

	kr.
Resultat før renter	309.000
Renter, netto	<u>-300.000</u>
Årets resultat	<u>9.000</u>
<i>Balance pr. 31/12 2007</i>	
Ejendom, kostpris	11.400.000
Likvider	<u>500.000</u>
Aktiver i alt	<u>11.900.000</u>
Kapitalkonto	5.400.000
Gæld til realkredit	<u>6.500.000</u>
Passiver i alt	<u>11.900.000</u>

Direktøren har ikke foretaget hævninger i virksomheden i året.

12.2.1 Beregning af slutskat

Vi foretager herefter en optimering af hans optimale skattemæssige stilling.

Kapitalafkastet i VSO er t.kr. 9, da det er begrænset af resultatet af virksomheden.

I KAO bliver kapitalafkastet ikke begrænset af overskuddet, da den negative nettokapitalindkomst for direktøren er t.kr. 900. Hermed er det beregnede kapitalafkast t.kr. 570 ($11.400 * 5\%$ (2008 sats)) validt.

Direktørens indkomstforhold kan herefter opstilles med enkelte uddybninger som gennemgås nedenunder, baseret på notehenvvisninger 1), 2), 3), 4) til højre for opstillingen:

Figur 12.5 Beregning af direktørens slutskat

<i>Personlig indkomst</i>	PSL	VSO	KAO	
Lønindkomst	1.700.000	1.700.000	1.700.000	
Virksomhedsresultat, AM-bidragspligtig	309.000	0	0	1)
	<u>2.009.000</u>	<u>1.700.000</u>	<u>1.700.000</u>	
AM-bidrag heraf	-160.720	-136.000	-136.000	
	<u>1.848.280</u>	<u>1.564.000</u>	<u>1.564.000</u>	
Virksomhedsresultat, ej AM-bidragspligtig	0	0	-261.000	2)
	<u>1.848.280</u>	<u>1.564.000</u>	<u>1.303.000</u>	
<i>Kapitalindkomst</i>				
Kapitalindkomst ekskl. Virksomhed	-600.000	-600.000	-600.000	
Kapitalafkast i virksomhedsordning	0	9.000	570.000	3)
Renter i virksomhed	-300.000	0	-300.000	4)
	<u>-900.000</u>	<u>-591.000</u>	<u>-330.000</u>	
Skattepligtig indkomst	<u>948.280</u>	<u>973.000</u>	<u>973.000</u>	
Slutskat inkl. arbejdsmarkedsbidrag	876.530	785.648	717.293	

Ad 1)

Kun i PSL fremkommer et virksomhedsresultat, der er AM-bidragspligtigt. Det skyldes, at der i VSO er kapitalafkast på t.kr. 9, som derfor flyttes fra AM-bidragspligtigt resultat af virksomheden til kapitalindkomst – altså er ingen resultat af virksomheden, som beskattes som personlig indkomst. I KAO fremkommer et negativt resultat af virksomheden, og kan derfor ikke være AM-bidragspligtigt jf. ad 2).

Ad 2)

Under KAO opgøres resultatet af virksomheden til t.kr. 309. Som det er fastslået tidligere, er det muligt at flytte kapitalafkast til kapitalindkomst med i alt t.kr. 570. Derfor fremkommer en negativ personlig indkomst fra virksomheden, som giver fradrag heri.

Ad 3)

De to kapitalafkast i virksomhederne, som er flyttet fra personlig indkomst til kapitalindkomst.

Ad 4)

Der fremgår ikke renter fra virksomheden i VSO, da der er fradrag for disse i virksomheden.

12.2.2 Analyse af resultater

Hermed er det altså lykket at vise et eksempel på, at kapitalafkastordningen bedre kan betale sig end virksomhedsordningen. Baseret på resultaterne kan vi udlede, at det primært skyldes, at virksomhedsordningen ikke får udnyttet fordelene ved at flytte personlig indkomst til kapitalindkomst som følge af det lave overskud efter renter, der begrænser kapitalafkastet. Den større besparelse i kapitalafkastordningen kommer hermed, som følge af den lavere personlige indkomst og dermed lavere arbejdsmarkedsbidrag.

Resultatet kan bruges til at beskrive en repræsentativ generel tendens, i og med en virksomhed med særligt lille resultat, kan udnytte sit kapitalafkast bedre i KAO frem for VSO, såfremt der privat eller i virksomheden er renteudgifter, som kan rumme kapitalafkastet. Dette kræver dog også et relativt stort kapitalafkast før det virkelig får virkning, som i eksemplet.

Herudover er det også vores generelle vurdering, at en virksomhed med lille resultat, ikke får mulighederne for at optimere sin indkomst, med de redskaber som VSO giver hjemmel til.

12.3 Delkonklusion

Via følsomhedsberegninger ved rentestigninger i CC Chokolade, har vi påset, hvordan en ændring påvirker vores resultater fra de tidligere afsnit, og gennem minicasen "Udlejningsejendommen", er det lykkedes at fastslå, at KAO i visse tilfælde kan være mere gunstig end VSO.

Eksemplerne baseret på CC Chokolade viser, at en rentestigning i virksomheden ikke nødvendigvis gør VSO væsentlig bedre end KAO, hvis VSOs kapitalafkast forbliver uændret som følge af en harmoniseret stigning på aktivsiden og passivsiden. I vores eksempel blev VSO fordel kontra KAO – under fuld hævn – kun forbedret i mindre grad ved en væsentlig investering i nye maskinanlæg i CC Chokolade.

Ved at indskyde privat gæld i sin virksomhed under VSO, blev det endelige resultat på sluskskatten dog væsentlig forbedret til KAO, og PSL har ingen mulighed for at hænge på længere. Denne måde at

spekulere i privat lån, som indskydes i VSO, kan således være lønsom for den selvstændige erhvervsdrivende.

Herudover som eksemplet "Udlejningsejendommen" viser, kan KAOs kapitalafkast give væsentlige fordele i situationer, hvor en virksomhed har realiseret et mindre overskud på grund af høje renteudgifter, på grund af det begrænsede kapitalafkast heraf.

13. Perspektivering

Vi står overfor en ny skattereform, der ændrer markant på beskattningen af privatpersoner. Dette medfører også væsentlige ændringer i forhold til virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen, og kræver at den selvstændige erhvervsdrivende gør sig visse overvejelser.

I forlængelse af optimeringerne foretaget på henholdsvis virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen vil vi bygge videre på disse med henblik på at inddrage den relevante påvirkning i 2010. En udtømmende liste af påvirkninger vil ikke blive udarbejdet, men væsentlige forhold nævnes.

13.1 Lavere indkomstskat

Nedsættelsen af skatten på personlig indkomst slår igennem for alle selvstændige erhvervsdrivende. Reelt nedsættes skatten på personlig indkomst mere end det tilsvarende procentuelt kan gøres op for en selskabsdrivende, der hiver penge ud som udbytte, beregnet på marginals-katten. Som vi tidligere har været inde på skyldes dette et politisk ønske om at skabe lighed mellem beskattning af ejere af selvstændig virksomhed og hovedaktionærer i selskaber.

Marginals-katten på personlig indkomst nedsættes fra ca. 63 % til ca. 56,5 %. Dette sker gennem en nedsættelse på bundskatten med 1,5 %-point og en afskaffelse af mellemskatten, som svarer til en besparelse på 6%-point på indkomst over mellemskattegrænsen, som i 2009 i øvrigt var lig med topskattegrænsen.

CC er tilhørende i en kommune med stor velstand, som derfor har en lavere kommuneskat end gennemsnitskommunen. Derfor er det relevant at lave en beregning af marginals-katten udelukkende på hans forhold, for at fastslå om det bedst kan betale sig, at fortsætte som personlig erhvervsdrivende, såfremt han ønsker at hæve mere end topskattegrænsen.

Figur 13.1 Sammenligning af marginalskat

Selskabsform		Personlig virksomhed		2010 satser Frederiksberg	
Indkomst	100,0	Indkomst	100,0	23,1	Kommuneskat
Udbytteskat	-25,0	Ambi	-8,0	8	Sundhedsskat
	75,0		92,0	0,5	Kirkeskat
Udbytteskat, 42%	-31,5	Skat	-46,3	3,76	Bundskat
Provenu	43,5	Provenu	45,7	15	Topskat
Effektiv beskatning	56,5%	Effektiv beskatning	54,3%	50,36	

Som følge af hans tilhørsforhold ses et tydeligt billede, af at det bedst kan betale sig at fortsætte som personlig virksomhed, for hævninger over topskattegrænsen.

Topskattegrænsen stiger til kr. 389.900 i 2010 (2011: 409.100).

For CC betyder ovenstående forhold omkring lavere beskatning og højere topskattegrænse, at en nedgang i beskatningen af hans hævninger under topskattegrænsen, samt et større beløb som kan hæves til lavere beskatning. Beskatningen af hans hævninger under topskattegrænsen påvirker ham som udgangspunkt begrænset som vist nedenfor. Reelt sparer han udelukkende 1,5 % af hans totale hævning, jf. figur 13.2.

Figur 13.2 Besparelse ved sænkning af grænsen for topskat

$$\frac{389.900}{0,92} * 1,5\% = 6.357$$

Hermed må det konkluderes, at CC får mest ud af den hævvede topskattegrænse, samt han får en mere fleksibel tilgang til sine hævninger. I år hvor han ønsker et større rådighedsbeløb til forbrug, vil det således blive 6 % billigere på marginalsatten.

13.1.1 Tidligere opsparet overskud

Private erhvervsdrivende med store summer på opsparet overskud, har fået en gave af staten i forbindelse med skattereformen, da disse penge nu kan hæves til en lavere skat end tidligere både på høje og lave indkomster. Med udgangspunkt i et opsparet overskud på kr. 1 mio. har vi beregnet

besparelsen ved at hæve dette i 2010 i stedet for 2009 med forudsætning om at der betales marginalskat.

Figur 13.3 Skattebesparelse ved hævning af opsparet overskud

	2009	2010
Indkomst	1.000.000	1.000.000
Ambi	80.000	80.000
	920.000	920.000
Skat, 63%/56,5%	579.600	519.800
Besparelse	59.800	

kilde: egen tilvirkning

Med en besparelse på t.kr. 60 på baggrund af et opsparet overskud på 1 mio. kroner, må det vurderes, at være en gave til selvstændige erhvervsdrivende med en årelang opsparing.

Omkring midten af 1980'erne er den marginale skatteprocent på arbejdsindkomst faldet fra ca. 73 % til ca. 63 %. Umiddelbart lader det os tro, at gamle overskud derfor giver en yderligere skattebesparelse. Det er også rigtigt nok, men samtidig udhules dette, af at en del skatter er blevet indirekte og pålagt forbrugsvarer mv. Herudover er omfanget af lønmodtagere, der betaler topskat også været stigende i perioden, således at skatteprovenuet for staten har været procentuelt stigende pr. borger. Da der derfor er flere der bidrager med mere til samfundet, har det påvirket marginalskatteprocenten i nedadgående retning.

Det er svært at lave en entydig konklusion på ovenstående, andet end at der modsatrettede effekter, der spiller ind og slører den endelige konklusion. Men ud fra en vurdering baseret på nyere tid - jf. figur 12.1.1 - peger alt på en klar besparelse på hævning af gammelt overskud.

Herudover har den selvstændige erhvervsdrivende allerede betalt en acotodel af den endelige sluskskat af det opsparede overskud, således at han likviditetsmæssige skal afregne mindre for beløbet her og nu.

CC har desværre ikke noget opsparet overskud, da han ikke har fulgt virksomhedsskatteordningen tidligere. Han får derfor udelukkende fordel, af det opsparede overskud hans virksomheds genererer

i 2009, som på senere tidspunkt formentlig kan hæves på gunstigere vilkår. Dette kræver naturligvis, at VSO vælges som beskatningsmodel for 2009.

13.2 Fradragsværdi for renteudgifter

Politikkerne har indført en begrænsning i fradragsretten for ligningsmæssige fradrag og negativ nettokapitalindkomst over t.kr. 50. Som følge af den negative modtagelse dette vil have i økonomien på den almene dansker, er der indført en overgangsordning, så det først indføres over årrækken 2012 til 2019.

I praksis sker det ved at slå sundhedsbidraget på 8 % sammen med bundskatten, som medfører en sænkning af fradragsprocenten fra ca. 32,5 % til 24,5 %. Vi ved fra tidligere skatteberegninger i denne hovedopgave, at bundskatten beregnes på baggrund af den personlige indkomst uden negativ kapitalindkomst, hvorimod sundhedsbidraget beregnes på baggrund af det skattepligtige resultat. Det er denne beregningsteknik som bevirker, at fradragsværdien sænkes i praksis.

Såfremt CC vælger at fortsætte med virksomhedsordningen, vil dette ikke få større betydning for CC, da han med de nuværende tal i virksomheden ikke er i farezonen, for at få negativ kapitalindkomst. Såfremt han skulle optage personlige forbrugslån, ville påvirkningerne af dette langsomt effektueres.

Ligeledes gælder det, at hvis CC vælger kapitalafkastordningen eller beskatning af sin virksomhed efter reglerne i personskatteloven, så vil han blive væsentligt påvirket af den lavere fradragsværdi. Dette er altså endnu et incitament, til at vælge virksomhedsordningen, da han ved denne ordning stadig vil få 100 % fradragsværdi for renteudgifterne.

13.3 Bundfradrag for positiv nettokapitalindkomst

Der indføres et bundfradrag for positiv kapitalindkomst på t.kr. 40. I praksis betyder dette, at der ved skatteberegningen ikke medtages de første t.kr. 40 i beregningen af topskatten. Dette normaliserer forholdene i forbindelse med opsparing, da det tidligere bedst har kunnet betale sig rent skatteprocentmæssigt at investere i aktier.

Som CCs indkomstforhold er, vil dette indgreb gavne ham positivt, da han uden privat negativ kapitalindkomst vil generere en positiv kapitalindkomst, som følge af kapitalafkastet, der beregnes i virksomhedsordningen. Denne fordel kan CC ikke drage fordel af ved personskatteloven eller kapitalafkastordningen. Igen giver skattereformen en fordel til virksomhedsordningen.

13.4 Ratepension

Der indføres et loft på t.kr. 100 fra og med 2010 på indbetalinger til ratepension og ophørende livrente. For selvstændige erhvervsdrivende indtræder denne regel dog først fra og med 2015.

For CC betyder dette, at han fortsat har mulighed for at udnytte sig af at indbetale maksimalt 30 % af virksomhedens overskud indtil 2015.

13.5 Afgifter

Uden at det her direkte indflydelse på det, som forsøges optimeret ved hjælp af virksomhedsordningen, sker der væsentlige ændringer i beskattningen af sukkerholdige chokolade- og sukkervarer.

Dette nævnes her, da det i overvejende grad påvirker CC's virksomhedsgrundlag og teoretisk er en del af statens samlede skatte- og afgiftsprovenu.

Afgiften på sukkerholdige chokolade- og sukkervarer forhøjes med 25 %. I praksis betyder det, at afgiften forhøjes til 17,75 kr. pr. kg. Afgiften på sukkerfrie chokoladeprodukter, sukkerfrit slik mv. forbliver uændret.

For CC betyder dette, at hans varer bliver dyrere for den endelige forbruger, og kan stille ham dårligere forretningsmæssigt. Fordi afgiften bliver beregnet baseret på kilo, påvirker det ham ikke procentuelt nær så meget som hans konkurrenter i det billigere segment.

13.6 Restskat og dag-til-dag rente

Skattereformen medfører en ændring af reglerne omkring reglerne for frivillig indbetaling af restskat og renteberegning.

Under de tidligere regler for rente af frivillig skat ville dette medføre 2 % i rentetillæg at udskyde betalingen af frivillig skat (over kr. 40.000) til det efterfølgende indkomstår (inden 15. marts). Foretog man således en frivillig indbetaling på kr. 100.000 efter 31. december, medførte dette et rentetillæg på kr. 2.000.

Under de nye regler vil en frivillig indbetaling af skat i det efterfølgende år medføre en dag-til-dag rente på den frivillige indbetaling. Foretager man således en frivillig indbetaling på kr. 100.000 f.eks.

den 4. januar 2010 med en dag-til-dag rente på f.eks. 5,4 %, betyder de fire dage en rente på ca. 0,06 %, dvs. et rentetillæg på ca. kr. 60.

Foretages der en frivillig indbetaling før 31. december ved hævning af virksomhedens midler, vil det hævede beløb indgå som en privat hævning i virksomhedsordningen og dermed indgå i opgørelsen af hæverækkefølgen for det pågældende år. Det vil derfor alt andet lige være en fordel, hvis den frivillige indbetaling rykkes til efter den 31. december, dvs. til indkomståret 2010. Dermed øges muligheden for at opspare overskud. Indehaveren vil derfor kunne udskyde den endelige beskatning (marginalt ca. 65 % i 2009 og 56 % i 2010) af hævningen med et år mod betaling af en foreløbig virksomhedsskat på 25 %. Det vil sige en skatteudskydelse på ca. 38 %

I øvrigt er der ikke længere loft for, hvor meget der må indbetales frivilligt.

13.7 Fuld skatteværdi af genvundne afskrivninger og ejendomsavance

Skattereformen fjerner reglen om, at personer kun skal medregne 90 % af genvundne afskrivninger og ejendomsavance til den skattepligtige indkomst, hvorefter disse skal medregnes 100 %. Ændringen af reglerne har ikke direkte betydning for CC lige nu og her, men det kan de måske få på sigt, hvis CC går med tanker om at fraflytte ejendommen.

13.8 Delkonklusion

Ovenstående afsnit besvarer spørgsmål 4 i problemformuleringen. Som det fremgår af ovenstående afsnit omkring konsekvenserne af den nye skattereform, kan det konkluderes, at CC alt andet lige stilles bedre efter reformen uanset, om han vælger at fortsætte med at blive beskattet efter personskatteloven eller overgår til virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen, da skatten sænkes for alle indkomster, dog mest på marginalsatten. Sænkningen vil være særlig markant ved anvendelse af virksomhedsordningen, da der indføres bundfradrag for positiv kapitalindkomst, hvilket typisk vil være tilfældet for CC og andre selvstændige erhvervsdrivende. Herudover kan gamle overskud hæves ud til væsentlig lavere beskatning.

En af ulemperne ved skattereformen for CC er reduktionen af skatteværdien af fradraget på renteudgifterne. I CCs tilfælde vil dette ikke få den store betydning såfremt han vælger VSO fremadrettet, da han privat ikke har nogen renteudgifter og der vil stadig være 100 % fradrag for renteudgifterne i virksomhedsordningen. En anden ulempe som vil forventes at kunne påvirke CC Chokolade er de forhøjede afgifter på sukkerholdige chokolade- og sukkervarer. Dog vil en del af

denne afgiftsstigning kunne overføres til forbrugeren i form af højere priser, og forholdet vil således overgå til en forretningstaktisk beslutning.

14. Hovedkonklusion

Som det blev beskrevet indledningsvist i opgaven ønsker CC i problemformuleringens spørgsmål 1, at få redegjort for hvilke forskelle og ligheder der ved de tre ordninger herunder hvilke fordele og ulemper, der er ved disse ud fra hans konkrete situation. De væsentligste af disse kan opsummeres som følgende:

1. Beskatning af virksomhedens nettoerter
2. Kapitalafkast
3. Mulighed for opsparing
4. Regnskabs- og oplysningskrav

Ad. 1)

En af de primære fordele som CC kunne opnå ved at anvende VSO er, at der i modsætning til KAO og PSL, er fuldt fradrag for erhvervsmæssige renteudgifter. I VSO indgår renterne i opgørelsen af virksomhedens overskud, mens de indgår som kapitalindkomst i de to andre ordninger. Den fulde fradragsværdi af renterne vil medføre en umiddelbar besparelse i arbejdsmarkedsbidraget på 8 %, men vil alt andet lige også have positiv effekt på sluskskatten.

Ad. 2)

Hvis CC vælger at blive beskattet efter enten VSO eller KAO, vil han kunne fratække en del af virksomhedens overskud i den personlige indkomst og få dette beskattet som kapitalindkomst ved at der i begge ordninger beregnes et kapitalafkast ved at gange kapitalafkastgrundlaget med en procentsats, der fastsættes af SKAT. Der er enkelte forskelle i opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget på tværs af ordningerne, mens værdiansættelsesprincipperne af de pågældende aktiver og passiver, der kan indgå i ordningerne er de samme.

Ad. 3)

Både VSO og KAO giver begge CC mulighed for at udskyde en del af beskatningen af virksomhedens overskud ved at opspare en del af dette mod betaling af en foreløbig virksomhedsskat. I VSO opspares en del af virksomhedens overskud på en konto for opsparet overskud, mens opsparingen i KAO skal henlægges på en konjunkturudligningskonto. Mens opsparingen i VSO kun er en skematisk

overførsel ved skatteberegningen, kræver KAO at beløbet overføres til en bunden konto i et pengeinstitut. Der er ingen grænse for, hvor stor en del af virksomhedens overskud, der kan opspares i VSO, mens der i KAO maksimalt må opspares 25 %.

Ad. 4)

I KAO og PSL behøver CC ikke at foretage en opdeling mellem virksomhedens økonomi og hans private økonomi, da disse betragtes under et, hvorimod det er et krav ved anvendelsen af VSO, at der foretages en sådan opdeling. Kravet til opgørelser af ligeledes mere omfattende, hvis CC vælger at anvende VSO, og oftest vil det være nødvendigt at få bistand fra revisor.

Ovenstående redegørelse for de umiddelbare fordele og ulemper ved valg af ordning leder os til en konkret vurdering af, hvorledes forskellene mellem ordningerne monetært påvirker hans slutskat på et sammenligneligt grundlag, jf. problemformuleringens spørgsmål 2. For at kunne foretage en sådan sammenligning var det nødvendigt at forudsætte, at hele virksomhedens overskud blev hævet i det pågældende indkomstår.

Hovedresultaterne af denne sammenligning oplistes kort:

	PSL	VSO	KAO
Effektiv skat	53,65%	51,70%	51,77%
Skattetilsvær	356.766	347.361	347.557

Det fremgår at der på det sammenlignelige grundlag ikke var den store besparelse at hente ved hans nuværende indkomstgrundlag mellem VSO og KAO. Det er primært CC Chokolades lave niveau af renteudgifter, som udhuler fordelene til VSO. Vi kan altså basere en konklusion på baggrund af de foreliggende tal, men kan ikke endegyldigt ligge os fast på, at det vil forholde sig sådan fremadrettet, da der ikke tages højde for ændringer af en eller flere faktorer.

I øvrigt skal CC tage højde for de øvrige forhold, der gør sig gældende ved valg af ordning, så som at KAO er mere simpel at anvende end VSO samt at der forudsættes fuld hævnning af virksomhedens overskud i VSO, som i praksis vil være uhensigtsmæssigt ved brug VSO.

Ovenstående sammenligning af ordningerne tager ikke højde for de optimeringsmuligheder, der ligger i VSO og KAO. En af CCs problemstillinger gik netop på, at han ønskede en større fleksibilitet i forhold til i nogle år at kunne hæve mere til forbrug, hvorimod han i andre år ønsker en mere

optimal skattehåndtering af overskuddet, hvilket leder os til besvarelsen af problemformuleringens spørgsmål 3.

Under forudsætning om, at CC kan vælge at opspare en del af overskuddet og dermed optimere sin indkomst i forhold til *grænsen for topskat*, viste beregningerne, at den effektive skatteprocent ved anvendelse af VSO ligger på 38,05 % (før optimering: 51,70%) og på 46,74 % (før optimering: 51,77%) under de givne forudsætninger. Det er i den forbindelse vigtigt at pointere, at CC skal se optimeringen som en udskydelse af skatten her og nu mod betaling af en acontoskat som ikke er indregnet i de effektive skatteprocenter, hvorfor de beregnede effektive skatteprocenter kun er gældende såfremt han senere kan hæve det opsparede overskud uden at komme over grænsen for topskat. Skattebetalingerne efter optimering kan opgøres således:

	VSO	KAO
Effektiv skat	38,07%	46,74%
Skattetilsvaret ekskl. ac-skat	132.185	233.163
Skattetilsvaret inkl. ac-skat	220.405	280.038

Hermed ses det også, at CC reelt skal have t.kr. 220 op af lommen til SKAT i 2009 under VSO, mod t.kr. 347 ved fuld hævning. Selvom at acontoskatten likviditetsmæssigt skal betales nu, så er skattetilsvaret stadig mindre end før optimeringen. Bonusser ved optimeringen vil kunne ses over en årrække, hvor det er muligt at hæve det opsparede beløb senere under grænsen for topskat.

For hvad angår KAO, føler vi os som rådgiver til CC fastlåste i forhold til optimering, da vi begrænses af 25%'s reglen. Der vil dog være mulighed for indskydelse på ratepension indtil 2015, for at lave fuldendt optimering til topskattegrænsen under KAO.

I KAO kunne vi føle os bundet i forhold til ordningens muligheder for opsparing, hvor man som selvstændig erhvervsdrivende under VSO kan føle sig under samme forhold, da det kræver skarp disciplin i forhold til sine hævninger, da man ønsker at ligge under grænsen for topskat. Dette ledte os videre til, at vise beregninger på optagelse af privat forbrugslån til finansiering af forbrug, i stedet for hævning over grænsen for topskat. Besparelsen for optagelse af forbrugslån t.kr. 50 som indskydes i virksomheden, kontra udskydelse af t.kr. 50 til beskatning senere, som forudsættes at kunne hæves til laveste mulige beskatning er t.kr. 8 i eksemplet.

I optimeringerne fik vi hermed bevist med underbyggende beregninger, hvad der lige netop for CC Chokolade, bedst kunne betale sig for 2009 med inddragelse af optimering. Herimod var dette

stadigt et snævert billede af VSO, KAO og PSL, da det kun kan bruges i 2009. Vi ønskede derfor at hæve os over CC Chokolades nuværende tal, og give udtryk for hvilke faktorer der kunne have ændring på nuværende konklusioner. Det blev fastslået, at jo større overskud virksomheden har, jo mere rentabelt vil det være at anvende VSO eller KAO frem for PSL i forhold til optimering, da vi dermed har mulighed for at udskyde beskatning. Herudover spiller faktorer som renteudgifter og kapitalafkast også en væsentlig rolle for valg af ordning. Ved hjælp af en følsomhedsanalyse konkluderet, at en stigning i CC Chokolades renteudgifter på t.kr. 100 som følge af en investering på t.kr. 1.000, udbygger VSOs fordel frem for KAO til t.kr. 4. Dette må antages at være af ikke væsentlig karakter, og den mindre fordel skyldes at kapitalafkastet i VSO forbliver uændret i situationen hvorimod KAOs kapitalafkast øges. Dette fortæller os, at man ikke blindt kan stole på at forhøjede renteudgifter gør VSO væsentlig bedre, men også balanceposternes sammensætning skal vurderes.

Skyldes stigningen i renteudgifterne derimod, at CC indskyder privat gæld i virksomheden med t.kr. 1.000 og tilhørende renter t.kr. 100, er konklusionen, at VSO bliver væsentlig mere fordelagtig end KAO nemlig med t.kr. 14 i eksemplet.

KAO kan vise sig at være mest fordelagtig i situationer, hvor virksomheden har realiseret et mindre overskud på grund af store renteudgifter. I VSO begrænses kapitalafkastet af virksomhedens overskud efter renter, hvilket delvist kun er tilfældet i KAO. Her er det overskud før renter som angiver det maksimale kapitalafkast, og hvis den skattepligtige i alt har nettorenteudgifter der overstiger overskuddet kan kapitalafkastet fastsættes til nettorenteudgifterne.

Endelige ønskede CC at få redegjort for hvilke overvejelser som han bør gøre sig i relation til skattereformen i 2010, hvilket leder os til problemformuleringens spørgsmål 4. Overordnet er det vores vurdering, at skattereformen vil påvirke CC positiv uanset om han vælger at fastholde beskatning efter PSL eller vælger VSO eller KAO, da skatterne sænkes. Det største fald i skatterne slår dog først igennem ved et beskatningsgrundlag over grænsen for topskat. Visse forhold omkring skattereformen påvirker imidlertid VSO i højere grad, da indførelsen af bundfradrag for positiv kapitalindkomst vil komme CC til gode, da han typisk vil have positiv kapitalindkomst med hans nuværende økonomi. Herudover vil hans opsparede overskud fra 2009 såfremt han vælger VSO, komme til lavere beskatning fra 2010, ligegyldigt om han hæver det over eller under topskattegrænsen.

En af ulemperne ved skattereformen som CC skal være opmærksom på, hvis han vælger PSL eller KAO er, at skatteværdien af fradraget på renteudgifterne reduceres løbende, mens der stadig vil være fuldt fradrag for renteudgifter i VSO.

Yderligere skal CC være opmærksom på, at ved brug af VSO, har han mulighed for at indbetale frivillig restskat på ændrede vilkår. Der beregnes dag til dag rente fremadrettet, og en betaling af restskat primo 2010 i stedet for ultimo 2009, vil således medføre at betalingen anses som hævet i 2010 i stedet 2009 – altså til lavere beskatning.

Med ovenstående hovedkonklusion er problemformuleringens spørgsmål besvaret, men et endegyldigt svar på hvilke optimeringsmodel eller beskatningsform har vi ikke kunne udlede. Vi har dog klarlagt, hvad der bedst kan betale sig for CC i 2009 rent beskatningsteknisk: nemlig beskatning under VSO med hævnning til grænsen for topskat. Som allerede nævnt, spiller for mange faktorer ind, til at vi kan konkludere, at dette vil være det mest hensigtsmæssige på sigt, og vi anbefaler derfor CC, at vurdere år for år hvad der er optimalt for ham.

Litteraturliste

- Virksomhedsskatteloven
- Varelagerloven
- Statsskatteloven
- Personskatteloven
- Virksomhedsbeskatning; Inge Nilsson og Lars Nyhegn Eriksen; Forlaget Thomson; 1. Udgave
- Grundlæggende skatteret; Henrik Dam m.fl.; Magnus Informatik; 1. Udgave 2009
- Den skinbarlige virkelighed; Ib Andersen; Samfundslitteratur; 3. Udgave
- Skattememo, august 2009; Magnus Informatik; 2. Udgave
- Ligningsvejledningen; Almindelig del 2009-2
- Ligningsvejledningen; Erhvervsdrivende 2009-2
- Grantthornton.dk; skattereformen
- KPMG.dk; skattereformen
- www.skat.dk
- www.skm.dk
- Undervisningsmateriale i form af slides; Pernille Pless; Deloitte

Bilag

Bilag 1:

Resultatopgørelse

	Note	2008 (kr.)
Overskud før finansielle poster		<u>750.000</u>
Renteindtægter		5.000
Renteudgifter		<u>-40.000</u>
Finansielle poster i alt		<u>-35.000</u>
Overskud efter finansielle poster		<u><u>715.000</u></u>

Balance 31. december

	Note	2008 (kr.)
Aktiver		
Grunde og bygninger		1.300.000
Driftsmidler og inventar		<u>500.000</u>
Materielle anlægsaktiver i alt		<u>1.850.000</u>
Varebeholdninger		<u>100.000</u>
Tilgodehavende fra salg og tjenesteydelser		150.000
Deposita		40.000
Periodeafgrænsningsposter		<u>15.000</u>
Tilgodehavender i alt		<u>205.000</u>
Værdipapirer		<u>50.000</u>
Likvide beholdninger		<u>290.000</u>
Omsætningsaktiver i alt		<u>655.000</u>
Aktiver i alt		<u>2.505.000</u>
Passiver		
Egenkapital 31. december		<u>1.310.000</u>
Prioritetsgæld		<u>800.000</u>
Langfristede gældsforpligtelser i alt		<u>800.000</u>
Leverandører af varer og tjenesteydelser		120.000
Anden gæld		<u>275.000</u>
Kortfristede gældsforpligtelser i alt		<u>395.000</u>
Passiver i alt		<u>2.505.000</u>